

உலகத்தமிழ்

ஆசிரியர் : முனைவர் பெ.சந்திரா

மலர் : 1

இதழ் : 3

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050

விளம்பி, தை

காலாண்டிதழ்

வெளியீடு

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆலோசனை மற்றும் ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் **பெ.சந்திரா**

இயக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

தொலைபேசி : 0452 2530766

நீகர் : 0452 2530799

மின்னஞ்சல் : director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் **கோ.பாலசுப்ரமணியன்**

துணை வேந்தர்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : tamilunivc@gmail.com

முனைவர் **கோ.விசயராகவன்**

இயக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : iits@tn.nic.in

முனைவர் **கோவி.இராசகோபால்**

துறைத்தலைவர்,

நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியவியல் துறை,

தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007.

மின்னஞ்சல் : grajagopaldu@gmail.com

முனைவர் **அரங்க.பாரி**

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சீதம்பரம், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் **வை.இராமராஜபாண்டியன்**

புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

மின்னஞ்சல் : dramarajapandian@gmail.com

ஆசிரியர் குழு (அயலகம்)

திரு **ம.ஜெயராமசர்மா**

விக்டோரியா இந்துக்கல்வி மையத்தின் ஆசிரியர்,

அக்கினிக்குஞ்சு மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,

'தடாகம்' தமிழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,

ஆசுதிரேலியா.

மின்னஞ்சல் : jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் **திரு.இளங்குமரன்**

விரிவுரையாளர், தமிழ்ப்பிரிவு, தற்காலமொழிகள்துறை,

மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,

சுல்தான் இட்ரிஸ் பல்கலைக்கழகம்,

தாஞ்சோம்மாலைம், பேராக், மலேசியா.

மின்னஞ்சல் : s.ilangkumaran@gmail.com, ilangkumaran@fbk.upsi.edu.my

முனைவர் **இர.பிரபாகரன்**

கணினித் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,

பல்வோறு தமிழ்ச் சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,

அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல் : prabu0111@gmail.com

திரு **வி.ஜீவகுமாரன்**

அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாளர், ஆலோசகர்,

நகரசபையின் புவியியல் சார்ந்த தொழில்நுட்ப பிரிவின் பொறுப்பாளர்,

டென்மார்க்.

மின்னஞ்சல் : jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் **ஆ.ரா.சிவகுமாரன்**

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,

தேசியக் கல்விக்கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்,

சிங்கப்பூர்.

மின்னஞ்சல் : sivakumaran.r@nie.edu.sg

உலகத்தமிழ்

3

பிப்ரவரி மாத மின்னிதழ்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மலர்: 1

இதழ்: 3

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050/ விளம்பி, தை

ஆசிரியர் & வெளியிடுபவர்:

முனைவர் பெ. சந்திரா

இயக்குநர் (பொ),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்,

அரசு சட்டக் கல்லூரி அருகில்,

டாக்டர் தங்கராஜ் சாலை,

மதுரை - 625020.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தொலைபேசி: 0452- 2530799.

மின்னஞ்சல்:

utsmdu2@gmail.com

Editor & Publisher

Dr. P. Chandra

Director (i/c)

World Tamil Sangam,

Near, Govt Law College

Dr. Thangaraj Salai,

Madurai - 625020.

Tamilnadu, India.

Telephone: 0452- 2530799

E.Mail:

utsmdu2@gmail.com

வரவேற்கப்படுகின்றன..!

தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனமான உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், உலகளாவிய தமிழ் அமைப்புகளுக்குத் தமிழ்ப் பணி தொடர்பான செய்திகளை எடுத்துச் செல்வதற்காக 'உலகத்தமிழ்' எனும் மின்னிதழினையும் தொடங்கியிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இயங்கி வரும் அனைத்துத் தமிழ்ச்சங்கங்கள், தமிழ் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், தமிழ் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்தல், உலகமெங்கும் இயங்கிவரும் இவ்வமைப்புகளை ஒரு குடையின்கீழ் பதிவு செய்து ஒருங்கிணைத்துக் கூட்டமைப்பு உருவாக்குதல் என்பது நோக்கமாகும். மேலும், தமிழறிஞர்கள், கலைஞர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு முதலியவற்றைப் பரப்பதல், தமிழர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் அயல் நாடுகளுக்கு ஆய்வாளர்களை அனுப்பித் தமிழர் நிலையினை ஆய்தல், அந்நாட்டு ஆய்வாளர்களைத் தமிழகத்திற்கு வரவழைத்துக் கருத்துப் பரிமாறுதல், பிறநாட்டுத் தமிழர் களஞ்சியம் தயாரித்தல், தமிழ் மொழியிலுள்ள சங்க கால நூல்கள், இலக்கியங்கள் முதலியவற்றை அயல்நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் அறிந்து தெளிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல் மட்டுமல்லாமல் தமிழாராய்ச்சியை வளப்படுத்தும் நிலையில் உலக நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி மையம் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், உலக நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் இரு நாடுகளைத் தேர்வு செய்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆய்வரங்கங்கள், கருத்தரங்கங்கள் நடத்துதல், கலைநுட்பம் வாய்ந்த சிற்பங்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் கண்டு, பாராட்ட வாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல் இன்றைய தேவையாகும். தமிழ்க்கால களைப்பேணி காக்கும் பொருட்டு உலக நாடுகளின் அருங்காட்சியகங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் தொடர்பான ஓலைச்சுவடிகள், அரிய கையெழுத்துச்சுவடிகள், அரிய கலைப் பொருட்கள் முதலிய தரவுகளைத் திரட்டுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மின்னிதழினை மேம்படுத்தித் தகுந்த ஆலோசனைகள், தமிழ் மற்றும் தமிழர் தொடர்புடைய செய்திகள், தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை வரவேற்கப்படுகின்றன.

முனைவர் பெ. சந்திரா
ஆசிரியர்(பொ.), உலகத்தமிழ் மின்னிதழ்

மலரின் உள்ளே...

வ. எண்	தலைப்பு	ஆசிரியர் பெயர்	பக்
கட்டுரைகள்			
1.	தமிழ்மொழி ஆவணங்களின் பாதுகாப்பின் தேவையும் அவசியமும்	முனைவர் க.சுபாஷிணி	04
2.	சிலம்பில் மரபும் புதுமையும்	சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்	12
3.	பாவை விழா – அன்றும், இன்றும்	முனைவர் சோ.கி. கல்யாணி	17
4.	இனிக்கும் இலக்கணம்	அலசி மை. இராசா கிளைமாக்க	24
5.	வள்ளுவப் பொருளியல்	முனைவர் மா.பா. குருசாமி	29
6.	அரசு போட்டித்தேர்வு குறித்த இலக்கணம்	முனைவர் செ.ஞானேஸ்வரன்	34
7.	கடையம் மருமகனைக் கவர்ந்த திருக்குறள்	செந்தலை ந. கவுதமன்	38
8.	சங்க இலக்கியத்தில் தாய்வழிச் சமூகம்	பேரா வை. இராமராஜபாண்டியன்	42
9.	கால்டுவெல் பார்வையில் 'செய'வெனெச்சம்	சு. சரவணன்	47
10.	வீரமாமுனிவரும் திருக்குறளும்	சி.மணி வளன் சே.ச	54
11.	திருப்பாவை காட்டும் கண்ணன் வரலாறு	அரங்க. மணிமாறன்	65
12.	செலவமுங்குதல் நிகழ்வும் ஃப்ராய்டின் உளப்பகுப்பாய்வும்	து. ராஜம்மாள்	68
13.	மள்ளர்களின் நீர் மேலாண்மை	க. கருப்பசாமி	75

தமிழ்மொழி ஆவணங்களின் பாதுகாப்பின் தேவையும் அவசியமும்

முனைவர் க.சுபாஷினி

லியோன்பெர்க், ஜெர்மனி.

முன்னுரை

அச்சு பதிப்பு முறை தமிழகத்தில் அறிமுகமாகும் வரை தமிழர் தம் வாழ்வியலில், தமிழ்மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களும் ஆவணங்களும் பல்வேறு வகைப்பட்ட குறிப்புகளும் பனை ஓலைச்சுவடிகளிலும் கோயில்களில் கல்வெட்டுகளிலும் இருந்தன. பனை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்களும் ஆலயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும் எளிதில் பொதுமக்களால் வாசித்து, புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் கல்வி என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு சில சமூகத்தினருக்கே வழங்கப்பட்ட வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தது. இதனால் மக்களிடையே சமூக ஏற்றத்தாழ்வு என்பது மிகப்பெரிய நிலையில் தமிழ்ச் சூழலில் இருந்தமையும் கண்கூடு.

அச்சு இயந்திரங்களின் அறிமுகம், அதன் தொடர்ச்சியாக தாள்களின் அறிமுகம் எனத் தமிழ்ச் சமூகம் கல்விப் புரட்சியை நோக்கி முன்னேற்றம் கண்ட வேளையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆவணப் பாதுகாப்பு முயற்சிகள் நடந்தன. இவ்வகை முயற்சிகளே நமது பண்டைய இலக்கிய வளங்கள் இன்று நமக்கு அச்சுவடிவிலும் இணையத்திலும் கிடைக்க அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைகின்றன.

குறிப்புகளாவன கல்வெட்டுகளிலும் சுவடி நூல்களிலும் மட்டுமே எழுதப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. சில சிறு குறிப்புகள் பாறைகளிலும் மண்பாண்டங்களிலும் கீறி வைக்கப்பட்டமையையும் தொல்லியல் ஆய்வுகளும் அகழ்வாய்வுகளும் வெளிப்படுத்து - வதை நாம் அறிய வருகின்றோம்.

படிப்படியாக அச்சு இயந்திரம் சற்றே நிலைப் பெறத் தொடங்கிய நிலையில், தாள் பயன்பாடு என்பது மிக விரிவாக வளர்ச்சி பெற, தமிழக நிலப்பரப்பில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் தமிழ்ச் சுவடி நூல்கள் அச்சுப் பதிப்பாக்க முயற்சிகள் பல தமிழறிஞர்களால் மிகத் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் தமிழ்நூற்கள் பனை ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து அச்சுப் பதிப்பாக்கம் பெற முயற்சித்தவர்களாக,

- ❖ திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவிராயர்
- ❖ அ. முத்துசாமிப்பிள்ளை
- ❖ புதுவை நயனப்ப முதலியார் (1779 – 1845)
- ❖ முகவை இராமாநுசக் கவிராயர்
- ❖ களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் (1795 – 1852)
- ❖ மழவை மகாலிங்கையர்
- ❖ தாண்டவராய முதலியார்
- ❖ திருத்தணிகை க. விசாகப் பெருமானையர்
- ❖ திருத்தணிகை க. சரவணப் பெருமானையர்
- ❖ திரு வேங்கடாசல முதலியார்
- ❖ சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர் (1883)
- ❖ காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சி.எஸ். சபாபதி முதலியார்

- ❖ யாழ்ப்பாணம் கோப்பாய் அம்பலவாண பண்டிதர் (1814 – 1879)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை அம்பலவாண நாவலர்
- ❖ மகாவித்துவான் சி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை (1815 – 1876)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் க. ஆறுமுகநாவலர் (1822 – 1879)
- ❖ வடலூர் இராமலிங்கஅடிகள் (1823 – 1874)
- ❖ சோடசாவதானம் வீ.சுப்பராயசெட்டியார்
- ❖ புதுவை சவராயலு நாயகர் (1829 – 1911)
- ❖ பொன்னம்பல சுவாமிகள் (1832 – 1904)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் புலோலியூர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை (1844 – 1907)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் சுண்ணாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் (1854 – 1922)
- ❖ வல்லுவெட்டித்துறை வயித்தியலிங்கம் பிள்ளை (1852 – 1901)
- ❖ அச்சுவேலிதம்பி முத்துப்பிள்ளைப் புலவர் (1857 – 1921)
- ❖ திரிகோணமலை த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை (1852 – 1901)
- ❖ மகாவித்துவான் இரா. இராகவையங்கார் (1870 – 1946)
- ❖ திரு வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் (1870 – 1903)
- ❖ வேதாந்தி கோ. வடிவேலு செட்டியார் (1863 – 1935)
- ❖ யாழ்ப்பாணம் சிறுப்பிட்டி வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832 – 1901)
- ❖ வடக்குப்பட்டு த. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை (1846 – 1909)

- ❖ காவேரிப்பாக்கம் ரா. நமச்சிவாய முதலியார் (1876 – 1931)
- ❖ திரு வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை (1872 – 1936)
- ❖ காஞ்சிபுரம் ர. கோவிந்தராச முதலியார் (1874 – 1949)
- ❖ உ. வே. சாமிநாதையர் (1855 1942)

போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

பனை ஓலைச்சுவடி நூல்கள் பயன்பாடு, அச்சுப் பதிப்பாக்கம் என்பன ஒருபுறமிருக்க, தாள் பயன்பாடு தமிழர் நிலப்பரப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் பல தரப்பட்ட குறிப்புகளைப் பதிந்து வைக்க, தாள் பயன்பாடு என்பது அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இவ்வாறு பதிந்து வைக்கப்பட்ட கையெழுத்து ஆவணங்களில் சேகரிக்கப்பட்ட விசயங்கள் பல வகைப்படும்.

இக்கட்டுரை இரண்டு வெவ்வேறு கையெழுத்துதாள் ஆவணச் சேகரிப்புகள் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. அவையாவன:

1. காலின்மெக்கன்சி ஆவணங்கள்
2. கிறித்துவ (கத்தோலிக்க, லூத்தரேனிய) பாதிரிமார்களின் கையெழுத்து ஆவணங்கள்.

காலின்மெக்கன்சி தமிழ் ஆவணச் சேகரிப்புகள்

காலின்மெக்கன்சி(1754-1821) ஸ்கோட்லாந்தில் பிறந்தவர். ஆங்கிலேயக் காலனித்துவ இந்தியாவில் முதல் தலைமை நில அளவையாளர் என்ற சிறப்பைப் பெற்றவர். அதுமட்டுமின்றி மிகச் சிறப்பாக இந்தியாவில் முதன்முதலில் களஆய்வினைத் தொடக்கி வைத்தவரும் மக்களின் பண்டைய வரலாறு, வாழ்க்கைமுறை, இலக்கியம், பண்பாடு முதலிய பல்வேறு துறைகளையும் சார்ந்த சுவடிகளையும் கல்வெட்டுகளையும் பிற தொல்பொருள்களையும் தொகுப்பதில் முன்னோடியாக விளங்கியவர்.

மெக்கன்சி இந்தியாவில் தனது பணிக்காலமான 38 ஆண்டுகள் இந்தியா மட்டுமன்றி இலங்கை மற்றும் இந்தோனேசியாவின் ஜாவா தீவு ஆகியவற்றிலும் தொகுத்த ஆவணங்கள் 'மெக்கன்சி தொகுப்பு' என அறியப்படுகின்றன.

தமிழகத்தில் மெக்கன்சியின் தொகுப்புப் பணியை நான்கு படிக்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. 1783 முதல் 1795 வரை - இந்தியத் தலைமை நில ஆய்வாளராக தனது பணியில் அதிகமான நேரங்கள் செலவிட வேண்டியிருந்த போது தனக்குக் கிடைத்த ஓய்வில் இந்திய மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வரலாறு, நிலவியல் பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடங்கியிருந்தார். ஆவணத் தொகுப்புப் பணியில் மிக ஆர்வத்துடன் அவர் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள ஆரம்பித்தகாலம் அது.

2. 1796 முதல் 1810 வரை - 1796ஆம் ஆண்டில் மெக்கன்சி ஈழத்தில் தனது ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்தார். ஈழம் பற்றிய வரலாற்று தொல்பொருள் செய்திகளைத் தொகுத்து வர ஆரம்பித்தார். பிறகு தமிழகம் திரும்பி ஓலைச்சுவடிகள், ஆவணங்கள் தொகுப்புப் பணியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். 1810ஆம் ஆண்டில் சென்னை தலைமை நில ஆய்வாளராகப் பொறுப்பேற்றதால் தென்னிந்தியப் பகுதிகளனைத்திலும் மிகத் தீவிரமாக முயற்சிகள் மேற்கொண்டு ஆவணத் தொகுப்புகளைச் சேகரித்தார்.

3. 1811 முதல் 1813 வரை 1811இல் படைப்பிரிவின் தலைமை பொறியாளராகப் பதவியேற்று இந்தோனேசியாவின் ஜாவாவில் இவரது பணிகள் அமைந்தன. தனது ஓய்வு நேரத்தில் ஜாவாவிலும் ஆவணத் தொகுப்புப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

4. 1814 முதல் இறுதிக்காலம் வரை - மீண்டும் 1814இல் மெக்கன்சி இந்தியா திரும்பிய பின்னர் இந்தியாவின் முதல் தலைமை நில ஆய்வாளராகப் பதவி ஏற்றுக் கொண்டார்.

மெக்கன்சி ஆவணங்களின் வகைகள்

ஆவணத் தொகுப்புப் பணிக்காக மெக்கன்சி தனது உதவியாளர்களாக உள்ளூர் மக்களை, அதாவதுதான் செல்லும் மாநிலத்தில் பேசப்படும் மொழி அறிந்தோரை உதவிக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்.

ஒரு ஊருக்குச் செல்லும்போது அங்கும் சிலரை உதவியாளர்களாக நியமித்துக் கொண்டு தனது பணிகளைத் தொடர்ந்தார். இப்படி தாம் பணியில் அமர்த்தியவர்களை ஊர் ஊராக, சிற்றூர்கள், கிராமங்கள் என அனுப்பித் தகவல்களைத் தொகுக்கச் செய்தார்.

- செல்கின்ற ஊர்களில் செல்வாக்கு படைத்த மனிதர்களை இவரது உதவியாளர்கள் அணுகி அவர்களது முன்னோர் வரலாறு பற்றி சொல்லச் செய்து அதனைத் தாளில் எழுதிப் பதிந்து வரச்செய்தார். இப்படி பதியும்போது குடும்ப வரலாறு கூறியவர்கள் அவர்களது கையெழுத்தும் இடவேண்டும் என்பதைக் கடைப்பிடித்தார்.
- ஊர் ஊராகச் செல்லும்போது பல்வேறு சாதிக் குழுக்களைப் பற்றிய தகவல்களை பொதுமக்களைக் கூறச்செய்து எழுதித் தொகுத்திருக்கின்றார்.
- மலைவாழ் பகுதிகளுக்குச் சென்று அம்மலைவாழ் மக்களைப் பற்றிய சமூகவியல், வாழ்வியல் தகவல்களைத் தொகுக்கச் செய்தார்.
- தமிழக ஆலயங்களில் கல்வெட்டுகளாக இருக்கும்

தகவல்களைப் படம்பிடித்தார் போல பார்த்து வரைந்து தமது உதவியாளர்கள் மூலம் தொகுத்தார்.

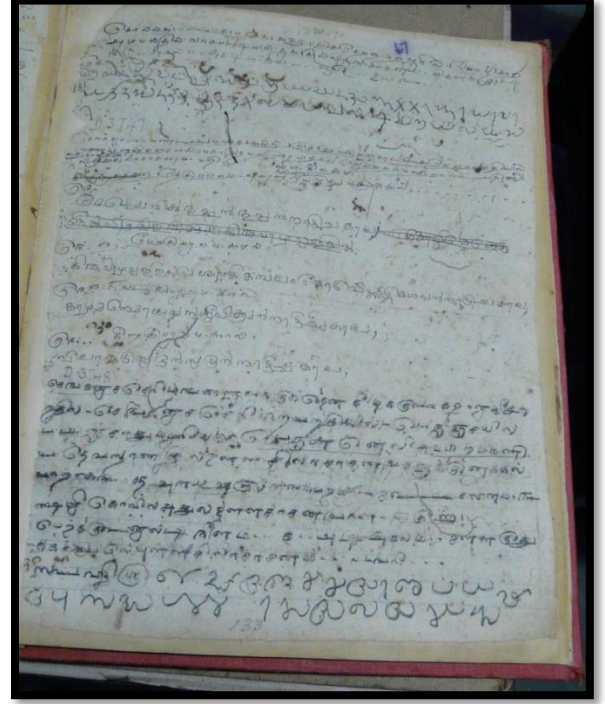
- ஓலைச்சுவடிகளைப் பார்க்கும்போது மூலத்தைப் போன்று ஒரு சுவடி படியெடுக்கச் செய்து அல்லது தாளில் அவற்றை எழுதச் செய்து அவற்றைத் தொகுத்தார்.
- வரலாறு, மதம் போன்ற விசயங்களின் அடிப்படையிலான வினாப்பட்டியல் ஒன்றினை தயாரித்து அதனைப் பலருக்கு அனுப்பி பதில் பெற்று அதனைத் தொகுக்கச் செய்திருக்கின்றார்.

மெக்கன்சி தொகுப்பு

காலின் மெக்கன்சி தனது ஆவணச் சேகரிப்புகளின் அட்டவணை உருவாக்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டார். மெக்கன்சி தொகுப்பின் அட்டவணைப் பணியை அவருக்குப் பின்னர் தொடர்ந்த வில்சன், மேலும் இந்த அட்டவணையை விரிவாக்கி இரண்டாம் பதிப்பை 1825இல் வெளிக் கொணர்ந்தார்.

இதில் உள்ள குறிப்புகளின்படி இந்திய மொழிகளில் தொகுக்கப்பட்ட சுவடிகளின் எண்ணிக்கை 1568. இதில் 274 தமிழ்ச் சுவடி ஆவணங்கள் இத்தொகுப்பில் அடங்குகின்றன. இதில் புராணம் மற்றும் தன் வரலாறு, உள்ளூர் வரலாறு, நாடகம், கதை, கவிதை, இலக்கணம், அகராதி, வானவியல், மருத்துவம், கலைகள் ஆகியன பற்றிய நூல்கள் அடங்குகின்றன. இதுமட்டுமன்றி 43 தொகுதிகளில் அடங்கிய 1358 தமிழ்க் கட்டுரைகளும் மெக்கன்சி தொகுப்பில் இடம் பெறுகின்றன. மெக்கன்சி தொகுப்பின் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஆவணங்களாக 17 தொகுதிகளில் தமிழ்க் கல்வெட்டு பதிவுகள் உள்ளன. இதில் 236

கல்வெட்டுகளின் பதிவுகள் அடங்கியுள்ளன. இதுதவிர வரைபடங்கள், ஓவியங்கள், நாணயங்கள், படிமங்கள், பிற தொல்பொருட்கள் ஆகியனவும் இந்தத் தொகுப்பில் அடங்குகின்றன.

மெக்கன்சி தொகுப்பு - கையெழுத்து ஆவணங்கள்

மெக்கன்சி தமிழ் ஆவணத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் சுவடிகளில் வெவ்வேறு விசயங்களை உட்படுத்திய தகவல்கள் கொண்ட ஆவணங்கள் அடங்குகின்றன. மக்கள் சரித்திரம், தமிழக பழங்குடிமக்கள் வரலாறு, பட்டயங்கள், தாமிர சாசனங்கள், பல்வகை இனாம்கள் அடங்கிய கல்வெட்டுகளில் தாள்பிரதி, விண்ணப்பம், உள்ளூர் வரலாறு, வாக்குமூலம், சமூகவியல் தகவல்கள் என்ற தலைப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. மக்கள் சமூகவியல் தகவல்கள் எனும்போது மக்கள் வாழ்க்கை, சாதி

பற்றிய விவரங்கள், திருமணச்சடங்கு, சடங்குமுறைகள், சீர்வரிசை, மணமுறிவு, மறுமணம், உடன்கட்டைஏறுதல், வழிபாடு, நம்பிக்கை, குற்றமும் தண்டனையும் என்ற வகையில் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. இதுமட்டுமன்றி மன்னர்கள் வரலாறு என்ற வகையில் சில தொகுப்புகளும் அடங்குகின்றன.

மெக்கன்சி சுவடிகளில் பழங்குடி மக்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள் சிறப்பானவை. அதில் குறும்பர் எனப்படும் பழங்குடி இனத்தோர் பற்றிய 10 சுவடிகள் இடம்பெறுகின்றன. வேடர் எனப்படும் பழங்குடி இனத்தோரைப் பற்றி மூன்று சுவடிகள் உள்ளன.

தமிழகத்தின் மிகப் பழங்குடியினரான வில்லவர் எனப்படுவோர் பற்றியும் 2 சுவடிகள் மெக்கன்சி ஆவணத்தொகுப்பில் இடம் - பெறுகின்றன. இருளர்கள் எனப்படும் பழங்குடியினரைப் பற்றி 2 சுவடிகள் இடம்பெறுகின்றன. 2 சுவடிகள் ஏனாதி எனப்படும் பழங்குடியினர் பற்றிக் கூறும் சுவடிகளாக உள்ளன. குறவர் பழங்குடி இனத்தோரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஒரு சுவடி மெக்கன்சி தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றது. இதேபோல திருட்டுக்குறவர் எனப்படும் பழங்குடி இனத்தோரைப் பற்றி ஒரு சுவடியும் இலம்பாடி பழங்குடி இனத்தோர் பற்றி ஒரு சுவடியும் கரையார் எனப்படும் பழங்குடி மக்கள் பற்றி ஒரு சுவடியிலும் பட்டணவர், செம்படவர் எனப்படுவோர் பற்றி அதே சுவடியிலும் செய்திக்குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன.

இவரது மறைவுக்குப் பின்னர் இவருடைய மொத்த ஆவணத் தொகுப்புகளையும் 10,000 பவுண்டுகளுக்குக் கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் விலைக்கு வாங்கினர். மெக்கன்சியின் ஆவணத் தொகுப்புகளை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியை சென்னைக்கும் இன்னொரு பகுதியைக் கொல்கத்தாவிற்கும் மூன்றாவது பகுதியை

இலண்டனிற்கும் அனுப்பினர். இவை தற்சமயம் சென்னையில் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்திலும் கொல்கத்தா அருங்காட்சியகத்திலும் இங்கிலாந்தில் பிரித்தானிய நூலகத்திலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மெக்கன்சியின் ஆவணத் தொகுப்பில் பிரித்தானிய நூலகத்தில் உள்ள அனைத்து ஆவணங்களும் மின்னாக்கம் செய்யப்பட்டு இணையத்தில் அவை பொதுமக்கள் வாசிப்பிற்குக் கிடைக்கின்றன.

தமிழகம் மட்டுமன்றி இந்தியச் சூழலில் ஆவணப் பாதுகாப்பு என்னும் முயற்சியில் மிக ஈடுபாட்டுடன் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டவர் காலின் மெக்கன்சி. இவரது ஆவணத் தொகுப்புகளாகத் தமிழகத்தின் சென்னையில் இருக்கும் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தில் உள்ள ஆவணங்கள் தொடர்ந்து ஆய்வுக்குட்படுத்தப் - பட்டு இத்தொகுப்பில் கிடைக்கும் அரிய விசயங்கள் பொதுமக்கள் பொதுவாசிப்பிற்கு வழங்கப்படும்போது 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழக மக்கள் வாழ்வியல் கூறுகள் பல கற்பனை கலப்பின்றி உண்மை வரலாற்று விசயங்கள் என்ற வகையில் கிடைக்கும் சாத்தியம் ஏற்படும்.

கிறித்துவ (கத்தோலிக்க, லூத்தரேனிய) பாதிரிமார்களின் கையெழுத்து ஆவணங்கள்

தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர் வருகை முக்கிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு. தமிழகத்திற்கான ஐரோப்பியர் வருகையை கத்தோலிக்க பாதிரிமார்கள் வருகை, அதன் தொடர்ச்சியாக நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகள் என்றும் லூத்தரேனியன் பாதிரிமார்களின் வருகை, அதன்தொடர்ச்சியாக நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகள் என்றும் இருவேறு வகையாகப் பிரித்து ஆராய்வதுதரும்.

வணிகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, அத்துடன் கிறித்துவ சமயம் பரப்பும் மதபோதகர்களாக தமிழகம் வந்த போர்த்துக்கீசிய கத்தோலிக்க மதகுருமார்களும் ஜெர்மனியி - லிருந்து டேனீஷ் அரசரின் ஆதரவுடனும் பொருளாதார பலத்துடனும் தமிழகம் வந்த

ப்ரோட்டெசுடண்ட் மதகுருமார்களும் பல குறிப்பிடத்தக்க தமிழ்ப் பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதை நமக்குக் கிடைக்கின்ற பல்வேறு சரித்திர ஆவணங்கள், நூல்கள், குறிப்புகளில் காண்கின்றோம். இம்மதகுருமார்களின் அப்பணிகளிலேயே சிகரம் வைத்தது போல அமைந்தது இவர்களது தென்னிந்தியாவிற்கான வருகையால் அச்சுக்கலையை தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தமையே எனலாம்.

கத்தோலிக்க, ப்ரோட்டெசுடண்ட் கிறித்துவ சமயத்தைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதையே முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த இம்மதகுருமார்களுக்கு மொழி எனும் அடிப்படைச் சாதனம் இருந்தால் ஒழிய இப்பணியை எவ்வகையிலும் செய்வது சாத்தியப்படாது என்பதை அறிந்ததன் விளைவாக தமிழ்மொழியைத் தாமே முதலில் கற்றல், பின்னர் அம்மொழியில் மக்களுடன் மக்களாகக் கலந்து உரையாடி, அவர்களுக்கு இப்புதிய மதமான கிறித்துவ மறையில் ஈடுபடுத்துதல் என்ற வகையில் தங்கள் பணிகளைச் செய்தனர். அதில் அச்சுப் பதிப்பாக்கம் முக்கியப் பங்கு வகித்தது என்பது மறுக்கமுடியாத ஒன்று. கிறித்துவ மதபோதனையைப் பரப்ப வந்த இந்த ஐரோப்பிய மதபோதகர்கள் உள்நாட்டில் தமிழ்ச் சான்றோர்களின் வழக்கத்தில் இருந்த சுவடி வாசிக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொண்டதோடு எழுத்தாணி பிடித்து எழுதும் ஆற்றலையும் பழக்கிக் கொண்டனர் என்னும் செய்திகள் தீவிரத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் அவர்கள் புதிய இடத்தில் தங்கள் பணிகளைச் செய்யத் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொண்டமையை நன்கு உணர்த்தும்.

தம்பிரான் வணக்கம், முதல் தமிழ் அச்சு நூல்

போர்த்துக்கீசிய பாதிரிமார்களின் முயற்சியில் தமிழ் எழுத்துகளுடன் கூடிய கிறித்துவ மறை பரப்பும் நூல் கார்டிலா, 1553ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கலின் லிஸ்பனில் வெளியிடப்பட்டது. அச்சு இயந்திரம் தென்னிந்தியாவிற்குத் தற்செயலாகக் கிடைக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அமைந்ததில் கொல்லத்தில் திருத்திய தமிழ் எழுத்துகளின் அச்சுக்களைக் கொண்டு தம்பிரான் வணக்கம் எனும் தமிழ் நூல் 1878ஆம் ஆண்டில் உருவானது. இதுவே தமிழ்மொழியில் மட்டுமன்றி இந்திய மொழிகளில் முதன்முதலாக அச்சுவடிவில் வெளிவந்த நூல் என்பது இதன் சிறப்பு.

இதன் தொடர்ச்சியாக 1579இல் கிறித்தியானி வணக்கம், 1580இல் கொம்பேசி - யோனாயரு, 1586இல் அடியார் வரலாறு என அடுத்தடுத்து தமிழ் அச்சு நூல்கள் வெளிவந்தன.

லூத்தரன் பாதிரிமார்களின் தமிழகத்து - க்கான வருகை என்பது டேனிஷ் வருகையோடு தொடர்புடையது. 1612ஆம் ஆண்டில் டேனிஷ்

ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி தஞ்சாவூரின் தரங்கம்பாடி பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியைப் பெறும் உரிமையை ஆண்டுக்கட்டணமாக இந்திய ரூ.3111 செலுத்திப் பெற்றனர். அச்சமயம் தஞ்சையை ஆண்டு கொண்டிருந்த ரகுநாத நாயக்கமன்னரின் (இவருக்கு அச்சுதப்ப நாயக்கர் என்ற பெயரும் உண்டு) அனுமதியோடு இந்த உரிமை பெறப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த அரச ஆணையின்படி 19.11.1620ஆம் நாள் தரங்கம்பாடியில் டென்மார்க்கின் டேனிஷ் கொடி ஏற்றப்பட்டு தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் தொடர்பு உறுதி செய்யப்பட்டு அதிகாரப் பூர்வமாக்கப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக டேனிஷ் வர்த்தகர்கள் தரங்கம்பாடி வந்திறங்கினர். வர்த்தகத்தோடு மதம் பரப்பும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடும் வகையில் ஜெர்மானிய லூத்தரன் பாத்திரிமார்கள் தமிழகத்தின் தரங்கம்பாடி வந்தனர். அவர்களில் சீகன்பால்க், ஷீல்ட்ஷெ, க்ருண்ட்லர், ரைனூஸ் போன்றோர் தமிழில் இலக்கண நூல்களை எழுதி ஐரோப்பிய பாத்திரிமார்களும் பல்கலைக்கழகங் - களிலும் தமிழ் ஒரு மொழியாகக் கற்கவகை செய்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

இவர்களது நூல்கள் மட்டுமன்றி தமிழகத்தில் இவர்கள் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட இவர்களது நாள்குறிப்புகள், கடிதங்கள் ஆகியன தமிழில் எழுதப்பட்டவை. எடுத்துக்காட்டாக டேனிஷ் உயரதிகாரியால் சிறைபடுத்தப்பட்ட சீகன்பால்க் ஒவ்வொரு நாளும் சில பக்கங்கள் நாள்குறிப்புகளை எழுதியிருக்கின்றார். க்ருண்ட்லர் தான் கண்டறிந்த உள்ளூர் மூலிகைகள் பற்றி தாள்களில் எழுதி தொகுத்து வந்ததோடு அவற்றை டென்மார்க்கின் கோப்பன்ஹாகன் நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

CAP. VI. DE VERBO.		73
டொனோன	Ivi	
டொய	Eundo	
ந்அணசுடுன	Cogitavi	
ந்அணசுசு	Cogitando	
உணநுக்னோன	Adoravi	
உணநுந்	Adorando	
நமடினோன	Confidus sum	
நமடி	Confidendo	
டெஃனோன	Locutus sum	
டெஃ	Loquendo	
எஃதீனோன	Scripsi	
எஃதீ	Scribendo	
தோனனோன	Interfici	
தோனய	Interficiendo	
டெனனோன	Dixi	
டெனய	Dicendo	
தீனனோன	Edi	
தீனய	Edendo &c.	
<i>Participium.</i>		
ஊஃஅசுநீம	Credens Praef. M.F.N.	
ஊஃஅசுநு	idem Przt.	
ஊஃஅசுடப	Crediturus	
ஊஃஅசுநும	idem Neut.	
<i>Participium Negativum.</i>		
ஊஃஅசுய	Non credens M.F.N.	
ஊஃஅசுயாத	idem.	
Hæc Participia fiunt Substantiva vel masculini, vel femini- ni, vel neutrius generis, prout hoc vel illud pronomen iis annexa- tur, ut:		
ஊஃஅசுநீமயன	Homo credens	
ஊஃஅசுநீமயன	Fœmina credens	

சீகன்பால்கின் சொற்பொருள் அகராதி

லூத்தரன் பாத்திரிமார்களின் கையெழுத்துக் குறிப்புகளாக உள்ள ஆவணங்கள் 17, 18, 19, 20ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழக மக்களின் சமூக, வாழ்வியல், சமய, வரலாற்று, அரசாட்சி, மருத்துவம், ஆய்வு எனப் பல்வகைப்படுவன. லூத்தரன் பாத்திரிமார்களின் கையெழுத்து ஆவணங்கள் இன்று டென்மார்க்கின் கோப்பன்ஹாகன் அரச நூலகத்திலும் ஜெர்மனியின் ஹாலேஃப்ராங்கன் ஆய்வகத்திலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. கத்தோலிக்க பாத்திரிமார்களின் குறிப்பிடத்தக்க கையெழுத்து ஆவணங்கள் இன்றளவும் தமிழகத்தின் சில கிறித்துவ அமைப்புகளில் பாதுகாப்பாக இருப்பதோடு போர்த்துக்கலின் லிஸ்பன் நூலகத்திலும் வாட்டிக்கன் நூலகத்திலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இப்படி பாதுகாக்கப்படும் கையெழுத்து ஆவணங்கள் மின்னாக்கம் செய்யப்பட்டு பொதுமக்கள் வாசிப்பிற்குக் கிடைக்கும்போது

15ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரையிலான சமூக வரலாற்று விசயங்கள் மிகப்பல விரிவான ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் கிடைக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. இது அக்கால சூழலின் சமூக விசயங்களை அறிந்து கொள்ள பல சான்றுகளை வழங்குவதாகவும் நிச்சயம் அமையும்.

முடிவுரை

மேற்குறிப்பிட்ட தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழகத்தின் உள்ளூரில் இருக்கும் நூலகங்கள், சங்கங்களின் சேகரிப்புகள், தனியார் சேகரிப்புகள் ஆகியவற்றோடு அயல்நாடுகளில் இத்தமிழ் கையெழுத்து ஆவணங்கள் கிடைக்கக்கூடிய நூலகங்களிலிருந்து இந்த ஆவணங்களின் எண்ணிம வடிவத்தில் இவற்றை பெற்று அவை இணையத்தில் பொது மக்கள் வாசிப்பிற்கும் ஆய்விற்கும் கொண்டு வர வேண்டிய முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியது அவசியம். இவ்வகை முயற்சிகள் 16ஆம்

அல்லது பேசப்படாத சமூக, வரலாற்று, தமிழ்மொழி, கல்வி, சமய முயற்சிகளை அறிந்து கொள்ள வழிவகுக்கும் என்பதோடு ஐரோப்பிய நாடுகளில் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்த தமிழ்மொழி தொடர்பிலான முயற்சிகள் என்ற வகையிலும் புதிய செய்திகளை வழங்கும்.

துணைகுறிப்புகள்

- German Indology, C.S.Mohanavelu
- தமிழ்மொழியின் முதல் அச்ச புத்தகம், தமிழ்நாடன்
- காலின் மெக்கன் சிவரலாறும் சுவடிகளும், ம. இராசேந்திரன்
- தமிழக சுவடிகளில் தமிழகப்பழங்குடிகள் மக்கள், ம. இராசேந்திரன்
- Es begann in Tranquebar, Die Geschichte der ersten evangelischen Kirche in Indien, Arno Lehmann.

தினபூமி, மதுரை
நவம்பர், 29, 2018

thinaboomi.com

உலகத்தமிழ்ச் சங்கம் சார்பில் தமிழ்க்கூடல் கூட்டத்தின் தொடக்கவிழா: அமைச்சர் பாண்டியராசன் துவக்கி வைத்தார்

மதுரை, நவ.29-
மதுரை மாவட்டம், உலகத்தமிழ்ச் சங்கம் பெருந் திட்ட வளாகத்தில், உலகத்தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில் தமிழ் வளம் குறித்து கருத்துப்பரிமாற்றம் மேற்கொள்ள தமிழ்க் கூடல் எனும் வாரந்தோறும் தமிழாய்வுக் கூட்டத்தின் தொடக்கவிழா நிகழ்ச்சியினை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் முனைவர் ச.ந.ராஜன் தமிழ் ஆட்சிமொழி அமைச்சர் க.பாண்டியராசன் துவக்கி வைத்து தெரிவிக்கையில்:

யு எனல் கோவின் கண்க்கெடுப்பின் படி, உலகமொழிகளில் தமிழ்மொழி 14ஆவது இடத்தில் உள்ளது. தமிழ்மொழியை 10ஆவது இடத்தில் கொண்டு செல்லும் நோக்கில் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயல்பட்டு வருகிறது. வெளிநாடுகள், வெளிமாநிலங்கள், மற்றும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ் அமைப்புகள் உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின் மூலம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்பெறும் வந்த இளந்தமிழர் இலக்கியப் பட்டரை இனிமேல் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை நடத்தப்பெறும். இந்த இலக்கியப் பட்டரையானது தரமணியிலுள்ள

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் மதுரையிலுள்ள உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும் நடத்தப்பெறும். தமிழ்க்கூடல் எனும் துறை செயல்பட்டு வருகிறது. வெளிநாடுகள், வெளிமாநிலங்கள், மற்றும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ் அமைப்புகள் உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் வளர்ச்சித்துறையின் மூலம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்பெறும் வந்த இளந்தமிழர் இலக்கியப் பட்டரை இனிமேல் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை நடத்தப்பெறும். இந்த இலக்கியப் பட்டரையானது தரமணியிலுள்ள

14500 பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விரைவில் 4வது கட்ட அகழாய்வு அறிக்கை தயாரிக்கும் பணி முடிவடைந்து விடும். முதற்கட்ட அகழாய்வில் கிடைத்த பொருட்கள் மைசூரிலும், இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது கட்ட அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் சென்னை தலைமைச்செயலக வளாகத்திலும், 4வது கட்ட அகழாய்வில் கிடைத்த பொருட்கள் கீழடி அரசு பள்ளி வளாகத்திலும் முழு பாதுகாப்போடு, பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. சில பொருட்கள் கால அளவிற்கு செய்ய அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. வருகின்ற மார்ச் மாதத்திற்குள் கீழடியில் அகழ்

வைப்பகம் அமைப்பதற்கு ரூ.1 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மதுரை காந்தி மியூசியம், சென்னை கோட்டை அருங்காட்சியகம் உள்ளிட்ட தமிழகத்தில் உள்ள 36 அருங்காட்சியகங்களோடு புதிதாக அரியலூரில் விரைவில் டைனோசர் அருங்காட்சியகம் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் எடப்பாடி கே.பழனிசாமி பொற்கரங்களால் தொடங்கி வைக்கப்படவிருக்கிறது. மதுரை உலகத்தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் பூம்புகார் சார்பாக ரூ.50 கோடி திட்ட மதிப்பீட்டில் பழந்தமிழர் பண்பாட்டுக்கண்காட்சி, ஐந்திணை பூங்கா கண்காட்சி அமைய பணிகள் விரைவில் தொடங்க இருக்கிறது. இதல்

வைக்கப்படவேண்டிய சிறப்புகள் மற்றும் ஒவியங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்று நடைபெற்ற தமிழ்க்கூடல் நிகழ்ச்சி ஒவ்வொரு வாரமும் தொடர்ந்த நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும். இதன் மூலம் தமிழ் மொழியின் தொன்மைகள் அதன் சிறப்புகள் குறித்து பல்வேறு தமிழ் ஆர்வலர்கள் தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்க உள்ளனர். இளைய சமுதாயத்தினர் நமது மொழியின் சிறப்பினை தெரிந்து கொள்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். எனவே பள்ளி மற்றும் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவ, மாணவிகள் இத போன்ற தமிழாய்வு கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு நமது தமிழ் மொழியின் தொன்மைகளை பறை சாற்ற வேண்டுமென தெரிவித்தார். முன்னதாக விழாவில் இரண்டாம் காலாண்டிதழ்கையேட்டினை தமிழ் ஆட்சி மொழி அமைச்சர் வெளியிட்டார். இந்த நிகழ்ச்சியில் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயாகவன், உலகத்தமிழ்ச்சங்கம் இயக்குநர் (பொ.) முனைவர்.க.பகய பொன், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் மேலான் டேராசிரியர் முனைவர்.கு.சேதுராமன் உள்ளிட்ட தமிழறிஞர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர்.

சிலம்பில் மரபும் புதுமையும்

- சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

சிலப்பதிகாரம் வரலாறு கலந்த புனைவுக் காப்பியம். ஆதலால் அதன் காலம் ஆய்வார் அறிவுக்கேற்றபடி கி.மு.முதல் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டு வரை எனக் (ஆயிரமாண்டு காலக்) கருத்து வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. நூலின் அகச் சான்றுகள் பலப்பல கி.பி.2 முதல் 3ஆம் நூற்றாண்டு எல்லைக்குள் சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடும் என்பதற்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன.

தெளிவாக நாம் வரையறுக்க முடிகிற காரைக்கால் அம்மையாரில் தொடங்கும் பக்தி இலக்கியக் காலத்துக்கு முந்தியதாகவே சிலப்பதிகாரம் படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதனைக் கூர்மையாக உணர்ந்து கொண்டால் தான் சிலப்பதிகாரம் காத்தோம்பும் மரபுகளையும் உருவாக்கிய புதுமைகளையும் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள முடியும்.

சிலப்பதிகாரமே தமிழின் மூத்த முதல் காப்பியம். தகடூர் யாத்திரை என்ற நெடும்பாடல் குறித்துப் பேசப்பட்டிருந்தாலும் அது பத்துப்பாட்டு மரபிலெழுந்த ஒரு புறப்பாடலாக இருக்கத்தான் வாய்ப்பு உள்ளது. எவ்வாறாயினும் இந்நூல் கிடைக்கப் பெறாமையாலும் அது குடக்கோச்சேரல் இரும்பொறைக்கும் அதியமானுக்கும் இடையே நடந்த போரைப் பற்றியதாகக் கூறப்படுவதாலும் முதல் காப்பியம் என்ற உரிமையையும் பெருமையையும் சிலப்பதிகாரமே பெறுகின்றது.

சங்க காலத் தமிழ் மரபுகளையும் இலக்கணங்களையும் ஒரு நினைவுத் தொடர்ச்சியாக எந்திக் கொண்டும், அதே சமயம் காலத்துக்கேற்பச் சிலவற்றை உதிர்த்துக்

கொண்டும் இக்காப்பியம் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

ஐந்திணை மரபு

தொல்காப்பியரால் விதந்தோதப்படும் ஐந்திணைப் பாகுபாடு அழுத்தமான சங்க மரபாகும். அதன் முப்பெரும் கூறுகளான முதல், கரு, உரிப் பொருள்களில் சிலப்பதிகார ஆசிரியர் முதல், கரு இரண்டையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கொள்கிறார்.

முதற்பொருளாகிய நிலமும் பொழுதும் என்ற கூட்டமைவில் நில வருணனையும் கருப்பொருளில் தெய்வம், மரம், புள் முதலிய பகுதிகளும் நில மக்களும் கூட சுட்டப்படுகின்றனர். ஆனால், கதை பொதி நிகழ்வுகளால் ஆன காப்பியம் என்பதால் திணைக்குரிய உரிப்பொருள்கள் பொருந்தி வரவில்லை.

கானல்வரியில் மருதமும் நெய்தலும் மயங்கிய கோலம் புலனாகிறது. மருதம் என்பதால் ஆற்றுவரியில் அதன் வளம் பேசப்படுகிறது. ஊடலின் மெல்லிய அலைகளும் காவிரியோடு கலந்து பாய்கின்றன. எனினும் நெய்தலின் வளம் மேலோங்கி நிற்கிறது. கடல் தெய்வம் குறிக்கப்படுகிறது. புரிவளை, முத்து, மோதும் முதுதிரை, சங்கு, பூம்புன்னை, வலைவாழ்நர் சேரி, புலாலுணங்கல், திமில், நெய்தல் பூ என நெய்தலின் வளமான கருப்பொருள்கள் எல்லாம் இடம்பெறுகின்றன. இரங்கல் என்ற உரிப்பொருள் கூட மாலைப் பொழுதின் மயக்கத்தில் கொஞ்சம் தெரிகிறது.

வேட்டுவ வரியில் பாலை நிலக் கொடுமை ஆறுசெல் வருத்தமாக

வெளிப்படுகிறது. மாரி வளம் பெறா வில்லேர் உழவர்,

**“கூற்றுறழ் முன்பொடு கொடுவில் ஏந்தி
வேற்றுப் புலம்போகி வெற்றம் கொடுத்துக்
கழிபே ராண்மைக் கடன் பார்த்திருக்கும்”**

அறிமுகம் வேட்டுவ வரிக்கு முன்னரே வந்து விடுகிறது. பாலை நிலக் கொற்றவை வழிபாடு விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. எயினர், எயிற்றியர் வாழ்வியலோடு அவர்தம் துடியும் சிறுபறையும் முழங்குவதும் கேட்கிறது.

ஆய்ச்சியர் குரவையில் முல்லை நிலத்து ஆயர் குடியின் வாழ்க்கை சித்திரிக்கப் பெறுகிறது. பசுக்கள், கன்றுகள், பால்வளம், தொழு, தெய்வமான மாயவன், வேலனை நினைந்து ஆடும் குரவை, முல்லைத் தீம்பாணி, தீங்குழல் எனக் கோவலர் வாழ்க்கை விரிகிறது.

வஞ்சிக் காண்டத்துக் குன்றக் குரவை குறிஞ்சி நிலத்துத் தெய்வமான கடம்பன் (முருகன்) வழிபாடு, குறிஞ்சிப்பண், அருவி, நறுஞ்சினை வேங்கை, வேலனார் வெறியாட்டு, குன்றக் குறவர் ஆகிய அனைத்தும் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

இப்பெருங்காவியம் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் ஐந்திணை வளத்தின் வாழ்க்கையை - உரிப்பொருள் நீங்க - எடுத்தோதுகிறது. சங்க இலக்கிய மரபின் நினைவுத் தொடர்ச்சி என இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

அதேசமயம் புணர்தல், பிரிதல், ஊடல், இருத்தல், இரங்கல் என்ற உரிப்பொருள் கூறுகளைக் காப்பியக் கட்டமைப்பில் வெவ்வேறு இடங்களில் அமைத்துத் திணை மரபில் மாற்றத்தையும் நிகழ்த்திக் காட்டுகின்றார்.

வாய்மொழி மரபு

மேலை நாட்டு இதிகாசமான இலியது, வாய்மொழிக் கதைகள் பலகாலம் நிலவி வந்து பின் ஹோமரால் தொகுத்தும் வகுத்தும் காப்பியமாக்கப்பட்டது என மில்மன் பாரி என்ற ஆய்வாளர் தெரிவித்துள்ளார். இராமாயண, மகாபாரதங்கள் கூடக் காலந்தோறும் கதைகள் வளர்ந்து காப்பியங்கள் ஆயின என்றே கருதப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரமும் இம்மரபுக்கு விலக்கு அல்ல.

சங்க இலக்கியத்து வள்ளல் பேகனுக்கு வாய்த்த குலமுதல்வி கண்ணகி. ஒரு சமயம் தன் தேவியைப் பிரிந்து மாற்றாள் ஒருத்தியைப் பேகன் நயந்தான். அதனால் தனித் துயருழந்த கண்ணகிக்காக - கபிலர், பரணர், அரிசில் கிழார், பெருங்குன்றார் கிழார் ஆகிய புலவர் பெருமக்கள் பேகனிடம் தம் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்தி அவன் மனம் மாறும்படி செய்தனர் (புறம்.143 - 147)

“குழல் இனை வதுபோல் அழுதனள் பெரிதே”
(கபிலர்)

“அருளாய் ஆகலோ கொடிதே” (பரணர்)

“இன்னாது உறைவி அரும்படர் களைமே”
(பரணர்)

இப்படி ஆன்றோர் அறிவுரை கூறப் பேகன் மனைவி கண்ணகி வாழ்வு பெற்றாள். இதே பெயருடைய கோவலன் மனைவி இதே துயரால் வருந்தியதைச் சொல்ல (கண்ணகி) என்ற பெயரை அடிகள் தெரிவு செய்திருக்க வேண்டும். இது பல திறனாய்வாளர் கருத்து.

நற்றிணை 216ஆம் பாடலில் மருதன் இளநாகனார் ஒரு பரத்தையின் கூற்றாக வேங்கை மர நிழலில் வேதனையோடு ஒரு முலை இழந்த திருமாவுண்ணி நின்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

**“எரிமலர் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும்
குருகார் துழனியின் இதனைத் தாங்கண்**

ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற ஒரு முலை அறுத்த திருமா வுண்ணி”

என்ற வரிகள் இதனை உணர்த்தும். இப்பாடலில் வரும் ஒருத்தி ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகத் (தன் கற்பை நிலைநாட்ட என்பாரும் உண்டு) தன் மார்க்பைப் பறித்தெறிந்த நிகழ்வு வாய்மொழிக் கதைபோலப் பேசப்படுகின்றது.

இதுபோன்ற பல செய்திகள் - ஆதிமந்தி பற்றிய பாடற் குறிப்புகள் - சிறிதும் பெரிதுமாக மக்கள் வாழ்வில் நாட்டார் வழக்காற்றில் அறிந்தவை எல்லாம் கண்ணகி என்ற ஒரு புள்ளியை மையமாக்கிப் புனைந்துருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பரத்தையிற் பிரிவால் துன்புற்ற பேகன் மனைவி கண்ணகி, ஒரு முலை பறித்த திருமாவுண்ணி கதைகளைப் போன்றே, சயந்தன் - ஊர்வசி கதை, அணிற் பிள்ளை - பாம்புக் கதை, நளன் கதை, இராமன் கதை, குரங்குக் கை பெற்ற தேவன் கதை, உலகளந்த கதை, தூது நடந்த கதை, பாற்கடல் கடைந்த கதை, மதுரை தீப்பிடிக்கச் சாபம் உண்டென்ற கதை, வார்த்திகள் கதை, சங்கமன் கொலைப்பட்ட கதை, சேரன் செய்குட்டுவன் படையெடுப்புக் கதை, தேவந்தி கதை எனப் பல்வேறு கதைகள் தனித்தனியே வழங்கியிருக்க வேண்டும்.

அம்மரபுக் கதைகளை எல்லாம் பூக்களாய்த் தொகுத்துச் சரமாக்கிக் காப்பிய மாலையாகப் புதுப்பித்துத் தந்தவர் இளங்கோ அடிகள். வாய்மொழி மரபு பழையது - இளங்கோ அடிகளார் வணைந்த காப்பியம் புதியது.

புறத்திணைக் கூறுகள்

தொல்காப்பியர் அகத்திணை போலவே புறத்திணையையும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண் என விரித்தெழுதுவார். சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்துள் வஞ்சிக் காண்டம் செங்குட்டுவனின் போர்களையும்

படையெடுப்புகளையும் சொல்லுவதால் பழைய புறத்திணைக் கூறுகளை இயன்றளவு இளங்கோவடிகள் நினைவு படுத்திக் கொள்கின்றார். பகைமன்னர் நம் காஞ்சியையும் வஞ்சியையும் காண்பாராக என்று காட்சிக் காதையில் சேரன் செங்குட்டுவன் உரைக்கின்றான்.

காஞ்சித்திணையில் தொல்காப்பியர், கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' எனக் கூறுவதைச் சிலப்பதிகாரம் 'கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய காஞ்சி' என்று செப்பும். 'மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும்' என்பதை இளங்கோ 'மதிமுடிக் களித்த மகட்பாற் காஞ்சி' என்று பேசும்.

வஞ்சித்திணையில் 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்' எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவதை 'நெடு மாராயம் நிலையி வஞ்சி' என்பார் இளங்கோ. 'குன்றாச் சிறப்பின் கொற்ற வள்ளை' என்பதைச் சிலம்பு அப்படியே வழிமொழியும். 'பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலை' என்ற பழ மரபுக் குறிப்பை 'பின்றாச் சிறப்பின் பெருஞ்சோற்று வஞ்சி' என்று பேசும் சிலப்பதிகாரம்.

வெட்சித்திணையின் துறைகளை விளக்குகையில் தொல்காப்பியர்,

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தகு சிறப்பின் பெரும்படை வாழ்த்தல்”

என்று வீராக்கு நடுகல் எழுப்பும் துறைகளை எடுத்துரைப்பார். கண்ணகிக்குச் சிலையெழுப்ப இமயத்தில் கல்லெடுத்து வரும் நிகழ்வுகளைச் சொல்லும் சிலப்பதிகாரம் தொல்மரபை நினைவு கூர்ந்து காக்கும் வண்ணம் காட்சிக்காதை, கால்கோட் காதை, நீர்ப்படைக் காதை, நடுகற்காதை, வாழ்த்துக் காதை என்று வெட்சித் திணையின் துறைகளுக்குத் தனித்தனிக் காதைகளை இயற்றிப் பெருமைப்படுத்துவார்.

அகம் - புறம் என்ற பண்டை மரபில் தன் கதையினூடே மாற்றங்களைச் செய்கிற அதே சமயத்தில் முன்னோர் மொழி மரபுகளை எண்ணி மகிழ்கிற தொடர்ச்சியையும் இளங்கோவின் சிலம்பு இனிதே நிகழ்த்துகின்றது.

தாய்த் தெய்வமரபு

அன்னை, பேரன்னை, கொற்றவை வழிபாடு தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் நெடுமரபாகும். “பழந்தமிழரது தலையாய தெய்வம் பெண் தெய்வமே என்பதில் ஐயமில்லை. சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றில் கொற்றவை வழிபாட்டு முறை கூறப்படுகின்றது. பழந்தமிழர் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் வரைவிலக்கணமும் விளக்கமும் கொடுக்கும் தொல்காப்பியமும் ‘கொற்றவை நிலை’ என்னும் தலைப்பில் கொற்றவைக்குப் பலி கொடுத்து வணங்குதலைக் குறிப்பிடுகின்றது...” என்பார் க.கைலாசபதி.

பண்டை மரபுகளில் - குறைந்த பட்சம் சங்க இலக்கிய மரபுகளில் தலைவி எப்போதும் பணிந்து போகிற பாத்திரமாகவே வருகிறார்.

“அச்சமும் மடனும் நாணும் முந்துறுத்த நீச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப”

எனப் பேசும் தொல்காப்பியம் தலைவிக்கு உயர்வான இடம் என்பது ஊடற்காலத்தில் தான் என்று எல்லை வகுத்து விடுகின்றார்.

“மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும் நிணையுங் காலைப் புலவியுள் உரிய” என்பார் தொல்காப்பியர்.

தாய்வழிச் சமுதாயத்தின் எச்சமாகக் கொற்றவை வழிபாடு மட்டும் மிச்சமாகிவிட்ட சமூகச் சூழலில் பெண்மையின் பேராற்றலைப் புலப்படுத்த வேண்டிய துணிவு இளங்கோ அடிகளிடம் ஏற்பட்டது. அதனால் ‘பத்தினி வழிபாடு’ என்ற புதிய சமயத்துக்கு அவர் அடிகோலத் தொடங்கினார். இதுதான் அவர்

குறிக்கோள் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலை அமைத்தார். திங்கள், ஞாயிறு, மழை என்ற மூன்று இயற்கைக் குறியீடுகளை முன்வைத்தார். பத்தினித் தெய்வம் திங்களாய்த் தண்மை பூண்டு புகார்க்காண்டத்தில் வருபவள், ஞாயிறாய்ச் சினந்து மதுரைக் காண்டத்தில் கனல்கிறாள். வஞ்சிக் காண்டத்தில் அவளே மாமழையாகி அருள் சுரக்கிறாள்.

படிப்படியாக அங்குலம் அங்குலமாகக் கண்ணகி தெய்வத் தண்மை பெறுகிறாள். மண்மகள் அறியா வண்ணச் சீரடியதனில் ஒலித்த சிலம்பு நெருப்பாய் மாணிக்கப் பரல்களாய்ச் சீறுகின்றன மதுரை மன்னன் அவைக்களத்தில்.

வேட்டுவ வரியில் ‘இவளோ கொங்கச் செல்வி’ என்று தொடங்கி ‘ஒருமா மணியாய் உலகிற் கோங்கிய திருமாமணி’ எனத் தெய்வ வெறியேறிய பெண்ணால் பேசப்படுகிறாள். ஆய்ச்சியர் நடுவில்,

“தொழுனை ஆற்றினுள் தூமணி வண்ணனை விழுமம் தீர்த்த விளக்குக் கொல்”

என்று வியந்து கூறப்படுகிறார். வஞ்சினம் உரைக்கையில் ஞாயிறும் நடுங்குகிறது.

ஒற்றைச் சிலம்போடு அரண்மனைக்கு வருகையில்,

“செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்ததிது என்கொல்”

என்று பெண்டிரும் பிறரும் போற்றுகின்றனர்.

கோபம் கனலும் கண்ணகியைக் கண்ணுற்ற அரண்மனைக் காவலன்,

“வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை அல்லள் அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை ஆடல்கண் டருளிய அணங்கு”

என்றெல்லாம் அஞ்சி மயங்குகிறான்.

மதுரை எரிதழற்கு இரையாகக் குன்றக் குறவர்கள் “இவள் போலும் நம்குடிக்கோர் இருந்தெய்வம் இல்லை” என்று பரவுகின்றனர். சேரன் கோயில் சமைத்ததும், ‘கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமம்’ நாட்டம் பெறுகிறது. அங்கு ‘கடவுள் மங்கலம்’ நிகழ்த்தப் பெறுகிறது.

தாய்வழிச் சமுதாயத்தின் பிள்ளைகள் வழி பிழைத்த போது கண்ணகிப் படிவத்தில் பத்தினிக் கடவுளாய் அத்தாயை நிறுவி மரபை மீட்டெடுக்கிறார் இளங்கோ அடிகள்.

தமிழ்க்கூடல் இரண்டாவது நிகழ்வில்

பாவை விழா - அன்றும், இன்றும்

முனைவர் சோ.கி. கல்யாணி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர், ஸ்ரீ மீனாட்சி அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி,
மதுரை - 625 002.

முன்னுரை

தற்போது மார்கழி மாதத்தில் மகளிரால் கொண்டாடப்படும் பாவை நோன்பு அல்லது மார்கழி நோன்பு காலந்தோறும் பல மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளது. தாய்த் தெய்வ வழிபாடாகவும் வளமை வேண்டி நிகழ்த்தப் பெறும் சடங்காகவும் இருந்த இந்நோன்பு பக்தியியக்கக் காலத்தில் அதாவது கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் சிவன், திருமால் என்ற இரு தலைமைத் தெய்வங்களை அவர்களின் தேவியுடன் இணைத்து வழிபடும் நோன்பாக மாற்றம் பெற்றது. காலப் போக்கில் இந்நோன்பு பெற்ற மாற்றங்களைக் காண்பதே கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாவைப் பாட்டும் பாவை இலக்கியமும்

பாவை இலக்கியத்தை நம் முன்னோர்கள் பாவைப் பாட்டு என வழங்கினர். கலிப்பா, வகையினதாய் நான்கடியிலிருந்து பத்தடியளவு வரை இப்பாவைப் பாடல்கள் வரும் என்பதைப் பேராசிரியரின் கூற்றைக் கொண்டு நிறுவுகிறார் பண்டிதமணி. அவர் மேலும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் ஐந்தடி உடைய பாவைப் பாடலென்று அவிநயனாரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டு உள்ளதையும் தருகிறார். (பண்டிதமணி உரை. ப.4) எனினும் பாவை இலக்கியமாக நமக்கு முழுமையாகத் தற்போது கிடைப்பன கி.பி.8ம் நூற்றாண்டில் ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவையும், கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய திருவெம்பாவையும் தான். இவை இரண்டும்

எட்டடியான் வந்த கலிப்பா பாக்களைக் கொண்டுள்ளன.

பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டும் பாவைப் பாடல்கள் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக இருந்ததால் அவை நமக்குக் கிட்டவில்லை. இந்நோன்பின் நோக்கத்தைப் பக்தியியக்கம் தன்னுட் கொண்டதால் இன்று நமக்குப் பாவை இலக்கியம் கிடைத்துள்ளது.

பாவை நூல்கள்

ஆண்டாள், மாணிக்கவாசகரின் பாவை இலக்கியங்களை அடுத்து எண்ணற்ற பாவைப் பாடல்கள் பலரால் பாடப் பெற்றன. எனினும் நமக்கு,

16- ஆம் நூற்றாண்டில் தத்துவராய சுவாமிகள் பாடிய இருபாவை நூல்கள்.

1920-ல் அவிரோதநாதர் இயற்றிய சமணத் திருப்பாவை.

1954-ல் இயற்றப்பட்ட முருகன் திருவெம்பாவை.

1957-ல் ஒன்பது துறவிகள்; பாடிய திருவெம்பாவை.

1962-ல் ஆ.மு. வேங்கடராமன் பாடிய மதுரை பரிபூரண விநாயகர் திருவெம்பாவை.

1963-ல் கண்ணதாசன் இயற்றிய தைப்பாவை.

1966-ல் பெருஞ்சித்திரனார் இயற்றிய செந்தமிழ் பாவை.

1966-ல் யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றிய தமிழ்த் திருவெம்பாவை.

1973-ல் கா.மு. ஷேரீப் இயற்றிய நோன்புப் பாவை.

1977-ல் காரை இறையடியான் இயற்றிய திருவருட்பாவை. என்பன குறிப்பிடத்தக்க பாவை நூல்களாகக் கிடைத்துள்ளன.

பாவை யார்

பேதை, பெதும்பை, மடங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என்ற மகளிரின் பருவ வகைப்பாட்டில் 'பாவை' என்ற சொல் இல்லை. 5முதல் 7வயது வரையிலான பெண்கள் பேதை என்றும், 8முதல் 11வயது வரையிலான பெண்கள் பெதும்பை என்றும் 12 வயது முதலான பெண்கள் மங்கை என்றும் குறிப்பிடுவர். 1முதல் 3வயது வரையுள்ள பெண்கள் குழவியென்றும் 5 முதல் 9வயது வரையிலான பெண்களைப் பாவை என்பதாகப் பிங்கலந்தை நிகண்டு கொண்டு இவர்கள் மன்மதனை வேண்டி நோற்கும் நோன்பு, பனிநீர் தோய்ந்து பாவையாடுகின்ற மார்கழி நோன்பிற்குரியர் என்கிறது. (பிங்கலந்தை. 1369) இதன் காலம் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

அக்காலத்தே பெண்டிர்க்கான மணவயது 12 எனக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலும் 12 வயதுமுதல் மங்கைப் பருவம் என்பதாலும் 5முதல் 11 வயது வரையிலான பெண்கள் பாவை நோன்பிற்குரிய பாவையர் என நாம் கொள்ளலாம். 'பாவை' என்ற சொல் பெண், சக்தி, அழகிய பெண், நீர்த்துறை தெய்வம், ஒரு வகைக் கூத்து என்ற பொருள்களைத் தருவது. எனவே, பாவையர் பாவையை வேண்டி நோற்கும் நோன்பு பாவை நோன்பு என நாம் கொள்ளலாம்.

பாவை நோன்பின் காலமும் நேரமும்

மாதங்களில் சிறந்தது மார்கழி என்பதால் கீதையில் கண்ணன் 'மாதங்களில் நான் மார்கழி'

என்கிறார். சூரியனின் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டையும் இருபெரும் பிரிவாகப் பிரிப்பர். அதாவது, சூரியன் தென்கிழக்கு திசையிலிருந்து வடகிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் தை முதலான ஆறு மாதம் உத்தராயணம் என்றும் அது தேவர்க்குரியது என்றும் ஆன்றோர் கூறுவர். இக்காலம் தேவர்களை வணங்கி மனிதர்கள் பீடு பெறும் மாதம். மனிதர்கள் தம் விருத்திக்கான, வளர்ச்சிக்கான செயல்களைச் செய்யாமல் இறைவனை வணங்குதலை முதன்மையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதால் இம்மாதத்தை 'பீடை மாதம்' என விலக்கினர். இறைவனை வணங்க வேண்டிய 'பீடு உடை' மாதம் என்பது மருவி பீடை மாதம் என்றானது எனக் கூறுவோரும் உளர்.

தமிழர் நாளினை வைகறை, விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம் என்ற அறுவகைப் பொழுதுகளாகப் பகுத்துள்ளனர். அவற்றுள் வைகறை என்பது அதிகாலை 2மணி முதல் 6 மணி வரையிலான பொழுதாகும். பெரும் பொழுதான முன்பனிக்காலம் என்பது மார்கழியில் தொடங்குகிறது. இனி, நம்முடைய பன்னிரு மாதங்களில் ஒரு மாதம் தேவர்க்கு ஒரு நாளாகவும், அவர்க்கு ஒரு பொழுது என்பது நமக்கு ஒரு மாதமாகவும் நீண்டது. எனவே வைகறையின் பிற்பகுதியான 4முதல் 6 மணி வரையிலான இருமணி நேரத்தைப் 'பிரம்ம முகூர்த்தம்' எனச் சிறப்பிப்பர். இந்நேரமே பொதுவாக, கடவுளை வணங்கச் சிறந்த நேரம். இவற்றால் மாதங்களில் சிறந்த மார்கழியும், நாளின் சிறந்த நேரமான பிரம்ம முகூர்த்தமான அதிகாலை 4 முதல் 6 மணி வரையான நேரமும் பாவை நோன்பிற்கு உரிய காலமும் நேரமும் ஆகும்.

நோன்பிற்குரிய நாட்கள்

திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் இப்பாவை நோன்பு தொடங்கும் மாதத்தை மார்கழி மாதமாகக் கொள்கின்றன. மாணிக்கவாசகர் கருத்துப்படி மார்கழி நீராடல் என்பது மார்கழி மாதத்தில் வரும் திருவாதிரை நாளுக்குப் பத்து நாட்கள் முன் தொடங்கித் திருவாதிரை இரவுடன் முடிவுபெறுவதாகும். திருவாதிரை என்பது சிவனுக்குரிய விண் மீனாதலால்(தற்காலத்தில் ஆருத்ரா தரிசனம்) அதனைச் சைவர் கொண்டாடி மகிழ்வர். இந்நோன்பை நோற்கும் மகளிர் பகலில் மட்டும் அவித்த உணவை உண்பர். பத்தாம் நாள் அதிகாலை சிவனார்க்குரிய சிறப்பு அபிடேசங்களைக் கண்டு திருவாதிரைக் களிஉண்டு நோன்பு முடிப்பர். எனினும் பத்து நாட்கள் நடைபெறும் இவ்விழாவிற்கு இருபது பாடல்கள் வாசகர் பாடி இருப்பது ஏன்? என விளங்கவில்லை. இந்நோன்பினைத் திருவா - திரையில் தொடங்கி மார்கழித் திருவாதிரையில் முடிக்க வேண்டும் எனில் குறைந்தபட்சம் இருபத்தெட்டு நாட்களாகும். மார்கழி மாதப் பௌணர்மியில் இந்நோன்பு தொடங்கப் பெற்றால் மறு பௌணர்மி வரை முடிவதற்கு குறைந்தது முப்பது நாட்கள் ஆகும். எவ்வாறாயினும் மார்கழி, தை என்ற இரண்டு மாதங்களிலும் இந்நோன்பு நடைபெற்று இருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம்.

நம் தமிழ் இலக்கியங்களான நற்றிணையும் ஐங்குறுநூறும் குறிஞ்சிக்கலியும் மணமாகாத மகளிர் சிறந்த கணவரை அல்லது தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலரைப் பெறும் பொருட்டு தை மாதத்தில் குளிர்ந்த நீர் நிலைகளில்(சுனை, குளம்) நீராடும் நோன்பை நோற்பர் என்பதை,

“நறுவீ ஐம்பால் மகளிர் ஆடும் தைஇத் திங்கள் ஹதண்கயம் போலப் பலர் படிந்து” (ஐங். 84)

என்றும்,

“..... தைஇத் திங்கள் தண்கயம் படியும் பெருந்தோள் குறுமகள் அல்லது.....” (நற்றிணை 80: 7-8)

என்றும்,

“வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்து நீ நீதையிலீராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ” (குறிஞ்சிக்கலி.59:12-13)

என்ற வரிகள் காட்டுகின்றன. இவற்றுடன் பரிபாடலின் பதினோராம் பாடலும் இதனை, தைநீராடல் என்றே குறிப்பிட்டு அதன் நோக்கங்களையும் கூறுகிறது.

திருவாதிரைகள் புராணத்தில் மார்கழி நீராடல் என்பது திருவாதிரைக்குப் பத்து நாட்கள் முன் தொடங்கித் திருவாதிரையில் முடியும் என்றும், தைநீராடல் என்பது மார்கழி திருவாதிரையில் தொடங்கி நடைபெறுவது என்றும் உள்ளதாகப் பண்டிதமணி தம் திருவெம்பாவை உரையில்”(ப.4) காட்டுகிறார். அவரே மேலும், “மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரையில் தொடங்கும் நீராடல் பூர்ணிமாந்த முறைப்படி தைத்திங்களிலும் தொடர்ந்து நடைபெறும் ஆதலின் மார்கழி நீராடலும் தைநீராடலும் ஒன்றென்ப” என்று செந்தமிழ் இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறார்.

எனவே, நோன்பு தொடங்கும் காலத்தைச் சிறப்பித்து, ‘மார்கழி நோன்பு என்றும் முடியும் காலத்தைச் சிறப்பித்துத் ‘தைநீராடல்’ என்றும் இரு பெயர்கள் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என நாம் கொள்ளலாம்.

பாவை நோன்பிற்கான இலக்கியச் சான்றுகள்

தமிழர்களிடையே பாவை நோன்பு மார்கழி நீராடல் என்றும் தைநீராடல் என்றும் வழங்கி வந்தமையைக் கண்டோம். பரிபாடலின் பதினோராம் பாடல் பாவை நோன்பை 'அம்பாவாடல்' என்ற தொடரால் கூறுகிறது. 'அம்ப' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்குத் தாய் என்று பொருள். எனவே 'அம்பா ஆடல்' என்பது நீர்நிலைக்கண் உறைகின்ற தாய்த் தெய்வ வழிபாடு எனக் கொள்ளலாம். இந்நோன்பு நோற்கும் முறையினை, அச்சடங்கினை அறிந்த முதுபார்ப்பனிமார் அறிவிப்பர் என்றும் அப்பாடல் கூறுகிறது.

கண்ணகியின் பார்ப்பனத் தோழியாகிய தேவந்தி, கண்ணகியிடம் சோமகுண்டம், சூரிய குண்டம் என்ற பொய்கைகளில் நீராடி நோன்பு நோற்றால் கணவனை மீண்டும் பெறலாம் எனக்கூறல்(9:54-62).

பாகவதபுராணம் இந்த நோன்புக்கான பாவையைக் 'காத்யாயினி' - அதாவது துர்க்கை எனக் குறிப்பிடுகிறது. ஹோலி போன்று இந்நோன்பு, நூல் பிரமாணமின்றி(இலக்கியச் சான்று இன்றி) ஆசாரப் பிரமாணமானது என்று பெரியவாச்சான் பிள்ளை கூறுதல்(மூவாயிரப்படி, பக்கம்.10).

மேற்கூறியவற்றில் இருந்து வாய்மொழி வழக்காக வழங்கி வந்த இந்நோன்பு, பின்னர் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப் பெற்றது. பக்தி இயக்கக் காலத்தில் தனியிலக்கிய வகையாக வளர்ந்தது என நாம் கொள்ளலாம்.

நோன்பின் நோக்கம்

நற்றிணையும் குறிஞ்சிக்கலியும் ஐங்குறுநூறும் பரிபாடலும் மணமாகாத மகளிர்

சிறந்த கணவரை அடையப் பாவை நோன்பை நோற்பர் எனக் கூறுகிறது. பரிபாடலின் பதினோராம் பாடல்,

1. எம்கணவர் எம் கழுத்தில் அமைத்துத் தழுவின கைகளை அகற்றாமல் எம்மைத் தழுவ, அதனால் யாம், 'வீறு பெறுக' என்று அருள வேண்டுதல்.
2. எம்மால் விரும்பப்பட்ட தலைவர் மலரூதும் வண்டு போல யாங்கள் தனித்து வாடும்படி எம்மை நீத்துப் போகாமல் எம்மோடு இருத்தலானே யாம் இன்பம் எய்தும்படி அருள்வாய் என்று வேண்டுதல்.
3. எம் கணவரும் யாமுமு; கிழவர், கிழத்தியர் என்று உலகத்தாரார் கூறப்படாமல் எமது ஏழாம் பருவத்திற்குரிய(பேரிளம் பெண்) ஆண்டு எய்துமளவும் இப்பருவமே நிலைபெறும் படியான இளமையை இத்தைநீர்த்தவம் தர, யாம் செல்வத் - தோடும் சுற்றத்தோடும் நிலைபெறும்படி அருள்க என்று வேண்டுதல் என்ற மூன்று வேறுபட்ட நோக்கங்களைக் காட்டுகிறது.

பாகவத புராணம், கோகுலத்திலிருந்த கோபிகைகள் மார்கழி மாதம் முழுவதும் யமுனையில் நீராடிக் கண்ணனைத் தங்கள் கணவனாகப் பெற நோன்பிருந்தாகக்(ஓ: 22:1-6) கூறுகிறது.

பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் மூவாயிரப் படி அவதாரிகை, கண்ணன் அவதார காலத்தில் மழை பொய்க்கப் பெரியவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, ஆயர்ப்பாடி மகளிர் மழை வேண்டி மார்கழி நோன்பை நோற்றனர் என்கிறது.

நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் சிறந்த கணவர், காதலர் அடைய வேண்டியும், அடையப்பட்ட கணவர் நீங்காதிருக்க வேண்டியும், இளமை, செல்வம், சுற்றம் நிலை பெற வேண்டியும் நோன்பு நோற்றதாகக் கூறுகின்றன. பாகவத

புராணம் மட்டுமே சிறந்த கணவர் வேண்டல், மழை வேண்டல் என்றிரு காரணங்களை இந்நோன்பின் நோக்கமாகக் காட்டுகிறது.

இன்றைய நிலையில் இப்பாவை நோன்பின் பொதுப்பயனாக, மாதம் மும்மாரி பெய்ய வேண்டுதலும் சிறப்புப் பயனாக மகளிரும் பிறரும் தாம் பெற்ற இளமை, செல்வம், சுற்றம் நிலைக்கவும், தம் கணவர் தம்மை நீங்காதிருக்கவும், சிறந்த கணவர் கிடைக்கவும் என மூன்று நோக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைகிறது.

நோன்பிற்குரிய செயல்பாடுகள்

மார்கழி நோன்பினை நோற்கும் முறையைப் பற்றிக் குறிஞ்சிக் கலியில் ஐம்பத்தொன்பதாம் பாட்டு இரு செய்திகளை மட்டும் கூறுகிறது.

1. நோன்பு நோற்கும் மகளிர் பிறர் மனையிலே சென்று பிச்சை பெறப்பாடி அதனால் தாம் பெற்றவற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுப்பர்.
2. நோன்பு நோற்கும் மகளிர், தாம் வழிபடும் பாவைக்குச் சிறுசோறு சமைத்து, தம் ஆயத்திற்கு இட்டு மகிழ்வர். நோன்பு நோற்கும் மகளிர் செய்யும் பாவைக்கு கை, கால் முதலியன இருக்காது. இதற்கு 'சிறுமுத்தன்' என்று பெயர் எனக் கலித்தொகை உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்(ப.250) கூறுகிறார்.

பாகவதபுராணம், "ஆயர் குலச்சிறுமிகள் மார்கழி மாதம் முழுதும் சூரியன் உதயமாவதற்கு நான்கு நாழிகைக்கு முன் எழுந்து தத்தமது பெயர்களைச் சொல்லி ஒருவருக்கொருவர் அழைத்துக் கொண்டும் ஒருவருக்கொருவர் கைகோர்த்துக் கொண்டும் ஒவ்வொரு நாளும் யமுனையில் நீராடச் செல்பவர்களாய்

கண்ணனைக் குறித்துப் பாடினர். சூரியன் உதயமானதும் யமுனை நீரில் நீராடி, நீருகே மணலில் பாவை செய்து, சந்தனம், மணமிக்க மலர்கள், தூப தீபங்கள், நிவேதனங்கள், தளிர், பழம், அரிசி என்பவற்றால் வணங்கினர். காத்யாயினி தேவியே! மஹாமாயே! மஹாயோகினி! அதீஸ்வரி! ஹே தேவி! நந்தகொபர் மகனை எனக்குக் கணவனாகச் செய்வாயாக! உனக்கு வணக்கம்! என்ற மந்திரம் கூறி அச்சிறுமிகள் வணங்கினர். விரத காலத்தில் மாவால் செய்த உணவைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தனர்(ஒ:22: 1-6) என்கிறது.

திருப்பாவை, திருவெம்பாவை இலக்கியங்களில் நோன்பு நோற்கும் கன்னிப் பெண்கள் உறங்குகின்ற பிற பெண்களை எழுப்பி, எல்லோரும் சேர்ந்து இறைவனை வாயாரப் பாடிக் கொண்டு நீர்த்தடத்தைச் சென்றடைந்து நீராடி மணலில் பாவை செய்து வழிபட்டு, தம் நோக்கம் நிறைவேற அருளுமாறு அப்பாவையிடம் வேண்டுதல் என்பது நோன்பின் செயல்பாடாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. திருப்பாவை நோன்புக் காலத்தே, "நெய்யுண்ணோம்; பாலுண்ணோம்; மையிட்டு எழுதோம்; மலரிட்டு முடியோம்; செய்யாதன செய்யோம்; தீக்குறளைச் சென்றோதோம்"(2:4-6) எனச் செய்யக்கூடாதனவும் பரமனடி பாடுதல், நாட்காலே நீராடல், ஐயமும்: பிச்சையும் ஆயத்தையும் கைகாட்டல்(2:7-8) என்று செய்யக் கூடியன பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

நீராடல், பிச்சை ஏற்றல், ஐயமிடல் என்ற செயல்பாடுகள் குறிஞ்சிக்கலியில் இடம் பெற்றமை போன்றே பாகவத புராணத்திலும் உள்ளமை நோக்கத்தக்கது. சிறுசோறு சமைத்து ஆயத்திற்கு இட்டது பற்றிய குறிப்பு திருப்பாவையில் இல்லை எனினும் நோன்பை

முடிக்கும் காலத்து செய்வன பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

பாவைப் பாடல்களின் செல்வாக்கு

மழை வேண்டியும் சிறந்த கணவர் வேண்டியும் நோன்பு நோற்றுப் பாடப்பெறும் இப்பாடல்கள் கடல் கடந்து தமிழர் சென்று வசித்த நாடுகளிலும் பரவின. இதனை தெ.பொ.மீ தமது நூலான, 'தமிழும் பிற பண்பாடும்' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். தாய்லாந்து மன்னர்களின் முடிசூட்டு விழாவின் போது திருவெம்பாவை பாடப்படுவதையும் சயாமில் ஆண்டுதோறும் திருப்பாவை, திருவெம்பாவை கோயில்களில் மகளிராலும் ஆடவராலும் பாடப்பெறுதலையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் (பக். 74-77).

தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது ஆந்திரா - விலும் கன்னட நாட்டிலும் தங்கள் எழுத்து வடிவில் பாவைப்பாடல்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டு பாடுகிறார்கள் என மு.வ.அவர்கள் தம் இலக்கிய வரலாறு நூலில் குறிப்பிடுகிறார் (ப.134). அனைத்து வைணவ ஆலயங்களிலும் மார்கழி மாதம் முழுதும் திருப்பள்ளியெழுச்சியின் போது திருப்பாவை முழுதும் பாடப்படுகின்றது. வைணவச் சமயத்தின் ஏற்றத்தை உலகுக்கு உணர்த்திய இராமானுஜர் எப்போதும் திருப்பாவையை அநுஸந்தித்துக் கொண்டே இருந்ததால் அவர்க்கு 'திருப்பாவை ஜீயர்' எனச் சிறப்புப் பெயர் ஏற்பட்டது.

நோன்பின் தற்கால நிலை

1. நீர் நிலைகளைத் தெய்வமாகக் கருதி வழிபடல்
2. பெண்கள் கூடி நீர்த்துறைக்கு நீராடச் செல்தல்
3. உணவை வீட்டிற்கு வெளியே சமைத்தல்
4. அவ்வப்போது தெய்வ உரு சமைத்து வழிபட்டு அழித்து விடல்
5. கூட்டு வழிபாடு இயற்றல்
6. கூட்டாஞ்சோறு உண்ணல்

என்ற நம் பழமையான தடயங்களை நாம் இன்று இழந்து விட்டோம். நகர மயமாக்கலின் விளைவாக வீட்டிற்குள்ளேயே குளியலறை, சமையலறை என்றாகி விட்டது. நிறுவனமயமாக்கலின் விளைவாக கடவுளுக்கீ - கென நிலையான இருப்பிடம் ஏற்பட்டு விட்டது. மார்கழியில் தெருக்களில் கீர்த்தனைகளையும் பாடல்களையும் பாடிக் கொண்டு சென்று பிச்சை ஏற்பதும் பிறரை எழுப்புவதும் பாதுகாப்பின்மை, திருடர் பயம் என்பவற்றால் அழிந்துவிட்டது. நீரே இல்லை; எரியும் குளமும் அருவியும் எங்கே? நீர் இருந்தாலும் நீராடும் அளவுக்கு இல்லை. இதில் அதிகாலையில் எழுந்து பனி நீராடுவது சாத்தியமா? திருவாதிரைக்கும் வைகுண்ட ஏகாதசிக்கும் கோயிலுக்கு வருகை புரிந்து நெய் வழியும் சர்க்கரைப் பொங்கலைக் கையில் வாங்கி உண்டு விடுவதோடு, தினமும் வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பாவை பற்றிய நிகழ்ச்சியைப் பெரும்பாலும் விளக்கவுரையைக் கேட்பதாக இவ்விழா சுருங்கி விட்டது. ஏறும்புக்கு இரையாகும் அரிசி மாவைக் கொண்டு இடப்படும் பெரிய கோலங்கள் கெமிக்கல் கலந்த வண்ணக் கோலப் பொடிக்கோலமாக மாறி விட்டன.

முடிவுரை

1. மணமாகாத கன்னிப் பெண்கள் நல்ல கணவர் கிடைக்க, தை மாதத்தில் நோற்கும் நோன்பு, பிற்காலத்தில் கணவர் நீங்காதிருக்கவும் நீங்கிய கணவர் வந்துசேரவும் நோற்கும் நோன்பாக வளர்ச்சி பெறுகிறது.
2. தமிழ் இலக்கியங்களில் தைமாதத்தில் நோற்றதாகக் குறிக்கப் பெறும் இந்நோன்பு பாகவத புராணத்தில் மார்கழி மாதம் முழுவதும் ஆயர்குலச் சிறுமியர்களால் நோற்கப் பெற்றதாகக் காட்டப்படுகிறது. மேலும் மழை வேண்டல் இங்கு நோன்பின் மற்றொரு நோக்கமாகச் சேர்க்கப்படுகிறது.

3. தாய்த் தெய்வ வழிபாடக, தாயர் அருகிருக்கச் செய்யப்பட்ட இவ்வழிபாடு இறையடியார்களைக் கணவனாக அடையவும் மழை வேண்டியும் சிவன், விஷ்ணு தெய்வங்களை வேண்டுவதாக மாற்றம் பெற்றது.
4. மாணிக்கவாசகரால் மார்கழி திருவாதிரைக்கு பத்து நாட்கள் முன்பு தொடங்கப் பெற்ற இந்நோன்பு ஆண்டாள் செய்தது போலத் தற்போது மார்கழி முழுவதும் கொண்டாடப் பெறுகிறது.

5. பெண்களுக்குரிய இந்நோன்பில் ஆடவர் எப்போது முதலில் இடம் பெற்றனர்? என்று தெரியாவிட்டாலும்; சோழர் தம் ஆட்சிக்காலத்தில் தாய்லாந்து, சயாம் நாடுகளிலும் தமிழகத்துக்கு வெளியேயும் செல்வாக்கு பெற்றமை அறியப்படுகிறது.
6. கடவுளையே கணவனாக அடைய எண்ணி ஆண்டாளால் பாடப்பெற்ற திருப்பாவை இன்று மார்கழி மாதம் முழுதும் வைணவக் கோயில்களில் இறைவன் முன் அடியவர்களால் பாடப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்க்கூடல் ஏழாவது நிகழ்வு

இனிக்கும் இலக்கணம்

மை. இராசா கிளைமாக்கசு
தலைவர், சி.இ.ஒ.ஏ. கல்விக்குழுமம், மதுரை.

நம் தமிழ் மொழி பிற மொழிகளில் காணப்படாத பல அரிய இனிய இலக்கணக் கூறுகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்குப் பதிவு செய்கிறேன்.

1. தமிழில் மட்டுமே **இலக்கணக் குறிப்பு** என்ற அமைவு உண்டு.

இன்று நம்மால் புழங்குகின்ற எல்லாச் சொற்களுக்கும், ஏன் ஊர்ப்பெயர்கள் அனைத்திற்கும் கூட, இலக்கணக்குறிப்புக் கூறி விடலாம். சான்றாக, நம் மதுரையில் வழங்கும் இடப்பெயர்களான செல்லூர், சிம்மக்கல், விளக்குத்தூண், அரசாடி, தல்லாகுளம், பசுமலை என்பனவற்றை எடுத்துக் கொள்வோம்.

இவற்றுள் **செல்லூர்** என்பது **வினைத்தொகை** ஆகும். எவ்வாறெனில், செல்லும் இடம், செல்லுகின்ற இடம், சென்ற இடம் என முக்காலத்தையும் குறிப்பதால் செல்லூர் வினைத்தொகை ஆயிற்று.

சிம்மக்கல் என்பது 'சிம்மத்தைப் போன்ற கல்' என்பதால் **உவமைத்தொகை** ஆயிற்று.

விளக்குத்தூண் என்பது விளக்கை உடைய தூண் என்பதால் **இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை** ஆயிற்று.

அரசாடி என்பது அரசாது அடி என்னும் பொருள்படும். எனவே, அரசாடி **ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை** ஆகும்

தல்லாகுளம் என்பது **ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்**. 'தல்' எனில் பள்ளம், குழிவிழுதல் எனப் பொருள்படும். பள்ளமின்றித் தட்டையாக அமைந்த குளம் என்பதால் தல்லாகுளம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பசுமலை எனில் பசுமையான மலை எனக் கொண்டு, **பண்புத் தொகையாகக்** கொள்ளப் பெறும்.

இவ்வாறு நாம் வழங்கும் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் பெயரெச்சம், வினையெச்சம், மரூஉ, தொகுத்தல் விகாரம், அளபெடை, அடுக்குத்தொடர் என இலக்கணக் குறிப்புக்களைக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். அப்படியொரு அழகிய நுட்பமான இலக்கண அமைவு கொண்டது நம் மொழி.

சான்றாக, நீங்கள் இப்பொழுது என் கூற்றுக்கிணங்கி, ஆமோதித்த 'ஆமாம்' என்ற சொற்றொடரை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த 'ஆமாம்' என்பதன் இலக்கணக்குறிப்பு **அடுக்குத்தொடர்** ஆகும். ஆம்!

ஆம் + ஆம் - என்பதே 'ஆமாம்' ஆயிற்று.

2. இந்த அடுக்குத்தொடர் நம் வாழ்வில் எத்துணைச் சிறப்பான இடம் வகிக்கின்றது எனப் பார்ப்போம். வாழ்வில் நம் உணர்ச்சிக்கு அழுத்தம் கொடுத்துப் பேசும் பொழுது, இந்த அடுக்குத்தொடரை நாம் வெகு இயல்பாகக் கையாளுகிறோம்.

பாம்பைக் கண்டதும் '**பாம்பு**' என ஒரு முறை கூறினால் அது நம் பதற்றத்தை வெளிப்படுத்துதலு. ஆனால், உணர்ச்சி மேலிட '**பாம்பு பாம்பு பாம்பு**'... என அடுக்கிக் கூறின் அத்தொடர் நம் பதற்றத்தை அப்படியே முழுமையாக வெளிப்படுத்துகிறது அன்றோ?

மேலும் சான்றாக, 'நெஞ்சத்தை அள்ளிக் கொஞ்சம் தா தா' எனும் பாடலை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் 'நெஞ்சத்தை அள்ளிக்

கொஞ்சம் தா' என்று மட்டும் பாடினால் ஏற்படும் உணர்ச்சியை விட நெஞ்சத்தை அள்ளிக் கொஞ்சம் தா தா தா எனும் போது காதல் உணர்ச்சி பன்மடங்கு பெருகுவதைக் காணலாம்.

அதே போன்று, ஏதோ ஒரு மயக்கம் என்பதை விட,

ஏதோ ஏதோ ஏதோ ஒரு மயக்கம்... அது எப்படி எப்படி எப்படி வந்தது எனக்கும்.... எனும் போது மயக்க உணர்ச்சி எப்படிப் பெருகிறது எனப் பாருங்கள்.

தொட்டுவிடத் தொட்டுவிடத் தொடரும் - கை பட்டுவிடப் பட்டுவிட மலரும்...

பக்கம்வர பக்கம்வர மயங்கும் - உடன் வெட்கம்வந்து வெட்கம்வந்து குலுங்கும்....

என்ற பாடலில் அடுக்குத்தொடர்கள் அடுக்கி அடுக்கி வந்து இனிமை சேர்ப்பதைக் காணலாம்.

அது மட்டுமன்றி..

சொல்லச் சொல்லக் கேட்க மாட்டாயா?

வர வர உன் போக்குச் சரியில்லை...

கடவுளே கடவுளே...

ஆகட்டும் ஆகட்டும்...

போ போ போ... எனப் பலவகையிலும் நம் அன்றாட வாழ்வில், நம் உணர்ச்சிக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக இந்த அடுக்குத்தொடர்களை மிகுதியான அளவில் பயன்படுத்துகிறோம்.

3. அடுத்ததாக நம் மொழியில் வழங்கும் **புணர்ச்சி இலக்கணம்** என்ற இலக்கண அமைப்பு வேறு எம்மொழியிலும் காணப்படாதது. இந்தப் புணர்ச்சி இலக்கணம் கொண்டு, தமிழில் எந்த இரு சொற்களையும் இணைத்து எழுதி விடலாம். இரு சொற்களை இணைத்து ஒரு எளிய சொற்றொடராக மாற்றுவதற்கு இந்தப் புணர்ச்சி இலக்கணம் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

இவ்விலக்கணம் கொண்டு தமிழில், நூறு சொற்களைக் கூட ஒரே சொற்றொடராக இணைத்து எழுதி விடலாம். அவ்வாறு இணைத்து எழுதவே முடியாது என்போருக்கு நான் ஒரு கோடி ரூபாய் பரிசுத் தொகை அளிப்பதாக உறுதி அளிக்கிறேன்.

ஆனால், ஆங்கிலத்தில் அவ்வாறு எந்த இரு சொற்களையும் இணைத்து எழுதிவிட முடியாது. அவ்வாறு எழுத முடிந்தால் அவர்களுக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் பரிசளிப்பதாகச் சூள் விடுக்கிறேன்.

ஆம்! சான்றாக ஆங்கிலத்தில் small, village என்ற இரு சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

இந்த small village என்ற இரு சொற்களை எவ்வகையிலும் இணைக்க முடியாது. இடைவெளியின்றி smallvillage என்கூட எழுத முடியாது. தவறாகி விடும்.

ஆனால், தமிழில் சிறுமை + ஊர் என்பது சிற்றூர், சீறூர், சிறுமையூர் எனப் பலவாறு புணரும்.

பசுமை + புரட்சி என்பதுவும் பசுமைப்புரட்சி, பசும்புரட்சி, பைம்புரட்சி எனப் பலவகைகளில் புணரும்.

அதே போன்று, நாம் இப்பொழுது புழக்கத்தில் வழங்கி வரும் 'சித்தாள்' என்பதுவும் சிறுமை + ஆள் = சிற்றாள் என்பதன் கொச்சை வடிவமே..

'பச்சரிசி' என்பது பசுமை + அரிசி என்ற இரு சொற்களின் புணர்ந்த வடிவமே.

சென்றவிடத்தில் தங்குவதற்காகப் 'புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அறை' என்ற

பொருளில் வழங்கும் 'பசுமை + அறை' என்பதே பாசறை ஆயிற்று.

'கொட்டாவி' என்பது 'கொடுமை + ஆவி' என்பதன் புணர்ச்சி வடிவமே.

இப்பொழுது, நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் வழங்கும் அவாள், இவாள் என்ற சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இச்சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களா என்ற ஐயம் நம்மில் பலருக்குத் தோன்றலாம். அவை தமிழ்ச் சொற்களே.. அஃதாவது,

அ+ இடம் என்ற இருசொற்கள் இணைந்து அவ்விடம் என்றானது போல்,

இ + ஊர் - இவ்வூர் ஆயிற்று.

அதே போன்று, அ + ஆறு - அவ்வாறு எனப் புணர்ந்தது போல்,

அ + ஆள் - அவ்வாள் எனவும்

இ+ ஆள் - இவ்வாள் எனவும் புணர்ந்தன. இந்த அவ்வாள், இவ்வாள் என்பனவே இஞ்ஞான்றில் அவாள், இவாள் என மருவி வழங்குகின்றன.

3. அடுத்ததாக, நம் மொழியில் சிறப்பாகப் பயின்று வரும் அணி இலக்கணத்தின் அழகைப் பார்ப்போம்.

பனி இல்லாத மார்கழியா?

படை இல்லாத மன்னவரா?

இனிப்பில்லாத முக்கனியா?

இசை இல்லாத முத்தமிழா?

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இப்பாடல் பொதுவான கருத்தைக் கொண்டு விளங்கும் ஒரு மெய்ம்மைப் பாடலாகவே தோன்றும். ஆனால்,

இதைத் தலைவன் தலைவி இருவரும் சேர்ந்திசைக்கும் காதற்பாட்டாகக் கண்ணதாசன் வடித்திருப்பார்.

எவ்வாறெனில், பனி இல்லாத மார்கழி என்பது இவ்வலகில் இல்லவே இல்லை.. அது போல் நீயின்றி நானில்லை என்பதாகும்.

படை இல்லாத மன்னவன் என்று இவ்வலகில் இல்லவே இல்லை.. அது போல் நீயின்றி நானில்லை.. என்பதாகும்.

இனிப்பில்லாத முக்கனி என்பது இவ்வலகில் இல்லவே இல்லை.. அது போல் நீயின்றி நானில்லை என்பதாகும்.

இசை இல்லாத முத்தமிழ் என்பது இவ்வலகில் இல்லவே இல்லை.. அது போல் நீயின்றி நானில்லை என்பதாகும்.

இவ்வாறு பிறிதொன்றைக் கூறி, அதன் வாயிலாக தன் கருத்தை எடுத்துக் கூறுவது,

பிறிது மொழிதல் அணி என்பர்.

இதே போன்று,

கொடி அசைந்ததும் காற்று வந்ததா?

காற்று வந்ததும் கொடி அசைந்ததா?

நிலவு வந்ததும் மலர் மலர்ந்ததா?

மலர் மலர்ந்ததால் நிலவு வந்ததா?

என்ற இப்பாடலிலும் ஐயம் தோன்றும்படி ஐய வினாக்களைத் தொடுத்துள்ளார் புலவர்.

கொடி அசைந்ததால் காற்று வருவதும், காற்றினால் கொடி அசைவதும், நிலவினால் மலர் மலர்வதும், மலர் மலர்ந்ததும் நிலவு தோன்றுவதும் என அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பிணைந்த நிகழ்வுகள். ஒன்றின்றி மற்றொன்று நிகழாது.

இதன் வாயிலாக அவர் கூற வரும் கருத்து யாதெனில், தலைவனுக்குத் தலைவியைப்

பார்த்ததால் காதல் தோன்றியதா?; தலைவிக்குத் தலைவனைப் பார்த்ததால் காதல் அரும்பியதா? ஒரே நேரத்தில் தோன்றிய இருவருக்குமான எண்ண ஓட்டமே காதலாக மலர்ந்தது என்பதாகும்.

இவ்வாறு பிறிதொரு கருத்தைக் கூறி, அதன் வாயிலாகத் தான் கூற விரும்பும் கருத்தைப்பெற வைப்பதே பிறிது மொழிதல் அணியாம்.

இவ்வாறே மடக்கணி என்றொரு சுவையான அணியொன்று உள்ளது.

ஒரே சொல் மடங்கி மடங்கி (மீண்டும் மீண்டும்) வந்து வேறு வேறு பொருளைத் தரின் அது மடக்கணியாகும்.

இப்பொழுது கீழுள்ள பாடல் வரியை நோக்குவோம்.

இயற்கை. ஆனால், தான் வருவதை வரவேற்கவே வண்ணப் பூமழையாகப் பனிமழை கொட்டுகிறது எனப் புலவர் தன் கருத்தை ஏற்றிக் கூறியிருப்பார். இவ்வாறு இயல்பான ஒரு நிகழ்வில் தன் கருத்தை ஏற்றிப் பாடுவது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

5. அடுத்ததாக, நம் மொழியில் வழங்கி வரும் 'மான்' என்ற சொல்லின் பயன்பாட்டைப் பார்ப்போம். மான் என்பது ஒரு விலங்குப்பெயர் என்று அனைவருக்கும் தெரியும்.

ஆனால், பெருமான், கோமான், சேரமான், சீமான், அதியமான் என்று வழங்கும் சொற்றொடர்களைப் பார்மின்.

இதில் பயின்றுவரும் 'மான்' என்பது எதைக் குறிக்கிறது. காட்டில் உலவும் மாணையா? அன்று;

அந்த மலைத்தேன் அவரென மலைத்தேன்.

முதலில் வரும் மலைத்தேன் என்பது மலையில் இருந்து பெறப்படும் சுவைமிக்க தேனைக் குறித்தது.

அடுத்து வரும் மலைத்தேன் என்பது வியந்தேன் எனும் பொருளில் வருகிறது.

இவ்வாறு மலைத்தேன் என்ற ஒரே சொல் இருமுறை மடங்கி வந்து வேறு வேறு பொருளைத் தந்ததால் மடக்கணி ஆயிற்று.

இப்பொழுது பின்வரும் பாடலை உற்று நோக்குங்கள்.

**புதிய வானம் புதிய பூமி எங்கும் பனி மழை பொழிகிறது..
என்னை வரவேற்க வண்ணப் பூமழை பொழிகிறது...**

பனிக்காலத்தில் பனி மழை பொழிந்து, அவ்விடமே புதிய இடமாகக் காட்சி அளிப்பது

'மகன்' என்னும் சொல்லே 'மான்' என நாளடைவில் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ஆம்! மகன் என்பதில் உள்ள இரு குறில்கள் நாட்போக்கில் மருவி 'மா' என ஒரே நெடிலாக மாற்றம் பெற்றுவிட்டன. அஃதாவது, 'பெருமகன்' என்பதே 'பெருமான்' ஆயிற்று. 'கோமகன்' என்பதே 'கோமான்' ஆயிற்று.

மகன் - மான் ஆனது போல் மருவி வழங்கும் சொற்கள் தமிழில் பலவுள. நாம் இப்பொழுது 'தூள்' என்று வழங்கி வருகிறோமே அதுவும் 'துகள்' என்பதன் திரிந்த வடிவமே.

இவ்வாறே, பகுதி - பாதி ஆனது.

மிகுதி - மீதி

பெயரன் - பேரன்

பெயர்த்தி - பேர்த்தி

வியர்வை - வேர்வை

முகர்ந்து - மோந்து

நிகர் - நேர் என மாற்றம் பெற்று
வழங்குகின்றன.

இன்று வடமொழியில் வழங்கி வரும்

மூல்கா தேஷ் (country of origin)

மூல் காரண (root cause)

நதி மூல் (river origin)

என்ற சொற்றொடர்களில் பயின்று வரும்
'மூல்' என்ற சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லே.

இங்கிருந்து வடமொழிக்கு இடம்பெயர்ந்த
சொல்லே அது. எவ்வாறெனில், மகன் - மான்
ஆனது போல், துகள் - தூள் ஆனது

போல, 'முதல்' என்ற சொல்லின் திரிபே
'மூல்' என்பதாகும்..இவ்வாறு பிற மொழிகளில்
காணக் கிடைக்காத, வியக்கத்தக்க பல அரிய
இனிய இலக்கணக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே
கொண்டது நம் மொழி என்பதில் பீடு
கொள்வோம். அதன் பெருமை காப்போம்.

*****

தமிழ்க்கூடல் முன்றாவது நிகழ்வு

வள்ளுவப் பொருளியல்

முனைவர் மா.பா. குருசாமி

செயலாளர், காந்தி நினைவு அருங்காட்சியகம், மதுரை

தமிழுக்கும் தமிழகத்திற்கும் தனிப்பெரும் சிறப்புச் சேர்த்தவர் என்றும் வழிகாட்டும் திருக்குறளைப் படைத்தளித்த வள்ளுவப் பெருந்தகை. இதனை மிக அருமையாக,

**“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”**

என்று போற்றி மகிழ்கின்றார்.

அன்றும் இன்றும் என்றும் மனித குலத்திற்கு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் நூல் திருக்குறள். அடிப்படையான வாழ்வியல் விழுமங்களை அரசியல், பொருளியல், சமுதாயக் கொள்கைகளைக் கூறுவதால் அதற்கு மனிதகுல வாழ்க்கையில் தனியான இடம் இருக்கின்றது.

அன்பு, அறம் என்ற அடிப்படையின் மீது எழுப்பப் பெற்ற கோபுரம் திருக்குறள். அதிலுள்ள அறம், பொருள், இன்பம் என்ற பகுப்பு முறையும் அதிகார வைப்பு முறையும் நம்மைச் சிந்திக்கச் செய்பவை; செயல்படத் தூண்டுபவை. அதிலுள்ள பொருளியல் கருத்து மணிகளைத் தெரிந்து, தேர்ந்து அறிந்து, ஆய்ந்து தொகுத்துக் கொடுக்கும் முயற்சியே இது.

இந்த ஆய்விற்கு வள்ளுவப் பெருந்தகையின் இரண்டு குறட்பாக்கள் வழிகாட்டுகின்றன. அவை,

**“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”** என்பதும்,

**“எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும்
அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”**

என்பதும் ஆகும். அதாவது ஒரு கருத்தின் உட்பொருளை, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தறிவதே உயர்ந்த மெய்யறிவாகும். இந்த உரைகல்லின் வழியே குறிப்பாகப் பொருட்பாலை, அறத்துப் பாலின் பின்புலத்தில் ஆய்வதே இந்த முயற்சியின் நோக்கமாகும்.

வள்ளுவத்தின் அணுகு முறை

திருவள்ளுவப் பேரறிஞர் மனித வாழ்க்கையை ஒருங்கிணைந்த முழுமையான ஒன்றாகவே எண்ணிப் பார்க்கின்றார். இன்று மனித வாழ்க்கையை சமுதாயம், சமயம், அரசியல், பொருளியல் என்று பகுத்துப் பார்க்கும் போக்கு இருக்கின்றது. வள்ளுவர் இந்த அணுகுமுறையைப் பின்பற்றவில்லை. தெளிவிற்காக அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் எனப் பகுத்திருக்கின்றார்.

வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சமயங்களின் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தது. ஒவ்வொரு சமயமும் ஒரு தலையான வாழ்வியலை வலியுறுத்தின. ஆதலால் அந்தக் கருத்துக்களை திருவள்ளுவர் ஏற்கவில்லை. மாறாக நடுநிலை நின்று அறிவார்ந்த முறையில் ஆய்ந்துதான் கண்டறிந்த முடிவுகளை குறள்பாவில் வடிக்கின்றார்.

அவரது நோக்கம் அறம். அதன் அடிப்படையில் வாழ்வியல் முறை அமைய வேண்டுமென்று கருதுகிறார். அவர்,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது”

என்கிறார்.

இது, இல்வாழ்க்கைக்கு மட்டுமன்று. எல்லா வகை வாழ்விற்கும் அன்பும் அறனும் தான் ஆதாரம். அறத்திற்கு அவர்தரும், “மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அறம்,” என்ற விளக்கம் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

திருவள்ளுவர் ஒரு முழுமையான வாழ்வியலை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றார். மன்னா உலகில் மன்னுதல் குறித்து நாம் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு வள்ளுவம் வழிகாட்டுகின்றது.

வாழ்ந்த காலம்

வள்ளுவத்தைச் சரியாக முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள அவர் வாழ்ந்த காலச்சூழலை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏறத்தாழ இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் வள்ளுவர். அக்காலத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற நிலத்திற்கும் சூழலுக்குமேற்ப வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் உழவுத் தொழில் செழித்திருந்தது. தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் வளர்ந்திருந்தன. பண்டமாற்றின் அடிப்படையில் வாணிபம் செயல்பட்டது. செலவுக்குவிப்பும், வறுமையும் இருந்தன. ஈதல் அறம் போற்றப்பெற்றது. ஏற்றத்தாழ்வு தலைதூக்கியது.

மன்னராட்சி அரசியலமைப்பிற்கு அடிப்படையாயிருந்தது. சமயங்களின் செல்வாக - கால் பிரிவுகள் தோன்றத் தொடங்கின.

தனிமனித வாழ்க்கையில் சில குழப்பங்கள் தோன்றிய நிலையில்தான் ஒரு தெளிவினை ஏற்படுத்த திருவள்ளுவர் திருக்குறளைப் படைத்தார். ஆதலால் இருக்கின்ற சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார வாழ்க்கையைப் பகுத்தாய்ந்து கூறி, எப்படி இருக்க வேண்டு - மென்றும் கூறுகின்றார்.

குறளில் பொருளுக்குரிய இடம்

திருவள்ளுவப் பெருந்தகை மனித வாழ்வில் பொருளுக்குரிய இடத்தை நன்கு உணர்ந்தவர்; தெளிந்தவர். அவரது,

“அருளில்லார்க்கு அவ்வலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு இவ்வலகம் இல்லாகி யாங்கு”, என்ற குறளே இதற்குச் சான்று. அவர்,

“உழவினார் கைமடங்கின் இல்லை விழைவது உம் விட்டோம் என்பார்க்கும் நிலை,”

என்று கூறுவது இந்தக் கருத்தினை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

திருக்குறளில் ‘அறம், பொருள், இன்பம்’ என்ற வைப்பு முறையில் பொருள் நடுநிலையில் இருப்பதைக் காணம். அறத்தையும், இன்பத்தையும் இணைப்பதும், தாங்கி நிற்பதும் பொருளாகும்.

டாக்டர் மு. வரதராசனார் மனித வாழ்க்கை இன்ப நாட்டத்தில் தொடங்கி, பொருளீட்டலில் வேரூன்றி, அறத்தில் பற்றிப்படர வேண்டுமென்று கூறுவார். திருக்குறளில் மொத்தமுள்ள 133 அதிகாரங்களில், அறத்துப்பால் 38 அதிகாரங்கள் அதாவது 28 விழுக்காடு, பொருட்பால் 70 அதிகாரங்கள், அதாவது 53 விழுக்காடு, இன்பத்துப்பால் 25 அதிகாரங்கள், அதாவது 19

விழுக்காடு, இதிலிருந்தும் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை பொருளுக்களித்த சிறப்பிடத்தை அறிந்துகொள்ளலாம்.

அறஞ்சார் பொருள்

வள்ளுவர் கூறும் பொருளின் சிறப்பு அதன் அடிப்படையை – மூலத்தைச் சார்ந்தது. அவர் அறம் சார்ந்த, அறவழி வந்த, அறத்திற்குப் பயன்படுகின்ற பொருளையே பொருள் என்கின்றார்.

மேற்கத்தியப் பொருளியலறிஞர்கள் பொருளியலில் அறத்திற்கு இடமளிப்பதில்லை. பற்றாக்குறையாக, பயன்பாட்டோடு, பணமதிப்போடு எது இருக்குமோ அது பொருளாகும். அவர்கள் பயன்பாடென மனநிறைவையே கருதுகின்றனர். மனித நலனுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில்லை. வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு” (31)

என்றும்,

“அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லர் புரளவிடல்” (755)

என்றும் கூறுவது எண்ணத்தக்கது.

பொருளின் ஆற்றல்

பொருளின் பேராற்றலை எல்லோரும் அறிந்தே இருக்கின்றனர். நான்மணிக் கடிகை,

“கல்லிற் பிறக்கும் கதிர்மணி – காதலி
சொல்லிற் பிறக்கும் மதம், - மெல்லின்
அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி – எல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்”

என்று கூறும் திருவள்ளுவர் பொருளின் ஆற்றலை,

“பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்லது இல்லை பொருள்” (751) என்கிறார்.

தனிமனித வாழ்க்கையில் பொருளைப் போற்றி வாழ வேண்டும் என்பதை,

“ஆகாறு அளவிட்டதாயினும் கேடில்லை

போகாறு அகலாக் கடை”,

என்று உரைக்கின்றார். பொருள் செய்தலின் நோக்கை,

“ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு”, என்று தெளிவுபடக்

கூறுகின்றார்.

அரசியல் பொருளாதாரம் (Political Economy)

திருவள்ளுவரின் நாட்டுப் பொருளாதாரம் பற்றிய சிந்தனை மிக நுட்பமானது!

மேன்மையானது. ஒரு நாட்டு மக்களின் வாழ்விடம் மட்டும் அல்ல வளத்தோடும் நலத்தோடும் வளரும் இடமுமாகும். அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை,

“பெரும்பொருளால் பெட்டக்கதாகி அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு”,

என்கின்றார் அவர். மன்னனைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது,

“படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்

உடையான் அரசுள் ஏறு”,

என்று கூறுகின்றார். இவை எல்லாம் பொருளாதார வளம் சார்ந்தவை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இன்றையப் பொருளியலறிஞர்கள் பொது நிதியில்(Political Finance) அரசின் பொருளாதாரப் பணிகள் பற்றிக் கூறுகின்ற கருத்துகளை, அன்றே

வள்ளுவப் பெருந்தகை மிகச் செம்மையாகக் கூறியிருப்பது வியப்பைத் தருகின்றது. அவர்,

“இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு”, என்கின்றார்.

அதாவது, அரசு பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அடுத்து, பல வகைகளில், அதாவது வரி விதிப்பு போன்றவற்றின் மூலம் வருவாய் தேட வேண்டும். ஈட்டிய பொருளை எல்லாம் கட்டிக் காக்க வேண்டும். காத்த பொருளை சரியான முறையில் பகுத்துச் செலவிடவேண்டும்.

அரசு மக்கள் நலம் பேணும் ‘குடியேம்பும்’ நல அரசாக எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை செங்கோன்மையில் விரித்துரைக்கின்றார்.

செல்வம் பற்றிய சிந்தனை

வள்ளுவப் பெருந்தகையின் செல்வம் பற்றிய சிந்தனை போற்றுதற்குரியது. மேற்கத்தியம் பொருளியல் அறிஞர்கள் பண(மாற்று) மதிப்பு உடையவற்றை மட்டுமே ‘செல்வமாக’க் கருதுவார்கள். ஆனால், வள்ளுவப் பேரறிஞர் வாழ்க்கைக்குத் துணையாக நலம் சேர்ப்பவற்றை எல்லாம் “செல்வம்” என்கின்றார்.

எடுத்துக்காட்டாக கல்வியை ‘கேடில் விழுச்செல்வம்’, என்று குறிப்பிடுகின்றார். “தம்பொருள் என்பர்தம் மக்கள்”, என்பது அவர் வாக்கு. இப்படிக்கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். அவரது கருத்துப்படி வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக இருப்பதெல்லாம் செல்வமாகின்றது.

பொருட்செல்வத்தை உழைப்பு, முயற்சி மூலம்தான் உருவாக்க முடியும் என்பது அவர் கருத்து. உழவுத் தொழிலுக்கும் அவர் சிறப்பிடம்

தருகின்றார். வீட்டிற்கும், நாட்டிற்கும் வளம் சேர்ப்பது உழவு. அவர் முயற்சியின் சிறப்பினை,

“ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவுஇன்றி தாழாது உருற்று பவர்” (620)

என்று கூறுவது விரிவான ஆய்வுக்கு அடித்தளம் அமைக்கின்றது.

அவர் செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, மனித குலத்தை எச்சரிக்கின்றார். இது பொருளியல் சிந்தனையில் புதுமையானது. அவர்,

“இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு”

என்று கூறுவது, இன்றும் நடைமுறை உண்மையாக இருக்கின்றது. பொருட் பெண்டிர், மதியை மயக்கும் மது, இழுத்தடிக்கும் சூது இவற்றிற்கு ஆட்பட்டவர்களின் செல்வம் தேயும்; அழியும்.

வறுமையும் தீர்வும்

வள்ளுவத்தின் தனிச் சிறப்புக்களில் ஒன்று மனித குலத்தை வாட்டும் வறுமையைச் சுட்டிக்காட்டி, அதனைப் போக்கும் வழிமுறையையும் கூறுவதாகும். வறுமையின் கொடுமையைத் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை போன்று எடுத்துரைத்தவர் வேறு யாரும் இல்லை. அவர்,

“நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள் யாதொன்றும் காண்பாடு அரிது”

என்றும்,

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்”

என்றும் கூறுவதைச் சுட்டிக் காட்டலாம். இதற்குத் தீர்வாக ஒப்புரவுக் கோட்பாட்டினை உருவாக்கித் தருகின்றார். அதன் விளக்கத்தை,

“ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு” (215)

“பயன்மரம் உள்ளூர் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடையான் கட் படின்” (216)

“மருந்தாகித் தப்பா மாத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகையான் கண் படின்” (217)
என்றும் குறட்பாக்களில் காணலாம்.

இன்றும் என்றும்: வள்ளுவர் கூறும் பொருளியல் கருத்துகளை நிறைய விரித்துக் கூறலாம். வள்ளுவர் கண்ட சமுதாயத்தை இன்னும் நாம் அமைக்க முயலவில்லை. அவர் வழியில் சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் கட்டுக் கோப்பினை உருவாக்கினால் எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்வார்கள். அவரது கருத்துக்கள் இன்றும் என்றும் மனித குலத்திற்கு வழிகாட்டக் கூடியவை.

தமிழ்க்கூடல் நான்காவது நிகழ்வு

அரசு போட்டித்தேர்வு குறித்த இலக்கணம்

முனைவர் செ.ஞானேஸ்வரன்

உதவிப்பேராசிரியர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக உறுப்புக் கல்லூரி
அருப்புக்கோட்டை.

தொடக்கமாக

தமிழ் இலக்கணம் என்றாலே பலருக்கு அச்சம் நேர்கிறது. ஏனென்றால் அதை புரிந்து கொள்வதில் ஏற்படுகிற இடர்பாடே இதற்கு காரணமாகும். தமிழ் இலக்கணத்தை எளிய முறையில் கூறி, புரிதலை ஏற்படுத்துவதே இங்கு நோக்கமாக அமைகிறது.

போட்டித்தேர்வு இலக்கணம்

தமிழ் இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் எழுத்து, சொல், இலக்கணங்களைப் பவணந்தியார் எழுதிய நன்னூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கொள்குறி(ஒரு மதிப்பெண் வினா) முறையில் சிலவற்றை இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

முதல் எழுத்து

உயிரும், உடம்பும் ஆம் முப்பது முதலே (நூற் -59)

உயிர் 12, மெய் 18 ஆக முப்பது எழுத்துக்களே முதல் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

இதனை,

1) தமிழின் அடிப்படை எழுத்துக்கள் யாவை?

அ) முதல் எழுத்து ஆ) சார் எழுத்து

இ) இன எழுத்து ஈ) சந்தியக்கரம்

விடை - அ) முதல் எழுத்து என்று வினவப்படுகிறது.

சார்பெழுத்துக்கள்

உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிர் அளபு ஒற்றளபு அஃகிய இ,உ,ஐ,ஔ மஃகான் தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத்து (நூற்-60)

சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும்

- 1.உயிர்மெய்
- 2.ஆய்தம்
- 3.உயிரளபெடை
- 4.ஒற்றளபெடை
- 5.குற்றியலிகரம்
- 6.குற்றியலுகரம்
- 7.ஐகாரக்குறுக்கம்
- 8.ஔகாரக்குறுக்கம்
- 9.மகரக்குறுக்கம்
- 10.ஆய்தக்குறுக்கம் ஆகியனவாகும்.

இவற்றை,

1.கீழ்வருவனவற்றுள் செய்யுளிசை அளபெடை எது.

அ)உப்புஉ ஆ)தொழாஅர்

3)நசைஇ 4)இன்புறாஉம்

விடை:- ஆ)தொழாஅர்

2.குற்றியலுகரத்துள் பொருந்தாதது எது.

அ)பண்பு ஆ)கனவு

இ)அழகு ஈ)நாடு

விடை:- கனவு

3.மகரக்குறுக்கம் பயின்று வரும் சொல் எது?

அ) தரும்வள்ளல் ஆ)அழகும் அறிவும்

இ) மருளும் ஈ) தரும்செல்வர்

விடை - அ) தரும் வள்ளல் என்று
வினவப்படுகிறது.

எழுத்துக்களின் பிறப்பு

“நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப
எழும் அணுத்திரள் உரம் கண்டம் உச்சி
மூக்கு உற்று இதழ் நாப் பல் அணத் தொழிலின்
வெவ்வேறு எழுத்தொலியாய்வரல் பிறப்பே”
(நூற்-74)

இதனை,

1. தலையை இடமாகக் கொண்டு
பிறக்கும் எழுத்து எது?

- அ)ஆய்தம் ஆ)வல்லினம்
இ)மெல்லினம் ஈ)இடையினம்
விடை- அ) ஆய்தம்

2. தலை, மார்பு, கழுத்து, மூக்கு
எனப்படுவது

- அ)காற்றறைகள்
ஆ)ஒலிப்புமுனைகள்
இ)ஒலிப்பான்கள்
ஈ)ஒலிப்பு முறைகள்
விடை:- அ) காற்றறைகள்

புணர்ச்சி

“மெய், உயிர் முதல் ஈறுஆம் இருபதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி
வேற்றுமைப்பொருளில் பொருந்துழி நிலை
வருமொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத்து இயைவது புணர்ப்பே”
(நூற் 151)

புணர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் இயல்பு
புணர்ச்சி, விகாரப்புணர்ச்சி, பண்புப்புணர்ச்சி,
சார்ந்த வினாக்கள் கேட்கப்படுகின்றன.

1) பொருத்துக

- அ) இயல்பு - 1) பொற்குடம்

ஆ) தோன்றல் - 2) புறநானூறு
இ) திரிதல் - 3) திருக்குறள்
ஈ) கெடுதல் - 4) பனைமரம்

அ) 1 2 3 4

ஆ) 4 3 1 2

இ) 4 3 2 1

ஈ) 2 3 4 1

விடை - ஆ) 4 3 1 2

பண்புப்பெயர் புணர்ச்சி

“ஈறுபோதல் இடைஉகரம் இய்யாதல்
ஆதிநீடல் அடிஅகரம் ஐஆதல்
தன் ஒற்று இரட்டல் முன் நின்ற மெய்திரிதல்
இனம்மிகல் இணையவும் பண்பிற்கு இயல்பே”
நூற் (136)

செந்தாமரை - என்னும் சொல்லில் வரும்
பண்புப்பெயர் புணர்ச்சி எது?

- 1) ஈறுபோதல் 3) முன்நின்ற மெய்திரிதல்
2) இனமிகல் 4) இடை உகரம் இ ஆதல்
அ) 1,2 ஆ)1,3 இ)1,4 ஈ)அனைத்தும்

விடை - ஆ)1,3

இவ்வாறு நன்னூல் எழுத்து சார்ந்த வினாக்கள்
அரசுப்போட்டித்தேர்வுகளில்
கேட்கப்படுகின்றன.

நன்னூல் - சொல் இலக்கணம்

சொல்லிலக்கணம் சார்ந்த வினாக்கள்
அதிகமாகவே வினவப்படுகின்றன. குறிப்பாக,
சொல்வகை அறிதல், ஆகுபெயர், வழக்கு,
வேற்றுமை, வினையெச்சம், பெயரெச்சம்,
இடைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகியன கொள்குறி
வினாக்களாக அமைகின்றன. இவற்றில்
சிலவற்றைக்காண்போம்,

வழக்கு

“இலக்கணம் உடையது இலக்கணப்போலி
மருஉ என்று ஆகும் மூவகை இயல்பும் இடக்கர்
அடக்கல் மங்கலம் குழுஉக்குறி எனும் முத
தகுதியோடு ஆறாம் வழக்கியல்” (நூற்-267)

1) புறநகர் – என்பது எவ்வகை வழக்கு

அ) இலக்கணமுடையது இ) இடக்கர் அடக்கல்
ஆ) இலக்கணப்போலி ஈ) மருஉ
விடை – ஆ) இலக்கணப்போலி

பெயர்ச்சொல்

“இடுகுறிகாரண மரபோடு ஆக்கம்
தொடர்ந்து தொழில் அல காலம் தோற்றா
வேற்றுமைக்கு இடனாய்த் திணைபால் இடத்து
ஒன்று
ஏற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே” (நூற்-275)

இதனை,

1) வளையல் என்பது எவ்வகைப்பெயர்

அ) இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்
ஆ) இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்
இ) காரணப் பொதுப்பெயர்
ஈ) காரணச் சிறப்புப்பெயர்
விடை – ஈ) காரணச் சிறப்புப்பெயர்

ஆகுபெயர்

“பொருள் முதல் ஆறோடு அளவை சொல்தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்
ஒன்றன்பெயரான் அதற்கு இயை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயர்” (நூற் -290)
ஒரு பொருளின் பெயர் அதனோடு
தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு
ஆகிவருவது ஆகுபெயர். இதனை,

1) பொருத்தா இணை எது

அ) தாமரை பூத்தது - பொருளாகு பெயர்
ஆ) ஊர்திரண்டது – இடவாகுபெயர்
இ) பாலை இறக்கு- தானி ஆகுபெயர்
ஈ) நாரதர் வருகிறார்- கருத்தாவாகுபெயர்
விடை – ஈ) கருத்தாவாகுபெயர்

வினைச்சொல்

“செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம்
செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே” (நூற் -
320)

1) உழுதான் அவன்- இலக்கணக்குறிப்பு தருக

அ) தெரிநிலை வினைமுற்றுஆ) வினையெச்சம்
இ) பெயரெச்சம் ஈ) குறிப்புப் வினைமுற்று
விடை – அ) தெரிநிலை வினை முற்று

தொகைநிலைத்தொடர்

“வேற்றுமை வினை பண்பு உவமை உம்மை
அன்மொழி எனத் தொகை ஆறு ஆகும்”
(நூற்-362)

கீழ் வருவனவற்றுள் வினைத்தொகை எது?

அ) அடிவாழ்த்துவோம் ஆ) உயர் எண்ணம்
இ) வட்டப்பாறை ஈ) இராப்பகல்
விடை – ஆ) உயர்எண்ணம்

வினா-விடை

“அறிவு அறியாமை ஐயுறுதல் கொளல் கொடை
ஏவல் தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்” (நூற்-385)
இதனை,

1) தொல்காப்பியம் உள்ளதா? என்று வினவும்
வினா எது.

அ) அறிவினா ஆ) அறியா வினா
இ) கொளல்வினா ஈ) ஏவல்வினா
விடை - இ) கொளல்வின

உரிச்சொல்

'பல்வகைப்பண்பும் பகர்பெயராகி
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல்'

இதனை,

1) உரிச்சொற்களுள் பொருந்தாது எது.

அ) சாலஆ) உருஇ) கடி ஈ) நனி
விடை - இ) கடி

முடிவாக

நன்னூல் எழுத்து மற்றும் சொல் இலக்கணங்களைப் பள்ளி மற்றும் கல்லூரிக் காலங்கள் முதல் பயின்று வருகிறோம். இது குறித்த வினாவிற்கு விரிவான விடையை எழுதி வந்த நாம் கொள்குறி முறையில் வினாவும் போது தடுமாறுகிறோம். அரசுப்போட்டித் தேர்வு என்பது கொள்குறி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். எனவே மேற்கண்ட கட்டுரையில் விரிவான விடையை எழுதிய நூற்பா முறைக்கு கொள்குறி முறையிலான சில எடுத்துக்காட்டுடன் வினாக்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இதுவே அரசுப்போட்டித் தேர்வு முறையில் இலக்கணத்தை அனுகுவதாகும். இலக்கணத்தை மேலும் எளிமையாக புரிந்து கொள்வதற்குச் சமச்சீர்க் கல்வி புத்தகங்கள் உறுதுணையாக இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கடையம் மருமகனைக் கவர்ந்த திருக்குறள்

செந்தலை ந. கவுதமன்
சூலூர் பாவேந்தர் பேரவை, கோவை.

கடையம் கண்ட பாரதி வாழ்வு

கடையத்தின் மருமகனாவதற்கு முன்பே 'பாரதி' பட்டத்தை அவர் பெற்றுவிட்டார். சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாகத்தான் அவர் கடையம் வந்தார். சுப்பிரமணியத்தைப் 'பாரதி' ஆக்கியவர் கோவை அவிநாசியைச் சேர்ந்த விருதை சிவஞானயோகி.

பதினோரு வயது ஆகும் போதே(1894 இல்) 'பாரதி' பட்டம் கிடைத்திருந்தாலும் 'இளசைச் சுப்பிரமணியன்' என்ற பெயரிலேயே அதற்குப் பின்பும் எழுதி வந்தார்.

குழந்தைத் திருமணத்தை ஏற்காத மனநிலையுடன் இருந்த பாரதிக்கு, ஒரு குழந்தையை மனைவியாக்கி வைத்தனர். எட்டையபுரம் பாரதிக்கும் கடையம் செல்லம்மாவுக்கும் 27.06.1897 ஆம் நாள் கடையத்தில் திருமணம் நடந்தது. பதினான்கு வயது பாரதிக்கு ஏழுவயது செல்லம்மா மனைவியானார்.

அதே நாளில் அதே கடையத்தில் அதே குழந்தைத் திருமணம், இன்னும் இரண்டு மணமக்களுக்கும்(பாரதி திருமணத்தோடு) இணைந்து நடந்தது. "பாரதியின் தங்கை மூன்றரை வயது இலட்சுமிக்கும் பதினோரு வயது கேதாரத்திற்கும் திருமணம்! செல்லம்மாவின் தமக்கை பத்து வயது பார்வதிக்கும் பதினாறு வயது விசுவநாதனுக்கும் திருமணம்"¹

கடையம் செல்லப்பா அய்யரின் இல்லத்தில் மூன்று திருமணங்களும் நடந்தன.

இளம் வயதில் நடந்த மூடத் திருமணம் என்று பாரதி குமுறினார். தனது தன்வரலாறாக அவர் எழுதிய 'கனவு' பாடலில் குமுறலை அப்படியே கொட்டியுள்ளார்.

"பால்அ ருந்து மதலையர் தம்மையே
பாத கக்கொடும் பாதகப் பாதகர்
மூலத் தோடு குலம்கெடல் நாடிய
மூட மூடநிர் மூடப் புலையர்தாம்
கோல மாக மணத்திடைக் கூட்டுமிக்
கொலை எனும் செயல் ஒன்றினை உள்ளவும்
சால இன்னும்ஓர் ஆயிரம் ஆண்டிவர்
தாதர் ஆகி அழிகெனத் தோன்றுமே"

(கனவு : பாடல் 34)

குழந்தைத் திருமணம் என்பது கோபத்தை உண்டாக்கினாலும், கடையத்தின் மருமகன் என்பதில் மகிழ்பவராகவே பாரதி இருந்துள்ளார். விடுதலைப் பாடல்கள் எழுதிய பாரதியைச் சிறைக்குள் தள்ள வெள்ளை அரசு திட்டமிட்டது. அதனால் அந்தக் குயில் 1908இல் புதுவைக்குப் பறந்து விட்டது. பாரதியும் செல்லம்மாவும் புதுவையில் வாழ்ந்த போது, அவர்கள் வறுமை வலைக்குள் சிக்காமல் காத்தவர் செல்லம்மாவின் தமையன் கடையம் அப்பாத்துரை அய்யர்தான்!

புதுவையிலேயே பத்தாண்டு வாழ்ந்துவிட்ட பாரதி, வெள்ளை அரசின் கெடுபிடி தளர்ந்திருக்கும் என்றெண்ணி 1918இல் தமிழ்நாட்டிற்குப் புறப்பட்டார். புதுவை எல்லையைக் கடந்த மாத்திரத்தில் பாரதியைக் கைது செய்து கடலூர் சிறையில் அடைத்தது ஆங்கிலேயக் காவல்துறை!

'கடையத்திலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும்' என்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்து, கடலூர் நீதிமன்றம் 14.12.1918 இல் பாரதியை விடுதலை செய்தது. கடையம் வந்து பாரதி தங்கியிருந்த காலத்தில், அவர் மொழி பெயர்த்த இரு நூல்கள் சுதேசமித்திரன் வெளியீடாக வெளிவந்தன. நோபல் பரிசு பெற்ற அறிவியல் மேதை செகதீச சந்திரபோசின் சொற்பொழிவை மொழிபெயர்த்த 'ஜீவவாக்கு' ஒரு நூல். நோபல் பரிசு பெற்ற இலக்கிய மேதை இரவீந்திரநாத் தாகூரின் ஐந்து கட்டுரைகளை மொழிபெயர்த்த 'பஞ்ச வியாசங்கள்' மற்றொரு நூல்.

கடையத்தில் தங்கியிருந்தபோதுதான், தன் மூத்த மகன் தங்கம்மாவுக்கும் களைக்காடு தானுவுக்கும் திருமணம் நடத்தி மகிழ்ந்தார் பாரதி. பாட்டெழுதுவது, கட்டுரை வரைவது, சொற்பொழிவாற்றுவது எனக் கடையம் வாழ்வைப் பாரதி அமைத்துக் கொண்டார். பாரதியின் படைப்புகளோடு கலந்து நிலைத்துவிட்டது அவரின் கடையம் வாழ்வு.

திருக்குறளும் நெல்லையும்

திருக்குறள் பற்றும் ஈடுபாடும் உடையவராகப் பாரதி இருந்துள்ளதற்கு அவரின் நெல்லை மாவட்டத் தொடர்பும் ஒரு காரணம். தமிழ்க்கல்வி பயிற்றுவிக்கும் கவிராயர்கள் மிகுந்த மாவட்டமாக நெல்லை மாவட்டமே திகழ்ந்தது. தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் முதன்முதல் அச்ச வடிவம் பெற்ற நூல் திருக்குறள். திருக்குறள் அச்ச வடிவம் பெறுவதற்குப் பல சுவடிகளையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக் கவனமாகப் பதிப்பித்து, 1872இல் துணைநின்றவர் திருநெல்வேலி அம்பலவாணக் கவிராயர்.

திருக்குறள், நாலடியார், திருவள்ளுவ - மாலை மூன்றும் ஒரே நூலாக அச்சிட்டு அப்போது வெளியிடப்பட்டது. அவை,

"இந்தப் பொத்தகத்திலெழுதிய தெய்வப்புலனமத் திருவள்ளுவ நாயனாரருளிச் செய்த திருக்குறள் மூலபாடமும் நாலடியார் மூல பாடமும் திருவள்ளுவ மாலையும் ஆக மூன்று சுவடியும்... ஓரெழுத்து ஓர்சொல் நூதனமாகக் கூட்டாமற் குறையாமலனேக மூல பாடங்களுரை பாடங்களுக்கிணங் கரிதாகத் தீர்மானம் பண்ணிய சுத்த பாடம் பார்த்தெழுதிச் சரவை பார்த்த பாடமாகையாலும்.... பாடங் களிலெள்ளவேனுஞ் சந்தேகப்பட வேண்டுவதின்று இப்படிக்கு திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவிராயர்"

மூலபாடத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளும் நெறிமுறைகளும் நூலின் பதிப்புரையில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருக்குறள் பதிப்புத் தொடக்கத்தில் நெல்லையின் பங்கு இதனால் தெளிவு பெறுகிறது. பாரதியின் திருக்குறள் ஈடுபாடு அவரின் 23 ஆம் வயதில் (1905 இல்) வெளிப்படத் தொடங்கியது.

சக்கரவர்த்தினி ஆசிரியர்

மகளிர் மேம்பாட்டிற்காகப் பாரதியை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1905 ஆகசுடு மாதம் 'சக்கரவர்த்தினி' திங்கள் இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. அக்காலத்தில் வெளிவந்த இதழ்கள் யாவும் முகப்பு வாசகமாகத் திருக்குறளைத் தாங்கியே வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

'அகர முதல்' எனும் குறளை முகப்பில் தாங்கி 'ஜீவானந்த போதினி' தமிழர், விவேகபாறு' இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. 'ஜீவரட்சகன், செந்தமிழ்க் களஞ்சியம்' இதழ்களின் முகப்பாக 'மலர்மிசை ஏகினான்' குறள் இடம் பெற்றிருந்தது. 'முல்லைக்கொடி' இதழின் முகப்புக் குறள் 'அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்' 'தொட்டானைத் தூறும்' எனும் முகப்புக்

குறளுடன் வெளிவந்தது 'விவேக திவாகரன்' 'சன்மார்க்கன்' இதழ் 'பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும்' குறளைத் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

இதே முறையில் 'சக்கரவர்த்தினி' இதழும் திருக்குறள் பாடல் ஒன்றை முகப்பில் தாங்கி வெளிவரவேண்டும் எனத் தீர்மானித்தனர்.

பாட்டெழுதும் திறனுடைய பாரதி, திருக்குறள் போல் தாமே ஒரு குறட்பா எழுதி, 'சக்கரவர்த்தினி' இதழில் இடம் பெறச் செய்துவிட்டார்.

"பெண்மை அறிவுயரப் பீடுயரும் பெண்ணேதான் ஒண்மையற ஒங்கும் உலகு"

'சக்கரவர்த்தினி' இதழுக்க ஓராண்டு காலம் ஆசிரியராக இருந்த பாரதி, ஒவ்வோர் இதழிலும் ஒரு குறட்பாவை எழுதி முகப்பில் இடம்பெறச் செய்துவிடுவார்.

"நமது பத்திரிகையின் முதற்பக்கத்திலே மாதந்தோறும் எழுதப்பட்டிருக்கும் குறளை நேயர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகிறோம்".

எனக் கட்டுரையொன்றிலும் பாரதி அதனை நினைவூட்டியுள்ளார். பாரதியின் திருக்குறள் பற்று, பெண்கள் மேம்பாட்டிற்கான புதுப்புதுக் குறட்பாக்களை அவரை எழுதிவைத்துள்ளது: இதழில் இடம்பெற வைத்துள்ளது.

சக்கரவர்த்தினி 1906 சனவரி இதழில் 'ஓர் பஞ்சாபி மாதூ' எனக் கட்டுவரை எழுதிய பாரதி, பெண் கல்வியை வலியுறுத்துவதற்கு,

"தாமின்புறுவது உலகின் புறக்கண்டு காழறுவர் கற்றறிந் தார்"

குறளை எடுத்தாண்டுள்ளார். அதே இதழில் 'பாரத குமாரிகள்' எனக் கட்டுரை எழுதிய பாரதி,

"ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்"³

எனும் குறளின் பெருமையைப் பேசியுள்ளார். 'சக்கரவர்த்தினி' முதல் (1905 ஆக.) இதழில் அனைத்து வளத்திற்கும் அடித்தளம் கல்வியே எனக் குறிப்பிடும் பாரதி,

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்
எனும் குறட்பாவை இணைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சுதேசமித்திரன்

'சுதேசமித்திரன்' இதழில் அதன்பின் பணியாற்றத் தொடங்கிய பாரதி, வாய்ப்பு நேரும் போதெல்லாம் திருக்குறள் இன்பத்தைக் கலந்து வழங்குவதில் கவனமாக இருந்துள்ளார்.

"கண்ணுடையர் என்பர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"⁴

என்னும் குறளைப் பல கட்டுரைகளில் பாரதி பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அவரை அதிகம் கவர்ந்த குறட்பாக்களில் இதுவும் ஒன்று எனத் தெரிகிறது.

"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு"

எனப் பாரதி பாடிய பாடல் பலரும் அறிந்தது.

குறளின் குரலாய்

திருக்குறள் பற்றிப் பாரதி பாடியவற்றுக்கு பரவலான கவனத்திற்கும் வராத பாடல்களும் உண்டு. 'தமிழ்ச்சாதி' பாடலில் குறளின் பெருமையைப் பாரதி கூறுகிறார்.

"சிலப்பதி காரச் செய்யுளைக் கருதியும் திருக்குறள் உறுதியும் தெளிவும் பொருளின் ஆழமும் விரிவும் அழகும்"

பற்றி விரித்துச்சொல்கிறது அந்தப்பாடல்,

அந்நியக் கல்விமுறை நம் நாட்டு மக்கள் பெருமையையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பினையும் அறியவொட்டாமல் தடுத்துவிட்டது என்கிறார் பாரதி.

**“சேரன் தம்பி சிலம்பை இசைத்ததும்
தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை செய்ததும்
பாரில் நல்லிசைப் பாண்டிய சோழர்கள்
பார ளித்ததும் தர்மம் வளர்த்ததும்
அன்னை யாவும் அறிந்திலர் பாரதத்து)
ஆங்கி லம்பயில் பள்ளியுள் போகுநா”**

பெண்களின் உயர்வைப் பாடவந்த பாரதி
‘பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்’ எனும்
குறளோடு தம் குரவை இணைத்து,

**‘மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்’**
என்கிறார்.

‘மனத்துக்கள் மாசிலன் ஆதல்’
எனும் குறளைப் போற்றும் பாரதி,

**‘அறம்ஒன் நேதரும் மெய்யின்பம் என்றநல்
அறிஞர் தம்மை அனுதினம் போற்றுவோம்’**
என்று விரிவுபடுத்திப் பாடுகிறார்.

பாரதியின் பாடல் பலவற்றை உற்று
நோக்கினால், உள்ளே வள்ளுவர் இருப்பதைப்
பார்க்க முடியும்.

**‘தனி ஒருவனுக்கு உணவிலை எனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’**

எனும் பாரதி பாடலுக்குள் தெரிவது,

**‘இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்’**

எனும் வள்ளுவர் நெஞ்சம்.

திருக்குறள் பரப்பும் முதல் அமைப்பாக
1927 இல் உருவானது தென்காசி திருவள்ளுவர்
கழகம். தென்காசி நிழலில் நிற்கும் கடையம்
திருக்குறள் மன்றம் வெள்ளிவிழா காண்கிறது.

வள்ளுவ நினைவுகளில், கடையம் தந்த
மருமகன் பாரதியின் திருக்குறள் உள்ளம் கலந்து
நிற்கிறது. இதனை விளங்கிக்கொண்டாலும்
விளக்கிச் சொன்னாலும் பெருமை கூடுவது
கடையத்திற்கே.

அடிக்குறிப்பு

1. சீனி, விசுவநாதன், மகாகவி பாரதி வரலாறு,
1996, ப. 83
2. வீ. கோபால், தமிழ் இதழ்களின் முகப்பில்
திருக்குறள்.
3. பெ.சு. மணி, ‘குறள் நெறி பரப்பிய தேசிய
இயக்கச் செம்மல்கள்’ வள்ளுவம்
(நவம் - திசம் 1999) ப. 31
4. சி.பாலசுப்பிரமணியன், ‘வள்ளுவர் வழியில்
பாரதி’ மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு
விழாமலர், 1882-அண்ணாமலை பல்கலைக் -
கழகம், ப. 319.

சங்க இலக்கியத்தில் தாய்வழிச் சமூகம்

பேரா வை. இராமராஜபாண்டியன்
புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை -21

முன்னுரை

உலகில் மனித இனம் தோன்றிய காலத்தில், ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தாய்வழிச் சமூகமே முதன் முதலில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அன்று முதல் இன்று வரை மனிதர்களைத் தவிர, அஃறிணையாகக் கருதப்படும் விலங்கினங்கள் அனைத்துமே இயற்கையின் வழியாகவே தாய்வழிச் சமூகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. சங்ககாலச் சமூகம் என்பது தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சம் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியத்தில் தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சத்தை வெளிக்கொணரும் வகையில் இக்கட்டுரை முன்னெடுக்கிறது.

தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சம்

தாய்வழிச் சமூகம் பற்றி எங்கெல்ல அளவர்கள், “தாயுரிமைப்படி பெண்வழித் தோன்றல் மட்டுமே மரபுவழிக் கணக்கிடப்பட்டு வந்தவரை, இறந்தவர்களுடைய குழந்தைகள், அவனுடைய தாயாருடைய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கணக்கிடப்படுகின்றனர்”¹ என்று கூறுகிறார்.

“தாம் சார்ந்த கூட்டத்தினரிடையே முறையற்ற இன்ப உறவு கொள்ளும் நிலையிலிருந்து தாய்வழிச் சமூகம் தோன்றின. அதன் பின்புதான் தந்தைவழிச் சமூகம் குடும்பங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன”² என்று பக்தவத்சலபாரதி கூறுகிறார்.

சங்ககாலமானது தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சம் என்பதை, சங்க இலக்கியப் பாடல்களும்,

இதனைச் சார்ந்த பண்பாடுகளும் நமக்கு வெளிக்கொணருகின்றன. “சேரன் செங்குட்டுவன் தன் தாயின் நினைவாக ஒரு கல்லைத் தேர்ந்து கொண்டு வடதிசையை நோக்கிச் சென்றான்”³ என்று சிலம்பு வஞ்சி கூறுவதாகத் தமிழண்ணல் கூறுகிறார்.

சங்க காலத்தில் பெண்ணானவள் மணம் செய்த பின்னர், தான் பிறந்த இல்லத்திலேயே கணவருடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்துள்ளாள் என்பதை (மானிடவியல் போட்பாடுகள், வல்லினம், புதுவை) என்னும் நூலில் பக்தவத்சலபாரதி கூறுகிறார்.

“தணந்தனை யாயின்எம் இல்உய்த்துக் கொடுமோ” (குறுந்.354: 3)

என்றும்,

“பெருவிதுப் புறுக மாதோ எம்இல்” (நற்.293: 6)

என்றும்,

“அலர்நாணிக் கரந்தநோய் கைம்மிகப் பிறர்கூந்தல்

மலர்நாறும் மார்பினை ஈங்குஎம்இல் வருவதை” (கலித்.78: 17-18)

எனும் இப்பாடல்களில் ‘எம்இல்’ என வரும் வரியானது “மணமகள் இல்லம்” என்று உரை வகுத்துள்ளதன் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும் மணமகள் இல்லமானது “தம்இல்” என்று குறிக்கப்படுவதை,

“பெரும்பெயர் உலகம் பெறீஇயரோ அன்னை தம்மில் தமதுஉண் டன்ன சினைதொறும்

**தீம்பழம் தூங்கும் பலவின்
ஒங்குமலை நாடனை வரும்என் றோளே!”**
(குறுந்.83, 2-5)

என்ற பாடலின் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்பாடல்களின் மூலம் தாய்வழிச் சமூக எச்ச வெளிப்பாடுகள் மணமகள் வீட்டிலேயே வாழ்க்கை நடந்து வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இயற்கையான தாய்வழிச் சமூகமானது, நாளடைவில் தந்தைவழிச் சமூகமாக மாறியிருக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திர பாலுறவு நிலவிய காலத்தில் தந்தை அடையாளப் படாமல் இருந்துள்ளான். பின் சொத்துரிமை கருதி தாய்வழிச் சமூகம் அழிந்து, தந்தை வழிச் சமூகம் உருவாகி இருக்க வேண்டும்.

தாய் முதன்மை பெறுதல்

மனிதன் தோன்றிய நாள் முதல் இன்று வரை, ஏன் மனிதன் தோன்றுவதற்கு முன் விலங்குகளும் தோன்றிய நாள் முதல், மண்ணுலகில் உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது என பொருள் உருவானது முதல் உலகில் தோன்றி நிலவுவது தாய்மை என்பது மட்டுமே. 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்', 'தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலும் இல்லை' என்று தாய்மையைச் சிறப்பித்து வருகின்றோம். இறைவனைத் தாயாக, குழந்தையாக, அடிமையாக, தோழனாக, நாயகனாக வழிபட்டு வந்த நிலையைக் காண்கிறோம். இத்தகைய உறவு நிலைகளில் தாய் என்று அழைப்பது தலையாய ஒன்று. தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் உள்ள உறவு என்பது இணையற்றது. உலகில் வேறு எவ்வறவையும் தாய்மையோடு இணைத்துப் பார்க்க முடியாது.

இம்மண்ணுலகில் பிண்டம் உருவாவதற்கு அடிப்படைக்காரணம் தாய். தாயைக் கண்கண்ட தெய்வமாக, அவளை மதிக்கும் பண்பினைக் கொண்டதாகத், தமிழ்ச்

சமூகத்திலும், தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கண்கூடக் காணமுடிகிறது. தமிழகத்தில் பெண் தெய்வவழிபாட்டின் முக்கியத்துவமும், பெண்களே பூசாரிகளாக அன்றைய காலகட்டத்தில் இருந்துள்ளமையும், கொற்றவை வழிபாடும் பெண்களுக்கென்றே இருந்த அடையாளத்தை வெளிக்கொணர்கிறது. பண்டைய காலகட்ட வாழ்க்கையில் பெண்களே தொன்மை வழிபாட்டுத் தெய்வமாக விளங்கியுள்ளனர். இதுவே பின்னர் தாய்த் தெய்வ வழிபாடாகத் தோன்றியுள்ளது. இதற்கு “போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கற்கால மக்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து, பூமியைத் தாய்த் தெய்வமாக வணங்கியுள்ளனர்” என்று சத்திய நாராயணர் அவர்கள் வரலாறு மற்றும் பண்பாடு என்னும் நூலில் கூறியுள்ளார்.

“பெண் தெய்வ வழிபாடு தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம், அவை தோன்றிய சமுதாயத்தில் தாய்வழி முறை நிலவியதே” என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுவதாகப் பழநியப்பன் அவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நூலில் தெரிவிக்கிறார்.

“பெண் உறவும், தாயன்பும் பெண்ணிற்கு முதலிடம் தந்தன. கூட்டுகிளைப் பெண்ணில் பரவிற்று கூட்டுக் கிளையில் தாய்த்தலைமை காரணமாகத் தாய்த் தன்மை முதலிடம் பெற்றன. கிராம தேவதைகள், அன்னை, பேரன்னை ஆகியவற்றின் எச்சம் கி.மு. 3000 வரை காண முடியும்”⁴ என கா.சுப்பிரமணியன் கூறுகிறார்.

வீரத்திற்கு அடையாளம் காணும் வகையில் சங்ககால தாய்மார்கள் திகழ்ந்தனர். இனக்குழுச் சமூகமாக இருந்த பொழுது, ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையில் போரில் ஆண்மக்கள் அதிகமானோர் இறந்துபட்டனர். இதைக்கண்டு வருந்திய தாய்மார்கள் நேரடியாகப் போர்க்களம்

செல்ல முடியாவிட்டாலும், மறைமுகமாக
ஆண்மக்களுக்கு உதவினர் என்பதை,

**“ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே”**
(புறம்.312: 1-2)

என்ற பாடலடியின் மூலம் போருக்குச்
செல்லக்கூடிய வீரம்மிக்க ஆண்மக்களைப்
பெற்றுக் கொடுக்கும் மிகப்பெரிய கடமையைச்
செய்யும் பண்பினைக் கொண்டவளாகத் தாய்
சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்
படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

**“தாய்இல் முட்டை போல உட்கிடந்து
சாயின் அல்லது பிறிதுஎவன் உடைத்தோ?”**
(குறுந்.152: 2-3)

என்னும் பாடலானர்து ஆமையின் குஞ்சு தாயின்
முகத்தைப் பார்த்தே வளரும் என்றும்,

**“தாயில் துவாக் குழவி போல
ஓவாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடே”** (புறம்.4:
18-19)

என்னும் பாடலில் தாயில்லாமல் உண்ணாமல்
பசித்துக் கிடக்கும் குழந்தையைப் போல என்றும்,

“குழவி கொள்பவரின் ஒம்புமதி”
என்றும்,
“குழவியைப் பார்த்து ஊறாஇம் தாய்போல்”

என்னும் பாடலில் தாயானவள் குழவியைப்
பாதுகாப்பவள், அவளன்றி குழவி
உணவருந்தாது, குழந்தையைப் பார்த்து
அருளுபவள் தாய் என்கிற செய்திகளை ஒரு
உவமைக்குள் அடக்கிச் சங்கப் புலவர்கள்
படைத்துள்ளனர்.

தாயின் வீரப்பண்பு

சங்ககாலச் சமூக மக்கள் வீரத்தையும்,
மானத்தையும் தம் இரு கண்களாகவும்,
உயிராகவும் போற்றி வாழ்ந்து வந்தவர்கள்.
நாட்டை ஆளும் வேந்தனான அரசன் முதல்
வீட்டை ஆளுகின்ற பெண்கள் வரை
அனைவருமே வீரம் நிறைந்தவர்களாக
இருந்தனர். அந்த வகையில்,

**“கல்வி தறுகண் இசைமை கொடைஎன்ச்
சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே”⁵**
(தொல்.நூ.1023)

என்னும் நூற்பா மூலம் வீரம் பற்றித்
தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். போருக்கு
அடிப்படையான வீரத்தைச் சங்கச் சமுதாயமானது,
பிறந்த வயதிலிருந்தே வளர்த்து வந்துள்ளனர்.
சிறு பால்களையும் போருக்கு அனுப்பும் வீர
உணர்வு மிக்கவர்களாகத் தாயானவள்
இருந்துள்ளது தெரிய வருகிறது. சங்ககாலத்
தாய்மார்கள் மார்பில் விழுப்புண் பட்டு
இறத்தலையே வீரத்தின் அடையாளமாக
எண்ணினர். ஒரு குழந்தை மண்ணில் பிறக்கும்
போது இறந்து விட்டாலும், குறைப் பிறவியாகப்
பிறந்தாலும், குழந்தையின் மார்பில் வாளால்
வெட்டி விழுப்புண்ணின் அடையாளமாக
இன்றளவும் புதைப்பதை மரபாகக் கொண்டு
வருகின்றனர் என்பதை,

**“குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்
'ஆள்அன்று' என்று வாளில் தப்பார்”**
(புறம்.74:1-2)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலடியின் மூலம் அறிய
முடிகிறது.

போரின் போது தான் ஈன்ற மகன்
எதிரிக்கு அஞ்சி புறமுதுகிட்டு ஓடாது எதிர்த்து
நின்று வீரமரணம் அடைவதையே

வீரத்தாயானவள் விரும்புவாள். அந்த வகையில் போரில் புறங்காட்டாது ஓடாத தன் மகனுடைய வீரச்செயலைக் கேட்டுப் போர்க்களத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று மகனின் உடலைக் கண்டதும், தாயினுடைய மார்பானது இயற்கையாகவே பால் சுரந்தது என்பதை,

“இடைப்படை அழுவத்துச் சிதைந்துவே
றாகியசிறப்புடை யாளன் மாண்புகண்டு
அருளிவாடுமுலை ஊறிச் சுரந்தனஓடாப் பூட்கை
விடலை தாய்க்கே” (புறம்.295: 5 – 9)
என்ற புறநானூற்றுப் பாடலின் வழி தெரிந்து
கொள்ளமுடிகிறது.

ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தாய்

போர்க்களத்தில் தன்மகன் புறமுதுகில் வீர்புண்பட்டு இறந்து விட்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டு, தாயானவள் சினம் கொண்டு, அவன் புறமுகிட்டு இறந்திருந்தான் என்றால், அவனுக்குப் பாலூட்டிய மார்பினை அறுத்து விடுவேன் என்று வஞ்சினம் கூறிப் போர்க்களத்தில் புகுந்து, தன் மகன் மார்பில் புண்பட்டு இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்து, தாயனாவள் ஈன்ற பொழுதில் பெற்ற மகிழ்ச்சியைப் போல் இத்தருணம் மகிழ்ச்சியடைந்தாள் என்பதை,

“முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படை அழிந்து மாறினன் என்றுபலர் கூற

படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே”
(புறம்.278: 2-9)

எனும் புறநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் அறிய முடிகிறது. மேலும் உடல் தளர்ந்து, நரைமுடி தரித்து, வயது முதிர்ந்த பெண் ஒருவள், தான் ஈன்ற மகன் போரில் யானை மிதித்து இறந்து

பட்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டு மிகழ்ச்சி அடைந்தாள் என்பதை,

“களிறு எறிந்து பட்டனன் என்னும் உவகை
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே” (புறம்.277: 3-4)

எனும் பாடல் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. “போரின் போது தன்னுடைய கணவன், தமையன் போன்றோர் உயிரிழந்த நிலையிலும், தன் மகன் இல்லாமல் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு யாரையும் பெற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் உள்ள தாயானவள், தன்னுடைய மகனைப் போருக்கு ஆயுத்தம் செய்து வழியனுப்பி வைக்கும் உள்ளத்தின் துணிவைக் காட்டும் வகையில் உள்ளது”⁶ என விஜயலெட்சுமி அவர்கள் கூறுகிறார்.

புலியிருந்த குகை

வீரமகனைப் பெற்ற தாயானவள், தன் மகனைப்பற்றி வினவிய ஒருத்தியிடம், என் மகனைப் பெற்ற வயிறு இங்கு தான் உள்ளது. அவனைப் பார்க்க வேண்டுமானால், வீரம் மிக்க போர்க்களம் சென்று பார் என்று கூறும் தாயின் வீரமானது,

“புலி சேர்ந்து போகிய கல்அளை போல
ஈன்ற வயிறோ இதுவே:
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே”
(புறம்.86: 3-6)

எனும் பாடலின் மூலம் உணர முடிகிறது. வீரனைப் பெற்ற வயிரானது புலியிருந்த குகை என்று உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

போர்க்களம் சென்று பகைவர்களால் வெட்டுப்பட்டுக் கிடந்த மகனின் வீரப்பண்பைக் காணும் போது, தன் மகன் புறமுதுகிட்டு ஓடாது, பகைவர்களை வென்று, தன்னுயிர் நீத்த

அக்காட்சியினைக் காணும் போது, பெருமிதம் கொண்டு அவளுடைய மார்பில் இயல்பாகவே பால் சுரந்ததை,

**“கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டுர் நாப்பண்
வெந்துவாய் வடித்த வேல்தலைப் பெயரித்
தோடுகைத் தெழுதருஉத் துரந்து எறி ஞாட்பின்**

ஓடாப் பூட்கை விடலை தாய்கே” (புறம்.295: 1-8)

என்னும் பாடலில் தாயின் வீர உணர்வானது வெளிப்படுகிறது.

தாயின் நாட்டுப்பற்று

ஒரு தாய்க்குச் செல்வம் என்றால், அது குழந்தைச் செல்வம் தான் இதைத் தவிர தாயானவளுக்கு வேறு எதுவும் செல்வமாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட செல்வமான தன் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, நாட்டின் மீது பற்று கொண்டு போருக்கு அனுப்பும் வீரத்தாயின் செயலைக்காணும் போது வியப்பூட்டும் வகையில் உள்ளதை,

**“நெருநல் உற்ற செருவிற்கு இவள் கொழுநன்,
பெருநிரை விலங்கி ஆண்டுப்பட்ட டனனே:**

.....
.....

**ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே”**
(புறம்.279: 5-11)

எனும் பாடலானது தாயின் வீரமாண்பினை எடுத்தியம்புகிறது.

முடிவுரை

வீரம், விவேகம், துணிவு இவற்றை புறநானூற்றில் தாய்மார்கள் தாங்கள் போர்க்களத்திற்கு நேரடியாகச் செல்ல முடியாவிட்டாலும், தான் பெற்றெடுத்த பிள்ளை, கணவன் போன்றோரை அனுப்பிய வீரத்தை அறிய முடிகிறது.

முதன்மை நூல்

1. தமிழண்ணல், (ப.ஆ), சங்க இலக்கியம் மக்கள் பதிப்பு வரிசை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர். (முதற்பதிப்பு – ஏப்ரல், 2003)

துணைநின்ற நூல்கள்

1. எங்கெல்ஸ், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை. (பதிப்பு – 2008)
2. பக்தவத்சலபாரதி, பண்பாட்டு மானிடவியல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், புதுத்தெரு, சிதம்பரம். (பதிப்பு, 2003)
3. தமிழண்ணல், சங்க மரபு, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை. (பதிப்பு – 2009)
4. கா.சுப்பிரமணியன், சங்ககாலச் சமுதாயம். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை. (பதிப்பு – 2011)
5. தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை – 1 (ஐந்தாம் பதிப்பு – ஆகஸ்ட், 2017)
6. விஜயலெட்சுமி, தமிழக மகளிர் தொடக்ககாலம் முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை.

கால்டுவெல் பார்வையில் 'செய்'வெனச்சம்

சு. சரவணன், புதுச்சேரி

தமிழ் வினையெச்ச வடிவங்களில் 'செய்'வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமும் ஒன்றாகும். இது மூன்று காலத்தினை உணர்த்த வருவதாகும். மேலும் இவ்வாய்பாட்டு வினையெச்சம் நோக்கப் பொருளிலும் உடனிகழ்பொருளிலும் விளைவுப் பொருளிலும் காரணப் பொருளிலும் வரக்கூடியதாகும். இது ஆங்கிலத்தில் 'infinitive' என்று குறிப்பிடப்பட்டுகின்றது. இதனைத் தமிழில் எதிர்வெச்சம் என்று அழைப்பார் கோதண்டராமன் (2004:42). இவ்வாறு வருகின்ற எச்சம் கால்டுவெல் பார்வையில் எவ்வாறு ஆராயப்பட்டது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

தொல்காப்பியர் வினையெச்ச வடிவங்களைத் தம் நூற்பாவின்கூறல் பட்டியலிடுகின்றார்.

"செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச் செய்யியர் செய்யிய செயின்செய்ச் செயற்கென அவ்வகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி"-
தொ.சொ. 230

மேற்கண்ட நூற்பாவில் வருகின்ற ஒன்பதுவகை வினையெச்ச வாய்பாடுகளில் 'செய்' என்னும் வாய்பாட்டின்மேல் வருகின்ற கால்டுவெல்லின் பார்வை இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. அகத்தியலிங்கம் (1979: 127) வினையெச்சம், எதிர்வெச்சம், நிபந்தனையெச்சம் ஆகியவற்றை இந்நூற்பா உள்ளடக்கியுள்ளதைக் குறிப்பிட்டு

இந்நூற்பாவில் எதிர்வெச்சங்களாக, 'செய், செய்யிய, செய்யியர்' என்பனவும் 'செய்து', 'செய்யூ', 'செய்பு' என்பவை வினையெச்சங்களாகவும் 'செயின்' என்பது நிபந்தனை எச்சமாகவும் அமைந்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இஸ்ரேல் (1973:211) இந்நூற்பாவில் 'செய்து', 'செய்யூ', 'செய்பு', 'செய்தென' என்பனவற்றை வினையெச்சங்களாகவும் 'செய்யிய', 'செய்யியர்', 'செயற்கு' என்பனவற்றை நோக்கப்பொருள் எச்சங்களாகவும் 'செயின்' என்பதை நிபந்தனை எச்சமாகவும் 'செய்' என்பதை எதிர்வெச்சமாகவும் எடுக்கின்றார். சுப்ரமணிய சாஸ்திரி (1979:213) 'செய்து', 'செய்யூ', 'செய்பு' என்பன இறந்த காலத்தையும் 'செய்தென' என்பது காரணத்தையும் 'செய்யியர்', 'செய்யிய', 'செயற்கு' என்பன நோக்கத்தையும் 'செயின்' என்பது நிபந்தனையையும் 'செய்' என்பது தொழில் உடனிகழ்ச்சி, காரணம், விளைவு, நோக்கம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாக விளக்குகின்றார்.

அறிஞர்கள் பலரின் கருத்துகளின்கூறல் 'செய்யியர், செய்யிய, செய், செயற்கு' ஆகிய நான்கும் தொடர்புடைய பொருள்களையே தருவதால் எதிர்வெச்சங்களாகவே எடுக்கப்படுகின்றன.

கால்டுவெல்லின் பார்வை

- ❖ திராவிட மொழிகளில் எதிர்வெச்சம் தொழிற்பெயராகவும் இருந்தது.
- ❖ திராவிட எதிர்வெச்சம் வினையுடன் 'அ' என்பது இணைக்கப் படுகின்றபோது உருவாகின்றது.
- ❖ இந்த முறையில் தமிழிலும் கன்னடத்திலும் எதிர்வெச்சம் உருவாக்கப்படுகின்றது.

கன்னடத்தில் தொழிற்பெயரே நான்காம் வேற்றுமை உருபுடனும் உருபில்லாமலும் எதிர்வெச்சமாக மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 'மாட', 'மாடல்கெ' (பேச்சு மொழியில் 'மாடலிக்கெ'), 'மாடல்' அல்லது 'மாடலு' போன்றவை அவருடைய கருதுகோள்களாகும். இவற்றுள் 'மாட' என்னும் உண்மையான எதிர்வெச்சம் நீங்கலாக ஏனைய 'கு' வேற்றுமை உருபுடைய, உருபில்லாத தொழிற்பெயர் வடிவங்களும் எதிர்வெச்சமாகச் செயல்படுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

இது போலத் தமிழிலும் 'சொல்ல' என்னும் உண்மையான எதிர்வெச்சத்துடன் 'சொல்லற்கு', 'சொல்லல்' என்பனவும் காட்டுவெல் பார்வையில் எதிர்வெச்சங்களே.

"சொல்லற்கு" என்னும் வடிவத்தைக் எதிர்வெச்சமாகக் கருதுவதில் நெருடல் ஏதுமில்லை. தொல்காப்பியரும் 'செயற்கு' (தொ.சொ.230) என்னும் வாய்பாட்டினைத் தந்துள்ளார். இது 'சொல்ல' என்னும் எதிர்வெச்சம் தருகின்ற பொருளிலேயே வருகின்றது.

ஆயினும், 'சொல்லல்' என்னும் தொழிற்பெயர் வடிவம் எவ்வாறு எதிர்வெச்சமாகப் பயன்படுகின்றது என்பதில் நெருடல் ஏற்படுகின்றது. ஆயினும் மீனாட்சிசுந்தரன் (1974:127) "செய வேண்டும் செயல் வேண்டும் என மாறாத வருவதால் செய என்பதும் தொழிற்பெயரே எனக் கொள்ள இடமுண்டு" என்று குறிப்பிடுகின்றார். நன்னூல் உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான இராமநுசக் கவிராயரும் இதே கருத்தினரே.

இவ்வடிவத்தினை தொடரமைப்பில் வைத்துப் பொருத்திப் பார்க்கலாம். பொருத்திப் பார்க்கும்போது தொல்காப்பியரின் கீழ்க்காணும் நூற்பாவினையும் மேலோட்ட அமைப்பில் கருத்தில் கொள்ள முடியும்.

**"இதுசெயல் வேண்டும் என்னுங் கிளவி
இருவயின் நிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்"** -தொ.சொ.245

எடுத்துக்காட்டாகச் 'சாத்தன் ஓதல் வேண்டும்' என்னும் தொடரினை நச்சினார்க்கினியர் கொடுக்கிறார். இந்தத் தொடர், தொடரமைப்பின் பொருத்தத்தை எடுத்துக்காட்டவே கொடுக்கப்படுகின்றது. பொருளளவில் இத்தொடரில் வருகின்ற 'வேண்டும்' என்பதற்கும் கீழ்க்காணும் தொடர்களில் வருகின்ற 'வேண்டும்' என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு.

**'அவன் அதைச் சொல்லல் வேண்டும்'
'அவன் அதைச் சொல்ல வேண்டும்'
'அவன் இப்போது வரல் வேண்டும்'
'அவன் இப்போது வர வேண்டும்'**

மேற்கண்ட முதலிணைத் தொடர்களில் முதல் தொடரில் இடம்பெறும் 'சொல்லல்' என்னும் தொழிற்பெயருக்கு மாற்றாக இரண்டாம் தொடரில் 'சொல்ல' என்னும் எதிர்வெச்சத்தை இடமாற்றம் செய்ய முடியும்.

அதேபோல், இரண்டாம் இணைத்தொடர்களிலும் 'வரல்' என்னும் தொழிற்பெயருக்கு மாற்றாக 'வர' என்னும் எதிர்வெச்சத்தை இடமாற்றம் செய்ய முடியும். இந்த இடமாற்றம் ஒரே பொருளைத் தருவதன் காரணமாக நிகழ்கின்றது.

ஆயினும் இந்த இடமாற்றமெல்லாம் 'வேண்டும்' என்னும் பயனிலைக்கு முன்னரே ஏற்ற அளவில் நிகழ்கின்றது.

***அவன் அதைச் சொல்லல் வந்தான்
அவன் அதைச் சொல்ல வந்தான்**

மேற்கண்டவற்றுள் இரண்டாம் தொடரினைப் பார்க்க முதல் தொடர் பிழையானதாகும். இவ்வாறு 'வேண்டும்' என்னும் பயனிலையைத் தவிர ஏனைய பயனிலைகளுக்கு முன்னர்த் தொழிற்பெயர் எதிர்வெச்சம் தரக்கூடிய பொருளைத் தரவில்லை. அதாவது

துணைவினைமுற்றுகளைப் போல வருகின்ற வேண்டும், முடியும், போன்றவற்றினைத் தவிர செயல் வினைமுற்றுகளாக வருகின்ற வந்தான், ஓடினான் என்பனவற்றின் முன்னர் தொழிற்பெயர்கள் வருவது தமிழ்மொழில் பொருத்தமில்லாத ஒன்றாகும். ஆயினும், கால்டுவெல்லின் கருத்துப்படியும் தொல்காப்பியரின் நூற்பாவின்மூலமும்,

'அவன் அதைச் சொல்ல வந்தான்'
'அவன் அதைச் சொல்லற்கு வந்தான்'

என்னும் மேற்கண்ட தொடர்களில் 'சொல்ல' என்னும் எதிர்வெச்சத்திற்கு மாற்றாகத் தொழிற்பெயருடன் 'கு' ஏற்ற வடிவமான 'சொல்லற்கு' என்பதை இடமாற்றம் செய்ய முடியும். ஏனெனில் அவையிரண்டும் ஏறக்குறைய ஒரே பொருளைத் தருமாறு அமைகின்றன.

இதன்மூலம் வேற்றுமையுருபு இல்லாத தொழிற்பெயர் எதிர்வெச்சமாகப் பயன்படுகின்றது என்னுங் கால்டுவெல்லின் முடிவு தமிழ் மொழியின் தொடரமைப்புக்குச் சற்று முரண்பட்டதாக அமைகின்றது. கால்டுவெல் மட்டுமின்றி இராமாநுசுக் கவிராயர், தெ.பொ.மீ. ஆகியோரின் கருத்துகளும் இவ்வகையினவே.

மேலும் 'சொல்ல' என்பதற்கும் 'சொல்லற்கு' என்பதற்கும் ஆழ்நிலையில் வேறுபாடு உண்டு. 'சொல்ல' என்பது எதிர்வெச்சப் பொருளிலும் 'சொல்லற்கு' என்பது நோக்கப்பொருளிலும் வருவதாகும். ஆயினும் ஆங்கிலத்தில் 'infinitive' என்றே குறிக்கப்படுகின்றன.

கோண்டி மொழியில் -ஆல்லெ அல்லது - இல்லெ என்பது வினையடியுடன் இணைக்கப்படுகின்றபோது எதிர்வெச்சமாகச் செயல்படுகின்றது என்கிறார். ஹந்த்-ஆல்லெ 'போக', கெ-இல்லெ 'அழைக்க'. இவற்றில் வருகின்ற -ஆல்லெ அல்லது -இல்லெ என்னும் விசுதி கன்னடத்திலும் செவ்வியல் தமிழிலும் உள்ள உண்மையான தொழிற்பெயர்கள்

எதிர்வெச்சமாக வருகின்றபோது அந்த -அல் விசுதியுடன் ஒற்றுமையுடையது என்கிறார். இவ்வாறு தமிழ்மொழியின் நான்காம் வேற்றுமையுருபு இல்லாத தொழிற்பெயரினைக் கால்டுவெல் எதிர்வெச்சமாக எடுப்பது பிற திராவிட மொழிகளில் சான்றாகக் கோண்டி போன்ற மொழிகளில் தொழிற்பெயர் பெரும்பான்மையாக எதிர்வெச்சமாகப் பயன்படுவதினால் என்றும் கூறமுடியும். மேலும், கோண்டி மொழியில் உயிர்நெடிலையடுத்து மருங்கொலிகள் இரட்டிப்பதும் (ஆல்லெ) தமிழ்மொழி வரிவடிவத்திலும் உச்சரிப்பிலும் காணாத ஒன்று.

அமெரிக்காவில் -ல் (in the American, in which 'l' is the infinitive suffix -e.g., *ber-e-l*, to carry (compare Tam. *poral*, bearing or to bear); *ta-l*, to give (compare Tam. *ta(r)-al*, giving or to give, imperative, *taa*) என்பது எதிர்வெச்ச விசுதியாகச் செயல்படுவதைக் கால்டுவெல் எடுத்துக் காட்டுவதும் திராவிட மொழிகளில் தொழிற்பெயர்கள் எதிர்வெச்சமாகச் செயல்படுகின்றன என்னும் அவரின் கூற்றுக்கு வலு சேர்க்கின்றது.

மேலும் ஆண்ட்ரனோவ் (2003:259) "தமிழ், மலையாளம், கசபா, கன்னடம், தெலுங்கு, கோண்டி ஆகிய மொழிகளில் எதிர்வெச்ச விசுதி '-அ' என்பது 'அல்' என்பதிலின்று வருவிக்கப்பட்டதாகும். சொல்லின் (அல், அன்) ஈற்றிலுள்ள -ல், -ன் என்பவற்றின் இழப்பின்மூலம் எஞ்சியிருப்பது 'அ' Modern Telugu (ceeyan_ 'to do', ceppan_ 'to speak') என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வியங்கோள் வினை

கால்டுவெல் மேலும் -க, -ய என்னும் ஈற்றினையுடைய வியங்கோள் வினைகள் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் எதிர்வெச்சமாகவும் செயல்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டு 'அறி-க', வாழி-ய' என்னும் எடுத்துக் காட்டுகளைத்

தருகின்றார். ஆயினும் இது ஆய்வுக்குரியது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரையில் மேற்கண்ட இரண்டு வடிவங்களும் வியங்கோள் வினையமைப்பிலேயே வரக்கூடியவை. ஆயினும் இரண்டாவது வடிவமான 'வாழிய' என்பதை வேண்டுமானால் தொல்காப்பியரின் 'செய்யிய' (தொ.சொ.230) என்னும் வாய்பாட்டுடன் இணைக்க முடியும்.

'அவன் வாழிய விரும்பினான்'
'அவன் அறிக விரும்பினான்'

மேற்கண்டவற்றுள் இரண்டாவது தொடரில் வருகின்ற 'அறிக' என்பது எதிர்வெச்சமாகச் செயல்படத் தொடரமைப்பு ஏற்படையதாக இல்லை. செவ்வியல் தமிழில் அவை எதிர்வெச்சமாகப் பயின்று வந்துள்ளன என்று கால்டுவெல் குறிப்பிட்டாலும் 'அறிக' என்னும் வடிவமும் எதிர்வெச்ச அமைப்பில் வருமென்பது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. ஒருவேளை 'கற்க, தோற்க' என்னும் வல்வினைகளின் (செய்வென் எச்சமாகவும் வியங்கோளாகவும் செயல்படுவன) ஈற்றில் உள்ள 'க' என்பதின் ஒப்புமையாக்கத்தால் 'க'கரவீற்று 'அறிக' என்னும் மெல்வினையையும் செய்வென் எச்சமாகக் கொண்டிருப்பாரோ என்று ஐயுற இடமிருக்கின்றது.

இவ்வாறு ஈற்றில் வருகின்ற 'அ' என்பதே கோண்டி, துளு நீங்கலாக ஏனைய திராவிட மொழிகளில் சரியான, மிகப்பழையமான விசுவாசமாக இருக்கின்றது என்கிறார்.

'நோக' என்பது பேச்சு வழக்கில் 'நோவ' என்று வருவதையும் 'நடப்ப' என்பது 'நடக்க' என்று வருவதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

செயப்படுபொருள் குன்றிய-குன்றா எதிர்வெச்சம் (Transitive-Intransitive)

செயப்படுபொருள் குன்றிய எதிர் - வெச்சங்கள் செயப்படுபொருள் குன்றா

எதிர்வெச்சங்களாக மாற்றமடையக் கீழ்க்காணும் முறைகளைக் கொடுக்கின்றார்.

சொல்லாக்க விசுவாசம் இரட்டித்தல்

-கு > -க்கு (போக > போக்க)

இங்குச் சொல்லாக்க விசுவாசமான -கு- என்பது இரட்டிப்பதன்மூலம் 'போகும் > போக்கும்' என்ற வினைமுற்றும் 'போகல் > போக்கல்' என்ற தொழிற்பெயரும் 'போக > போக்க' என்ற எதிர்வெச்சமும் கிடைக்கின்றன.

கால உருபின் முதல் மெய் வன்மையாதலும் இரட்டித்தலும்

1. -கிற்- > -க்கிற் (சேர்கிறான் > சேர்க்கிறான்)

2. -ந்த்- அல்லது -ந்த- > -த்த்- (சேர்ந்தேன் > சேர்த்தேன்)

3. -வ்- அல்லது -ப்- > -ப்ப்- (சேர்வேன் > சேர்ப்பேன்)

மேற்கண்டவற்றில்,

முதலில் உள்ள கால உருபின் முதல் மெய் (-கிற்- > -க்கிற்-) இரட்டிப்பதன்மூலம் பெயரெச்சமும் வினைமுற்றும் கிடைக்கின்றன.

இரண்டாவதில் உள்ள -ந்த்- என்பது வன்மையாகும்போது (-ந்த்-> -த்த்-) பெயரெச்சம், வினையெச்சம், வினைமுற்று ஆகியவை கிடைக்கின்றன. ஆனால், அவர் கொடுத்த -ந்த்- என்பது -த்த்- என்று மாறவில்லை.

மூன்றாவதில் -வ்- என்பது -ப்ப்- ஆக மாறும்போது எதிர்வெச்சம், வினைமுற்று ஆகியவை கிடைக்கின்றன. ஆனால், அவர் கொடுத்த -ப்- என்பது -ப்ப்- ஆக மாறவில்லை.

மேற்கண்ட	மூன்றிலும்
செயப்படுபொருள்	குன்றிய வினை
குன்றாவினையாக	மாற்றம்பெறுவதற்கான

விதிகளைத் தந்தாலும் அவற்றுள் மூன்றாவது வகையில் மட்டுமே எதிர்வெச்சத்தைத் தரக்கூடிய நிலை உள்ளது.

இரட்டித்த சொல்லாக்க உருபு

மீண்டும் அவர் வினையடியுடன் இரட்டித்த சொல்லாக்க உருபினைச் சேர்ப்பதன்மூலம் எதிர்வெச்சம் உருவாவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

வளர > வளர்க்க
இதனை மேற்கண்ட மூன்றாவது வகையுடன் பொருத்தமுடியும்.

மேலும் அவர் சில செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை குன்றா வினையாக மாற்றம் பெறுகின்றபோது வினையடியுடன் -த்து என்பது சேர்க்கப்படுவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

தாழ் > தாழ்த்து
'தாழ்த்து' என்பது எதிர்வெச்சமாக ஆக்கப்படுகின்றபோது ஈற்றிலுள்ள 'உ' என்னும் ஒலித்துணை உகரம் நீக்கப்பெற்று 'அ' என்பது சேர்க்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழில் 'இரு' என்பது 'இருக்க' என்று மாற்றம் அடைகின்றது. ஆனால் பழங்கண்டத்தில் 'இர' என்று வருவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

'இ'கர, 'ஐ'கார வீற்று வினைகளின் முன்னர் எதிர்வெச்ச விசுவயான 'அ' என்பது சேர்கின்றபோது இடையில் 'ய்' என்பது சேர்க்கப்படுகின்றது. இது ஒலித்துணையாக வருகின்றது என்கிறார்.

'அ' விசுவயின் தோற்றம்

இவ்விசுவயி சுட்டடியுடன் அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றது. அம், அன், அல் போன்ற சுட்டுச்சொல்லாக்க உருபுகள் பெயர்ச் சொற்களுடன் அழுத்தத்திற்காகச் சேர்க்கப் - படுகின்றன. அச்சொல்லாக்க உருபுகளை முறையே அ+ம், அ+ன், அ+ல் எனப் பிரிக்கின்றார். இவற்றில் 'அல்' என்பது 'அ' என்பதிலிருந்து ஆக்கம்பெற்றுள்ளது. எனவே

பழைய வடிவம் 'அ' என்பதாகும். 'அல்' என்பது இரண்டாம் நிலை வடிவம். இதேநிலை எதிர்வெச்சத்தில் வருகின்ற 'அ' என்பதற்கும் 'அல்' என்பதற்கும் பொருந்துகின்றது என்று விளக்குகின்றார்.

இந்த நிலையில் எதிர்மறையில் வருகின்ற 'அ' என்பதும் சுட்டிலிருந்தே வருவிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்கிறார். எதிர்மறை என்பது 'செய்யல்' என்னும் முன்னிலை ஏவல் எதிர்மறை வினையா? அல்லது 'அல்ல' என்னும் பலவின்பால் பன்மைக் குறிப்பு வினைமுற்றா? என்று தெரியவில்லை. 'செய்யல்' என்ற முன்னிலை ஏவல் வினையைக் குறிப்பிட்டாலும் அது ஈற்று 'ல'கரம் இழந்து 'செய்ய' என்று எதிர்மறையாக நிற்பதில்லை.

எனவே 'அல்' என்பது எதிர்வெச்சத்தின் மாற்று விசுவயாகவும் 'அ' என்பதின் இரண்டாம்நிலை விசுவயாகவும் இருக்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கூறிய அவருடைய கருத்து சொல்லொப்புமை அளவிலேயே நிற்கின்றது. பொருள் அடிப்படையில் முரணாக அமைவதாகத் தெரிகின்றது.

மேலும் சுவாமிநாதம் (52) 'செய்த' என்பதில் வருகின்ற 'அ' என்பதைச் சுட்டு என்று குறிப்பிடுகின்றது. இந்த அடிப்படையில் 'சொல்ல' என்பதன்கண் ஈற்றில் வருகின்ற 'அ' என்பதையும் வடிவ ஒப்புமை அடிப்படையில் சுட்டு என்று கொள்ள முடியுமா என்று தெரியவில்லை.

எதிர்வெச்சப்பயன்பாடு

எதிர்வெச்சங்கள் கீழ்க்காணும் ஐந்து வகைகளில் செயல்படுவதை எடுத்துக் - காட்டுகின்றார்.

1. திராவிட வினையடைகள் எதிர்வெச்சங்களாகச் செயல்படுவதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பண்புப் பெயர்களுடன் 'ஆக' என்ற எதிர்வெச்ச வினை இணைக்கப்படுவதால் வினையடையாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

நன்று + ஆக > நன்றாக

2. எவல் அமைப்பு

எதிர்வெச்ச அமைப்பில் வருகின்ற சில வினை வடிவங்கள் எவலாகவும் வியங்கோளாகவும் வருவதைக் காட்டுகின்றார்.

நீ வாழ!

3. 'செய்து' என்னும் வினையெச்சத்தை அடுத்துவரும் எதிர்வெச்சம்

பொழுது விடிந்திருக்க ஏன் தூங்குகிறாய்

4. தொடர்ந்து வரும் எதிர்வெச்சங்கள்

முகில் எழும்ப வானம் இருள் மழை பொழிந்து பெய்ய ஊரார் திருவிழா நடத்தினார்கள். துணைமைச் செயல்கள் தலைமைச் செயலுடன் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

5. இரட்டித்து வருதல்

ஒரு எதிர்வெச்ச வடிவம் இரட்டித்து அழுத்தத்திற்காக வருவது.

போக போக பலங் கொள்ளும்

மேலும் அவர் வான், பான் அல்லது ப்பான், பாக்கு போன்ற எதிர்வெச்ச விகுதிகளையும் கொடுக்கின்றார் (கொல்வான், உண்பான், நடப்பான்). அவற்றில் வருகின்ற -வ்-, -ப்-/-ப்ப்- என்பவற்றை எதிர்கால உருபுகளாகக் கொள்ளுகின்றார். மூக்கொலியையடுத்து -ப்- என்பது மலையாளத்தில் -ம்- என்று மாறுகின்றது (உண்-பான் > உண்-மான்) என்கிறார். இதெல்லாம் அவருடைய ஆழமான ஆய்வுப் புலமையையே காட்டுகின்றது.

உண்பான், அளிப்பாக்கு என்னும் எதிர்வெச்சங்களை உண்பு+ஆன்; அளிப்பு+ஆக்கு

என்று பிரித்து விகுதிகளுக்கு முன்னர் உள்ள வடிவங்களை (உண்பு, அளிக்கு) முற்றுவினைப் பகுதிகளாக எடுப்பார் கோதண்டராமன் (2004:43).

மேலும், செய, செயற்கு வாய்பாடன்றிச் செய்யியர், செய்யிய என்ற வாய்பாட்டிலடங்கும் வடிவங்களும் எதிர்வெச்சங்களாகத் தொல்காப்பியரின் கருத்திற்கிணங்கப் பழந்தமிழில் செயல்பட்டுள்ளன.

காணியர் (நற். 248:5)

உணர்த்திய (புறம். 28:9)

மேலும்,

“மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப”
தொ.சொ.209

'மார்' என்னும் விகுதி பெற்ற வினைவடிவங்கள் பலர்பாலை உணர்த்துஞ் சொல்லன்றி எதிர்வெச்ச அமைப்பிலும் பழந்தமிழில் கீழ்க்காணுமாறு வந்துள்ளது.

அயர்மார் (குறும். 155)

நிறுமார் (கலி. 101)

திராவிட மொழிகளில் எல்லா இலக்கணக் கூறுகளும் எதிர்வெச்சமாகக் கருதப்படுவதோடு தெலுங்கில் அது மிகுதியாக உள்ளது என்றும் பெரும்பான்மையாகத் தொழிற்பெயர்கள் அரை எதிர்வெச்சங்கள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். (In Dravidian, all grammatical items treated as infinitives, Especially in Telugu. Majoritively in verbal nouns as quasi infinitives). எனவே கால்டுவெல்லின் கருத்திற்கிணங்க,

தமிழில் 'சொல்ல' 'சொல்லற்கு' என்பது போல 'சொல்லல்' என்னும் தொழிற்பெயரை 'முடியும், வேண்டும்' என்னுந் துணைவினை

அல்லது குறைவினைப் பயனிலைகளுக்கு முன்னரன்றி ஏனைய வினைமுற்றுக்களான வந்தான், ஓடினான் என்னும் செயல் வினைகளுக்கு முன்னர் வரும்போது எதிர்வெச்சமாகக் கருத முடியுமா என்பது நெருடலாக உள்ளது. மேலும் இராமநுசக் கவிராயர், தெ.பொ.மீ. ஆகியோரின் கருத்துகளும் இவ்வகையில் விவாதத்திற்குள்ளாகின்றன.

'வாழிய' என்னும் வியங்கோளும் 'அறிக' என்னும் வியங்கோளும் எதிர்வெச்சமாகச் செயல்படுமா? 'வாழிய' என்னும் வியங்கோளை வேண்டுமானால் 'செய்யிய' என்னுந் தொல்காப்பியரின் வாய்பாட்டின்கீழ் எதிர்வெச்சமாக அடக்கமுடியும்.

சுட்டடியோடு வருகின்ற 'அ' என்பது, எதிர்வெச்சத்தில் வருகின்ற 'அ' என்பதுடன் தொடர்புடையது என்பது வடிவ அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டாலும் பொருளடிப்படையில் முரண்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது.

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையில் வருகின்ற -த்- என்பது -த்த்- என இரட்டித்தும் -ப்- என்பது -ப்ப்- என இரட்டித்தும் செயப்படுபொருள் குன்றா வினையில் வருவதில்லை.

ஆயினும் தொழில் நுட்பங்கள் வளர்ச்சியடையாத பழங்காலத்திலேயே கால்டுவெல் செய்திருக்கும் இந்தத் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு மிகவும் போற்றுதலுக்குரியதாகும். இன்றளவிலும் அவர் செய்த ஆய்வினாள் ஏனைய அறிஞர்கள் மீளாய்வு செய்யவோ மறு பரிசீலனை செய்யவோ குறைந்த அளவே இடந்தந்துள்ளார்.

துணை நூல்கள்

- 1.கோதண்டராமன், இரா. 2004, தமிழெனப்படுவது, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 2.மீனாட்சிசுந்தரன், தெ.பொ. 1974, 'உரிச்சொல்' இலக்கண ஆய்வுக் கட்டுரைகள் (பதி. ஆ, அகத்தியலிங்கம், பாலசுப்ரமணியன்), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.
- 3.Agesthialingom, s. 1979, A Grammar of Old Tamil (with special reference to patiRRuppattu), Annamalai University Press.
- 4.Israel, M. 1973, The treatment of Morphology in Tolkaappiyam, Madurai University.
- 5.Andronov, S, 2003, A Comparative Grammar of The Dravidian Languages, Harrassowitz Verlag, Wiesbaden.
- 6.Caldwell Robert, 1913, A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages (Third Edition), London.
- 7.Subramanya Sastri, P.S. 1979, Tolkaappiyam Collatikaaram (English Traslation), Annamalai University Press.

வீரமாமுனிவரும் திருக்குறளும்

அருள்தந்தை முனைவர் சி.மணிவளன் சே.ச
நிறுவனர் மற்றும் இயக்குநர், கிறித்தவ ஆய்வு மையம்,
தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 2

இறைப்பணியாற்ற இதயம் கொண்டு
இந்தியா வந்தவர் வீரமாமுனிவர். தமிழகத்தின்
தன்னோடில்லாப் புலவர்களில் ஒருவர். இவர்,

**“மறைமொழி வாயினன் மலிதவத்து இறைவன்
நிறைமொழிக் குரவன் நிகர்இல் கேள்வியன்
வீரமாமுனி என்போன் வியன் தமிழாக”**

-(தேம்பாவணிப் பாவுரைப்பதிகம்)

என்று புலவர்களால் போற்றப் பெற்றவர்.
உரைநடை செய்யுள், அகராதி, இலக்கணம்,
மொழிபெயர்ப்பு, மருத்துவம் என்று பல்வேறு
துறைகளில் நூல்கள் எழுதித் தரணிவாழ் தமிழ்
நெஞ்சங்களில் நிறைபெற்ற மகத்துவர். எனவே,
தமிழறிஞர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை “வீரமாமுனிவர்
ஆக்கிய நூல்களால் தமிழ்த்தாய் அழகு பெற்றாள்.
தேம்பாவணி, தமிழ் அன்னையின் கழுத்தில்
வாடாத மாலையாகத் திகழ்கின்றது. காவலூர்க்
கலம்பகம் கதம்ப மாலையாகக்
காட்சியளிக்கின்றது. தொன்னூல் பொன்னூலாக
விலங்குகின்றது. சதுரகராதி முத்தாரமாக
மிளிக்கின்றது. வீரமாமுனிவர் தமிழ்
முனிவர்களில் ஒருவராக விளங்குகின்றார்”
(கிருஸ்தவத் தமிழ்த்தொண்டர், ப.10) என்கிறார்.
காலத்தால் அழியாத சாலச் சிறந்த முனிவரது
படைப்புகளில் திருக்குறளை அவர்
கையாண்டுள்ள பான்மை இங்கு உற்று
நோக்கப்படுகின்றது.

திருக்குறள் யாது?

**“அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்”** என்பார் ஓளவையார்.

தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றைக்
கற்றுத் தம் புலமையைப் பெருக்கிக் கொண்டுப்
பெரும் புலவராகத் திகழ்ந்த வீரமாமுனிவர்
திருக்குறளின் மேன்மையை நன்கு
உணர்ந்திருந்தார். எனவே தான், முனிவரின்
காலத்தில் புகழ்பெற்ற மொழியாக விளங்கிய
இலத்தீன் மொழியில் திருக்குறளின்
அறத்துப்பால் மற்றும் பொருட்பாலை அவர்
மொழி பெயர்த்தார். இதனால் உலகுக்கே
திருக்குறளை அறிமுகப்படுத்தினார் எனலாம்.
குறிப்பாக ஐரோப்பியர்கள் திருக்குறளின்
மாண்பை உணர்வதற்கு முனிவரின் புலமை
பொதிந்த மொழியாக்கம் வழி வகுத்தது. உலகின்
பிறமொழிகளில் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்
படுவதற்கு முனிவரின் திருக்குறள்
மொழிபெயர்ப்பே காரணமாகவும், தூண்டு -
கோலாகவும், உந்துசக்தியாவும் விளங்கியது.

திருவள்ளுவர் மீதும் திருக்குறள் மீதும்
முனிவர் கொண்டிருந்த பற்றும் ஈடுபாடும் அவரது
படைப்புகளில் பிரதிபலிப்பதை நாம் நன்கு அறிய
முடியும். தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் தமது
அரிய இலக்கண நூலில் பொருளதிகாரத்தில்
பதிகம் பற்றிக் கூறும் போது 149-ஆம்
நூற்பாவிற் கு அவர் கொடுக்கும் விளக்கம் நமக்கு
இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அவரது கூற்று
கீழ் உள்ளவாறு: “இதற்கெல்லாம் உதாரணம்
திருவள்ளுவர் நாயனார் பயன் ஒன்றெடுத்துத்,
தேற்றப் பொருள் வகைக்கு இயற்றமிழாய்
விரித்துறைப்பப் பதிகமாவது. எவ்வகை நூலும்
கல்லாது உணரவும், சொல்லாது உணர்த்தவும்
வல்லவராகி, மெய்ஞ்ஞானத் திருக்கடலாகிய ஒரு
மெய்க்கடவுள்தன் திருவடிமலரே தலைக்கு
அணியெனக் கொண்டேத்தி, இருள் இராவிடத்து
விளங்கிய ஒரு மீன் போலவும், மாலைச் சுரத்து
அரிதலர்ந்த பதுமம் போலவும் பதுமம் போலவும்,
மெய்யாம் சுரதி விளக்காது இருளெ மொய்த்த
நாட்டின் கண்ணும், கடவுள் ஏற்றிய ஞானத்

திருவிளக்கு எறிப்பத் தெளிந்துணர்ந்து, எங்கும் ஒரு விளக்கென நின்று உயர்ந்த திருவள்ளுவர் உரைத்த பலவற்று ஒன்றை நான் தெரிந்து உரைப்பத் துணிந்தேன்.

அந்நாயனார் தந்த பயன் என்னும் பெருங்கடல் ஆழத்தில் மூழ்கி, ஆங்குடை அருமணி எடுத்து ஒரு சிறு செப்பின் அடைத்தாற் போலத், திருவள்ளுவரது பயனெல்லாம் விரித்துப் பகரும்படி நான் வல்லவன் அல்லேன். ஆகையின், அக்கடற்றுறை சேர்ந்து ஒரு மணியெடுத்துக் காட்டல் உணர்ந்தேன். அவர் சொன்ன குறளின் ஒன்றே இங்ஙனம் நான் விரித்துரைப்பத் துணிந்தேன். அஃதாவது, மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன், ஆகல நீரபிற என்பது. இல்லறம் துறவறம் என்றிவ்விரண்டனும் அடங்கி நிற்கும்....” என்று தமது விளக்கத்தைத் தொடர்கின்றார் முனிவர். இதனைத் தொடர்ந்து, இனி, வீரமாமுனிவர் தமது படைப்புகளில் திருக்குறளைப் பயன்படுத்தியது பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவரது செய்யுள் இலக்கியங்கள், உரைநடை நூல்கள், இலக்கணப் படைப்புகள் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் அவர்தம் திருக்குறள் கையாளுகை பற்றிக் கூறலாம்.

1. செய்யுள் இலக்கியங்கள்

முனிவரது செய்யுள் இலக்கியங்களில் முதலாவதாகத் தேம்பாவணி காணப்படுகின்றது. புத்த சமயத்திற்கு மணிமேகலை, சமணத்திற்குச் சீவக சிந்தாமணி, வைணவத்திற்கு இராமாயணம், சைவத்திற்குப் பெரியபுராணம், இசுலாமியத்திற்குச் சீறாப் புராணம் போலக் கிறித்தவத்தை எடுத்துணர்த்தும் இணையற்ற தமிழ்க்காப்பியமாகத் தேம்பாவணியை முனிவர் இயற்றினார். அறம் உணர்த்தி அரிய கருத்துகளை விளக்க வீரமாமுனிவர் பிற இலக்கியக் குறிப்புகளைத் தமது படைப்புகளில் பயன்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். இதனால் மேலை நாட்டுக் காப்பியங்கள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்களின் தாக்கத்தை அவரது நூல்களில்

காணமுடியும். அந்த வகையில், தேம்பாவணியில் முனிவர் பயன்படுத்தியுள்ள திருக்குறளின் வகைப்பாடு இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

2. தேம்பாவணியில் திருக்குறள்

தேம்பாவணியில் தொண்ணூறு இடங்களில் முனிவர் திருக்குறளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இக்கருத்துரை பெரிதாகும் என்பதால் முதலில் அவற்றைத் தொகுத்துரைத்துப் பின்னர் சில சான்றுகள் மட்டும் இங்குக் கூறப்பட உள்ளன.

தமிழ்க்கூடல் ஆறாவது நிகழ்வு

தேம்பாவணிப் படலம்	பாடல் எண்	குறள் எண்	குறளின் தொடக்கம்	தேம்பாவணிப் படலம்	பாடல் எண்	குறள் எண்	குறளின் தொடக்கம்
பாயிரம் 1	8	28	நிறைமொழிமாந்தர்				
	6	231	ஈதல் இசைபட	25	42	233	ஒன்றா உலகத்து
	21	486	ஊக்கம்உடையான்		43	50	வையத்துள்
	71	39	அறத்தான்		51	783	நவில்தொறும்
					55	1020	நான் அகத்து
					88	419	நுணங்கிய
					157	9	கோளில்
2	51	39	அறத்தான்	26	36	291	வாய்மை
					37	418	கேட்பினும்
					38	28	நிறை
					42	471	வினைவலியும்
4	16	706	அடுத்தது காட்டும்	26	49	3	மலர்மிசை
	52	6	பொறிவாயில்		171	1121	பாலொடு தேள்
	65	80	அன்பின்				
5	14	72	அன்பிலார்	27	20	80	ஆஅன்பின்
					20	757	அருள் என்னும்
					32	231	ஈதல் இசைபட
					33	228	ஈத்துவக்கும்
					34	221	வறியார்
					34	221	கண்ணோட்டம்
					40	577	மனத்துக்கண்
					63	34	மழித்தலும்
					102	280	பொருளல்லவரை
					154	751	
6	25	76	அறத்திற்கே	28	19	24	உரன் என்னும்
	28	390	கோடையளி		52	336	நெருநல் உள்
	41	435	வருமுன்னர்		84	267	கடச் கடரும்
					97	27	கவை ஒளி
					97	1101	கண்டு கேட்டு
				115	1100	கண்ணொடு	
				150	126	ஒருமையுள்	
9	27	476	நுனிக்கொம்பர்	29	12	706	அடுத்து காட்டும்
	34	223	இலன் எனும்		16	1091	இரு நோக்கு
	36	1033	உழுதுண்டு		51	706	அடுத்தது காட்டும்
	38	575	கண்ணிற்கு		51	1285	எழுதுங்கால்
	78	973	மேலிருந்தும்		102	202	தியவை திய
	81	6	பொறிவாயில்		103	267	கடச் கடரும்
					106	452	நிலத்தியல்பால்
				108	208	தியவை செய்தார்	
10	73	452	நிலத்தியல்பால்	30	17	71	ஆஅன்பிற்கும்
	79	241	அருட்செல்வம்		65	208	தியவை செய்தார்
	143	152	பொறுத்தல்		78	1285	எழுதுங்கால்
					134	241	அருட்செல்வம்
11	77	11	வானின்று	32	24	753	பொருள் என்னும்
					34	208	தியவை செய்தார்
					48	108	நன்றி மறப்பது
					49	72	அன்பிலார்
					50	211	கைம்மாறு
14	23	555	அல்லல்பட்டு	33	20	71	அன்பிற்கும்
	34	129	தியினால்		27	322	பகுத்துண்டு
18	20	247	அருள் இல்லார்க்கு	34	34	202	தியவை திய
					58	71	அன்பிற்கும்
20	116	151	அகழ்வாரை	35	7	428	அஞ்சுவது அஞ்சா
	123	280	மழித்தலும்		9	39	அறத்தான்
	127	276	நெஞ்சில் துற		12	156	ஒழுத்தார்க்கு
					61	173	சிற்றின்பம்
					66	2	கற்றதனா
				66	140	உலகத்தோடு	
21	35	361	அவர் என்ப	36	33	1161	மறைப்பேன்
					74	336	நெருநல் உள்
					76	973	மேலிருந்தும்
					105	66	குழல் இனிது
23	81	348	தலைப்பட்டார்				
	91	435	வருமுன்னர்				

1.தேம்பாவணியில் மையச் செய்தி பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகிர்த மரியாவின் சிறப்பைக் கூற வந்த முனிவர்,

“நிறைமொழி மாந்தர் பூத்த நீர்மையோடு ஒழுகல் செய்து முறைமொழி வாய்மை காட்டும் மாண்பு உடை அறத்தினாளே” (பாயிரம், பா.8) என்கிறார்.

இங்கு,

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்” (குறள் 28)

என்னும் குறள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

2.யூதேயா நாட்டின் பல்வேறு நலங்களை வீரமாமுனிவர் பாடும்போது அங்கு அறத்தினால் அடையும் புகழே ஒளியுள்ள புகழ் என்று அந்நாட்டினைப் பற்றிப் பாடும் பாடலில் (நாட்டுப்படலம், பா.71) கீழ்க்காணும் குறளை அவர் கையாண்டுள்ளதை அறியலாம்,

“அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல” (குறள் 39).

3.திருவள்ளுவர் அன்பின் சிறப்பை உணர்த்துவதற்கு அன்புடைமை என்ற தலைப்பின் கீழ் வழங்கியுள்ள குறள்களில் ஒன்று,

“அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அஃதிலார்க்கு என்புதோல் போர்த்த உடம்பு” (குறள் 80)

என்பதாகும். உயிர்கள் அன்பின் வழிப்பட்டவை என்று வள்ளுவர் கூறுகின்றார். இதற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் முனிவர், மேலுள்ள குறளைத் தம் பாடலில் புகுத்தியிருப்பதை காண்க.

“அன்பு வாய்ந்த உயிர்நிலை: அஃது இல்லார்க்கு என்பு தோல் உடல் போர்த்தது என்று அன்பு உறை இன்பு தோய்ந்த நிலை என, தான் இவன்

துன்பு காய்ந்த உயிர்த்துணை ஆயினான்”

-(பாலமாட்சிப் படலம், பா.65)

சூசையப்பர் அன்புள்ளத்தோடு அனைத்து உயிர்களுக்கும் உற்ற துணைவராக வாழ்ந்தார் என்பதை விளக்கும் முகமாகக் குறள் 80 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

4.அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பர். இப்பழமொழிக்கு விளக்கம் தருவது போல வள்ளுவர்,

“அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்” (குறள் 706)

என்று பாடியுள்ளார். இக்குறளை ‘ஐயந்தோற்றுப்படலத்தில்’ முனிவர் தக்க முறையில் கையாண்டுள்ளார். குகன்னிமரியா கருத்தாங்கி இறைமகனைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்று வானதூதர் கபிரியேல் அறிவித்தபோது மரியா மனங்கலங்கியதை அவர் முகம் வெளிப்படுத்தியது என்ற செய்திக் கூற வந்த முனிவர்,

“பளிங்கு அடுத்தவற்றைக் காட்டும் பான்மையால் இவன் முகத்தில் உளங் கடுத்தவற்றை ஓர்ந்த கபிரியேல் உறுதி சொல்வான்” (பா.9)

என்று தொடர்ந்து பாடுகின்றார்.

5.ஐயம் நீங்கப் பெற்றும் ஆண்டவர் இயேசுவின் திருப்பிறப்பை எதிர்நோக்கியும் சூசையும் மரியாவும் மகிழ்ந்த செய்தியைக் கூறும் ‘மகிழ்வினைப் படலத்தில்’ வீரமாமுனிவர்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” (குறள்-1033)

என்னும் குறளைப் பாங்குறக் கையாள்வதைக் காணலாம். சூசையும் மரியாவும் ஆற்றி வந்த அறத்தைக் கூறவந்த முனிவர்,

“உழுதுண்பார் உயிர் வாழ்பவர், மற்று எலாம்
தொழுது உண்பார் எனில், தாம் தொழில்
செய்தபின்

அழுது உண்பார், கொடை கோடல் இல் ஆயின
பொழுது, உண்பாரில் யார் எனப் பூசவே” (பா.36)
என்று பாடுகின்றார்.

6. துவவத்திற்கு ஆகாதவை என்று உயர்ந்தோர்
விலக்கிய ஒழுக்கங்களை நீக்கிவிட்டால், தவம்
செய்பவர்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலும்,
வளர்த்தலுமாகிய வெளி வேடங்கள்
வேண்டியனவல்ல என்னும் கருத்தைக் கூறுவது.
அவை,

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்” (குறள் 280)
என்னும் குறள்.

வீரமாமுனிவர் போலித்தவம்
புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் செய்தியை
வலியுறுத்தி,

“கோலமே வீண், அடா குளித்தல் வீண், அடா
கூலமே வீண், அடா துறவு வீ, அடா
காலமே மந்திரம் கதைத்தல் வீண், அடா
சீலமே கெட நசை செகுத்து இலால்” என்பார்.
-(சித்திரக் கூடப் படலம் பா.127)

என்னும் தமது பாடலில் மேலுள்ள குறளைப்
பொதிந்து வைத்துள்ளதை ஓர்ந்து நோக்குக.

7. நிலையாமை மானிட வாழ்வின் ஓர் அங்கமாக
இருப்பது. யாக்கை, இளமை, செல்வம்
நிலையாமை பற்றிச் சான்றோர் கூறுவதுண்டு.
இந்த நிலையைப் பற்றித் திருவள்ளுவர்
துறவறவியலில் ஒரு முழு அதிகாரம்
எழுதியுள்ளார். இன்று உள்ளவர் நாளை இல்லை
என்ற கூற்றுப் பற்றி வள்ளுவர்,

“நெருநல் ஊனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வலகு” (குறள் 336)

என்கிறார் வீரமாமுனிவர். தமது தேம்பாவணியில்
‘வாமன் ஆட்சிப் படலத்தில்’ காம வயப்பட்டுக்
கருத்தழிந்து நின்ற வாமனைச் சூசை
நெறிப்படுத்தி ஆண்ட பகுதியில் நிலையாமை
பற்றிய மேலுள்ள குறளைப் பயன்படுத்தியுள்ள
தன்மையைக் கீழே உள்ள பாடலில் காணலாம்.
அவை,

“இன்று உளார் நாளையே இறப்பர், அன்றி,
மற்று
அன்று உளார் விழைந்தவை அருகில் போகிலா
நின்று, உள் ஆய்ச்செய்துகள் நெருங்கியப் பின்
உறச்
சென்று, உளாய் விளை துயர் செப்பவோ?”
என்றான்.
(வாமன் ஆட்சிப் படலம் பா.52)

அடுத்துத் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்
காணப்படுகின்றது.

பேரிலக்கியமாம் தேம்பாவணிக்
காப்பியத்தை இயற்றிய முனிவர்,
சிற்றிலக்கியங்களும் படைத்துள்ளார். அவற்றுள்
அவர் பயன்படுத்தி மகிழ்ந்த திருக்குறள் பற்றிய
செய்திகள் இனிக் காணப்படுகின்றன.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

ஏலாக்குறிச்சியில் மக்களின்
பாதுகாவலியாக அடைக்க அன்னையைத் தங்க
வைத்த முனிவர், அந்த அன்னையின்
இருப்பிடத்திற்குத் திருக்காவலூர் என்று
பெயரிட்டு கலம்பகமும் இயற்றினார்.
இக்கலம்பகத்தில் உள்ள காப்புச்செய்யுள்
ஆறாவது பாடல்,

**“யாழ்குரலே இனிதென்னா ஈன்றாட்கே தன்மகன் சொல்
தாழ்குரலே இனிது என்ற தகைமைத்தோ மனதிரங்கித்
துவர்வாய் பொங்கு அலை மணிபோல் தொடர்பு
உளதாய் நீயென்தன்
உவர்வாய்ப்புள் புகழுரை கொண்டு உவப்பது
நின் பரிவாமோ”**
என்ற பாடல்,

**“குழல் இனிது யாழ் இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்”** (குறள் 66)
என்னும் குறளை உள்ளடக்கியதாக முனிவர் பாடியிருப்பதைக் காணலாம்.

தம் குழந்தைகளின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழாதவர்களே குழல் ஓசையும் யாழ் ஓசையும் இனியவை என்று கூறுவர் என்கிறார் வள்ளுவர்.

அன்னை மரியாவின் பிள்ளையாகிய என்குரல், பிற இசைக்கருவிகளின் இசையைவிட அவருக்கு இனிமையாக இல்லாதிருக்குமோ என்று பாடி முனிவர் அடைக்க அன்னையின் பேரன்பைக் கூறுமுகத்தான் தமது பாடலில் குறளைப் பயன்படுத்தியிருப்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகும்.

அடைக்கல நாயகி மேல் வெண்கலிப்பா

தொடர்ந்து திருக்காவலூர் அடைக்கல நாயகி மேல் வெண்கலிப்பாவில் வீரமாமுனிவர் திருக்குறளைக் கையாள்வது இங்குக் காணப்படுகின்றது.

தீயினால் சுட்ட புண் உடலில் ஆறிவிடும், உடல்மேல் தழும்பு இருப்பினும் மனதில் அது ஆறிவிடும். ஆனால் நாவினால் தீய வார்த்தைகளால் ஆன மனப்புண்கள்(மனதில்) ஆறுவது இல்லை, இதனை,

**“தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாரும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு”** (குறள் 129)
என்றார் வள்ளுவர்.

இத்தகைய ஆறா மனப்புண்களையும் அடைக்கலத்தாயே நீ ஆற்றினாய் என்று மேற்குறித்த குறளைப் பொதிந்து வைத்து முனிவர் பாடியுள்ளார். இதனை அவரது அடைக்கல நாயகி மேல் வெண்கலிப்பாவில்,

**“தேம்பி அழும் கண் அருவித் திருக்கையால்
துடைத்தனையே
ஓம்பி அழுந்திட்டன பல்லுயிர்வடு, உள்
ஆற்றினையே”**
என்று பாடுவதைக் காணலாம்.

இனி முனிவரின் உரைநடை நூல்களில் திருக்குறள் பயன்பாடு எடுத்துரைக்கப் - படுகின்றது.

வேதியர் ஒழுக்கம்

கத்தோலிக்கக் கிறித்துவ சபையில் பணியாற்றிய வேதியர்களின் கடமைகளை விளக்கும் அரிய நூல் இது. முனிவரின் உரைநடை நூல்களில் மிகச் சிறந்த நூல் இது என்றும் தமிழ் உரைநடை பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவும் இது விளங்குகின்றது என்றும் அறிஞர் ஜி.யு.போப் கூறுகின்றார். அவரது திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் முன்னுரையில் இச்செய்தியைக் காணலாம். இந்நூலில் கருத்துணர்த்தவும், சுவையூட்டவும், விளக்கம் கொடுக்கவும் முனிவர் திருக்குறள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வேதியர்களின் கல்விநிலை பற்றிப் பேச வந்த முனிவர், ‘தொல்காப்பியரைப் போலக் கவிராயராக வேண்டுமென்று சொல்லுவோமா? அப்படியே உபதேசிகள் உலகக் கல்வியிலும் நிகரில்லாத சாஸ்திரிகளானால் பாக்கியந்தானே’

என்று தொல்காப்பியரின் சிறப்பைக் கூறுகின்றார். அப்பொழுது குறள் ஒன்றை இங்குக் கொணர்ந்து விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

‘இவர்கள் முகத்தினிடமாயிருக்கும் இரண்டு கண்களும் புண்கள் என்றார் போல் ஒன்றும் அறியாத உபதேசியை உபதேசியென்னலாமோ?’ என்று ‘வேதியர் தொழிலுக்கு ஆயத்தம்’ என்ற 4ஆம் அதிகாரத்தில் வினா எழுப்புகின்றார். (வேதியர் ஒழுக்கம், ப.36)

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்” (குறள் 393)

என்ற குறள் இங்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறே ‘பிறர் ஈடேற்றத்திற்கு ஆசை அதற்கு மூன்றாம் வழி’ என்னும் 9ஆம் அதிகாரத்தில், “மெய்யான பக்தி இருந்தால் விக்கினமெல்லாஞ் செயித்துப் பாவங்களை விலக்கவும், ஆத்துமங்களைக் கரை ஏற்றவும். உங்கள் ஆசைக்களவாக உங்களுக்கு வல்லமை உண்டாகும்” என்று கூறும் முனிவர், “அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சாமை பேதமை, அஞ்சத்தக்கதற்கு அஞ்சல் அறிவார் தொழிலென்பது நிச்சயந்தானே” (வேதியர் விளக்கம், ப.86) என்று தொடர்கிறார். இங்குக் குறள் 428 (அஞ்சுவது அஞ்சாமை) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

மேலும் ‘வழி தப்பினவரோடு நுழைந்து அவரைத் தம்மோடு இழுத்தல்’ என்னும் 16ஆம் அதிகாரத்தில் (ப.134) ‘கற்றதனால் ஆய பயன் (குறள் 2) என்னும் குறளைக் கூறும் முனிவர், “திருவள்ளுவர் சொன்ன வண்ணம்” என்றும் தொடர்வது அவர் வள்ளுவர் மேல் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றது.

இதைப் போன்றே, “வேதியர் ஒழுக்கச் சோதனை” என்னும் அதிகாரத்தில் ‘தன் வீட்டைப் பற்றின ஒழுக்கம்’ என்னும் மூன்றாஞ் சோதனை பற்றிக் கூற வந்த முனிவர்,

“தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின் என்குற்ற மாகும் இறைக்கு” (குறள் 436)

என்று குறளைக் கூறித் தொடர்ந்து, திருவள்ளுவர் தானே சொன்னபடித் தன் குற்றத்தையும்; தன் வீட்டிலுள்ள குற்றத்தையும் தண்டியாதவன்... (பா.181) என்று கூறித் தொடர்ந்து நோக்கத்தக்கதாகும்.

இந்நூலின் ஆறாம் சோதனை பற்றிய விளக்கத்தில், “வேதத்தை அஞ்ஞானிகளுக்கு அறிவிக்க அனுப்பப்பட்ட ஸ்தானாபதியல்லோ உபதேசி. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட ஸ்தானாபதி திருவள்ளுவர் சொன்னபடி” (ப.191) என்று தொடர்கின்றார். ஸ்தானாபதி என்று வள்ளுவரைப் பற்றிக் கூறி பெருமதிப்புள்ளவராக அவரை முனிவர் தம் நூலில் எடுத்தறிவிக்கிறார். இங்கு,

“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதுஓர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து” (குறள் 645)

என்ற குறளும் பொதிந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது மடல்கள் அடுத்துக் காணப்படுகின்றன.

வீரமாமுனிவரின் நிருபங்கள்

வீரமாமுனிவர் நிருபங்கள் எனப்பெறும் இரு மடல்கள் எழுதினார். ஆவை, திருக்கடலூர்த் திருச்சபைக்கு எழுதின நிருபம், திருச்சபைக்குப் பொது நிருபம் என்று இரண்டாகும். இவற்றுள் திருக்கடலூர் மக்களுக்கு எழுதிய மடலில், ‘அறவழி வழி நன்மை ஏற்படின் அது தீமையே (ப.4) என்று கூறும் முனிவர், தம் கருத்தை

வலியுறுத்தும் வண்ணம் திருவள்ளுவர்
சொன்னபடி என்று குறிப்பிட்டு,

**“நன்றே தரினும் நடுவுஇகந்துஆம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்”** (குறள் 113)

என்ற குறளைக் கையாள்கின்றார். தீமையைத்
தராது நன்மையே தருவதானாலும் நடுநிலைமை
தவறுவதால் உண்டாகின்ற செல்வத்தை
அப்பொழுதே கைவிட வேண்டும் என்பது இதன்
பொருள். மேலும்,

“அஞ்சுவதோறும் அறனே...” (குறள் 113)

“தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர்...” (குறள் 964)

என்ற குறள்களைப் பயன்படுத்தி முனிவர் தம்
கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துவதை
அவரது நிருபங்களில் காணலாம். இனி
வேதவிளக்கம் நூல் நோக்கப்படுகின்றது.

வேதவிளக்கம்

கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத்திலிருந்து
மாறுபட்ட லுத்தேனியர் தம் கருத்துகளை
மறுத்து, மறுப்புக்கு மறுப்புக் கூறும் தருக்க
நூலாக இது விளங்குகின்றது. அதிகப் பாவம்
செய்தால் அதிக அருளைக் கடவுளிடம் பெற்றுக்
கொள்ளலாம் என்று லுத்தேனியர் கூறிவந்ததை
முனிவர், ‘எத்தனை பெரும் பாவியாய்
இருக்கிறாயோ அத்தனை சீக்கிரமாய் ஆண்டவர்
தம் இஷ்டப் பிரசாதத்தை நிறையத் தருவார்
என்றான். ஆகையால் புண்ணியங்களைத்,
தவங்களைச் செய்யாமல் மிகவும் பாவங்களைச்
செய்வது நல்லதென்றாயிற்றே’ (வேதவிளக்கம்
ப.22) என்ற விடத்து லுத்தேனியர் கருத்தினை
மறுத்துத் தவமும் புண்ணியமுமே உலக
உயிர்களுக்கு ஆக்கம் தரும் என்று நிறுவும்
பொருட்டு முனிவர்.

**“தானமும் தவம் இரண்டும் தங்கள் வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்”** (குறள் 19)

என்ற குறளைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக்
காணலாம்.

பரமார்த்த குருவின்கதை

முனிவரின் அடுத்த உரைநடை நூலான
பரமார்த்த குருவின் கதையில் அலகுவோம்.
தமிழில் தோன்றிய முதல் உரைநடைச் சிறுகதை
நூல் இது என்பர் அறிஞர். ஐம்பத்து நான்கு
மொழிகளில் இந்நகைச் சுவை நூல்
மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளதாகச் செய்திகள்
உண்டு, பேச்சுத் தமிழ் என்னும் கொடுத்தமிழை
மேனாட்டு மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ளும்
நோக்கத்தில் பாடநூலாக இந்நூல்
எழுதப்பட்டது. முனிவர் இந்நூலிலும்
திருக்குறளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றாக
ஒன்று காண்போம்.

பரமார்த்த குருவின் கதைத் தொகுப்பில்
இரண்டாவது கதை ‘குதிரை முட்டை வாங்கின
கதை’ ஆகும். தம் குருவுக்குக் குதிரை ஏற்பாடு
செய்யும் பொருட்டு மட்டி மடையன் என்ற இரு
சீடர்கள் சாம்பற் பூசணிக்காயைக் குதிரை
முட்டை என்று கருதி ஐந்து பவுனுக்கு ஒரு
குடியானவனிடம் விலைக்கு வாங்கிச்
செல்கின்றனர். அவர்கள் உரையாடிச் சென்ற
அவ்வேளை, ‘சாதிக்குதிரை நூறு பவுன்
நூற்றைம்பது பவுன் பெறத்தக்கது. நாம் ஐந்து
பவுனுக்கு வாங்கிக் கொண்டு போகிறோமே
என்கிறான் மட்டி.

அதற்கு மடையன் “இதிலே
ஆலோசனையோ? “அறத்தான் வருவதே இன்பம்
மற்றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல” என்றது நீ
கேட்கவில்லையோ?. ஊதியம் மாத்திரமல்ல,
புண்ணியத்தினால் இன்பமும் வருமொழிய
மற்றதெல்லாந் துன்பமும் அபகீர்த்தியுமாகும்”
என்று தொடர்ந்து பேசுகின்றான். இங்கு 39-ஆம்
குறள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நகைச் சுவைக்
கதையினுள்ளும் நற்கருத்தை வலியுறுத்த முனிவர்
திருக்குறளைக் கையாண்டுள்ள பான்மை
போற்றுதற்குரியது. இனி முனிவரின் இலக்கண

நூல்களில் திருக்குறள் பயன்பாடு
ஆராயப்படுகின்றது.

முனிவரின் இலக்கண நூல்கள்

வீரமாமுனிவர் எழுதிய இலக்கண நூல்களில் கிளாவிஸ் எனப்படும் இலக்கண நூல் செந்தமிழ் இலக்கணம் தொன்னூல் விளக்கம் ஆகிய மூன்று நூல்களிலும் திருக்குறள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கிளாவிஸ் என்னும் இலத்தின் இலக்கணத்தில் முனிவர் 14 திருக்குறள்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவை வருமாறு:

வரிசை எண்	பத்தி	குறள்	குறளின் தொடக்கம்
1.	1.13	2	கற்றதனால்
2.	2.41	57	சிறைகாக்கும்
3.	2.41	127	யாகாவா
4.	2.41	763	ஒலித்தக்கால்
5.	2.48	496	கடலோடா
6.	2.50	439	வியவற்க
7.	2.55	660	சலத்தால்
8.	2.56	319	பிறர்க்கு இன்னா
9.	2.59	1	அகரமுதல்
10.	2.59	450	பல்லார் பகை
11.	5.3	1038	ஏரினும்
12.	5.15	109	கொன்றன்ன
13.	5.15	452	நிலத்தியல்பால்
14.	5.41	1080	ஏற்றிற்கு

முனிவர் தமது செந்தமிழ் இலக்கணத்தில் 27 குறள்கள் பயன்படுத்தியிருப்பதை மூல இலத்தினில் வரும் பக்கம் மற்றும் பத்தி எண்களுடன் முனைவர் இராசமாணிக்கம் அடிகள் வரிசைப் படுத்தியுள்ளார். அவற்றை இனிக் காண்போம்.

முனிவரின் செந்தமிழ் இலக்கணத்தில் குறள் பயன்பாடு:

வரிசை எண்	பக்கம்	பத்தி	குறள் எண்	குறளின் தொடக்கம்
1.	1	1	1	அகர முதல
2.	1	1	80	அன்பின் வழி
3.	3	5	66	குழலினிது
4.	4	6	2	கற்றதனால்
5.	6	8	664	சொல்லுதல்
6.	9	14	151	அகழ்வாரை
7.	13	21	964	தலையின்
8.	16	23	408	நல்லார் கண்
9.	23	33	26	செயற்கரிய
10.	26	37	450	பல்லார் பகை
11.	27	37	513	அன்பறிவு
12.	35	50	57	சிறைகாக்கும்
13.	35	50	763	ஒலித்தக்கால்
14.	44	57	660	சலத்தால்
15.	47	62	439	வியவற்க
16.	54	69	208	தீயவை செய்தார்
17.	55	70	90	மோப்ப
18.	58	72	26	செயற்கரிய
19.	59	73	366	அஞ்சுவதோரும்
20.	62	76	426	எவ்வதுறைவது
21.	69	89	114	தக்கார் தகவிலர்
22.	71	95	393	கண்ணுடையார்
23.	72	95	20	நீரின்றமை
24.	72	95	34	மனத்துக் கண்
25.	72	95	453	மனத்தானாம்
26.	75	101	667	உருவு கண்டு
27.	75	101	32	அறத்தினூங்கு

தொடர்ந்து வீரமாமுனிவரின் தொன்னூல் விளக்கம் இலக்கண நூலில், திருக்குறளை அவர் சான்றுகளாகவும் பொருள் விளக்கத்திற்கும் கையாண்ட முறைகள் காணப்படுகின்றன.

இங்கு உள்ள அட்டவணை 64 பக்கம் உள்ளது.

நிறைவாக...

வீரமாமுனிவர் மிகச் சிறந்த தமிழ்த் தொண்டர், தமிழ்ப்பற்றாளர், தமிழ் இலக்கியங்களின் புலமை வாய்ந்த மேதை, ஒப்பற்ற கவிஞர், அவரது படைப்புகளில் திருக்குறளை அவர் பயன்படுத்திய செயல்முறை இங்குக் காணப்பெற்றது.

தமிழ்க்கூடல் எட்டாவது நிகழ்வு

தொன்னூல் விளக்கத்தில் குறள்கள்:

வரிசை எண்	நூற்பா எண்	குறள் எண்	குறளின் தொடக்கம்	தொன்னூலில் விளக்கும் பகுதி
1.	18	653	ஓஓதல்	மொழி முதலில்
2.	18	1200	சொறாஅய்	மொழி இடையில்
3.	18	1116	நல்ல படாஅ	மொழி ஈற்றில்
4.	18	15	கெடுப்பதூஉம்	இன்னிசை அளபெடை
5.	18	1263	உரனசைஇ	சொல்லிசை அளபெடை
6.	19	66	குழலினிது யாழினிது	மாத்திரை விளக்கம்
7.	60	964	தலையின் இழிந்த	5ஆம் வேற்றுமை உருபு (நீங்கல் பொருள்)
8.	60	934	சிறுமை பல	5ஆம் வேற்றுமை உருபு (ஓப்புப் பொருள்)
9.	124	502	குடிப்பிறந்து	'கண்' எனும் 7ஆம் வேற்றுமை உருபு'கட்' என வருதல்
10.	149	34	மனத்துக் கண்	பாயிரத்தின் பொருளை விரித்துரைக்கும் நிலையில்
11.	155	660	சலத்தால்	'உவமை' பற்றி விளக்கம் - விளக்குவமை
12.	155	720	வாளொடு	வாளொடு என் வன் கண்ணர் (ஓப்பு உவமை)
13.	160	146	பகை பாவம்	முன், பின் பற்றிய விளக்கம்
14.	160	320	நோய் எல்லாம்	முன், பின் பற்றிய விளக்கம்
15.	161	426	எவ்வது உறைவது	புறத்தினை ஒழுக்கம் பற்றிய விளக்கம்
16.	162	272	வானுயர் தோற்றம்	திணை விளக்கம் - விரிவு
17.	205	3	மலர்மிசை ஏகினான்	'நேர்'யாப்பிலக்கண 'சீர்' பற்றிய விளக்கம்
18.	205	2	கற்றதனாலாய	'நிரை' யாப்பிலக்கண 'சீர்' பற்றிய விளக்கம்
19.	208	254	அருள் அல்லது	வெண்டளை பற்றிய விளக்கம்
20.	213	350	பற்றுக் பற்றற்றான்	மோனை பற்றிய விளக்கம்
21.	214	792	ஆய்ந்தாய்ந்து	எதுகைத் தொடை
22.	214	114	தக்கார் தகவிலர்	வல்லின எதுகை
23.	214	74	அன்பீனும்	மெல்லின எதுகை
24.	214	299	எல்லா விளக்கும்	இடையின எதுகை
25.	214	292	பொய்மையும்	வாய்மையிடத்து எதுகைத் தொடை
26.	214	167	அவ்வித்து அழுக்காறு	எதுகைத் தொடை
27.	220	207	எனைப் பகை	வெண்பாவின் இலக்கணம்
28.	220	426	எவ்வதுறைவது	வெண்பாவின் இலக்கணம்
29.	221	38	அன்றறிவாம்	வெண்பாவின் ஓசைகள்
30.	341	872	வில்லேர் உழவர்	ஏது உருவகம்
31.	341	408	நல்லார் கண்	தெரிதரு தேற்ற உவமை

திருப்பாவை காட்டும் கண்ணன் வரலாறு

முனைவர் அரங்க. மணிமாறன்

முதுகலைத் தமிழாசிரியர், அரசு ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளி
திருவண்ணாமலை.

முன்னுரை

தமிழ்மொழியை “பக்தியின் மொழி” என்றார் தனிநாயக அடிகளார். ஆறாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை இப்பக்தி இயக்கங்கள் பக்தியை தமிழோடு வளர்த்தன. “சங்க காலத்தையும் நீதிநூல் காலத்தையும் அடுத்து தெளிவாகக் காணப்படுவது பக்தி இயக்கக் காலம் ஆகும். தமிழ்நாட்டில் சைவ சமயப் பெரியவர்களான நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோன்றிப் பக்திப் பாடல்கள் பாடி ஊர் ஊராகச் சென்று தம் தம் சமயங்களைப் பரப்பி வந்தார்கள்”¹ என்கிறார் தமிழறிஞர் மு.வ.

பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடியாகக் காரைக்காலம்மையார் விளங்குகிறார். சைவமும் வைணவமும் முன்னோடி சமயங்களாக வளர்ந்தன. சைவத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் வைணவத்தில் பன்னிரு ஆழ்வார்களும் தோன்றி இறைச்சிந்தனையை வளர்த்தனர். அவர்களுள் ஒரே ஒரு பெண் ஆழ்வாராகிய ஆண்டாள் தமது திருப்பாவையில் திருமாலாகிய கண்ணனின் வரலாற்றைக் கூறியுள்ளமை இக்கட்டுரை வழி அறியலாம்.

ஆண்டாள்

திருவில்லிபுத்தூரில் வாழ்ந்தவர் பெரியாழ்வார். அத்தலத்தில் உள்ள இறைவன் ஸ்ரீவடபத்ரசாயி ஆவார். அக்கோயிலில் நந்தவனம் அமைத்து இறைவனுக்குப் பிடித்தமான திருத்துழாய் முதலிய மலர்களை

மாலையாகத் தொடுத்துத் சூட்டிவந்தார். கண்ணனைத் தம்பாடல்களில் குழந்தையாக்கித் தாலாட்டுப் பாடினார். அப்போது நந்தவனத்தில் துளசிச் செடியின் அடியில் கண்டெடுத்து வளர்க்கப்பட்ட மகள் ஆண்டாள். அம்மகளுக்கு “கோதை” என பெயர் சூட்டி வளர்த்து வந்தார்.

“கலியுகத்தில் மண்மகளின் அம்சமாய்ப் பெண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழுவியைத் தனது மகளாகப் பாவித்து கோதை எனப் பெயரிட்டு வளர்க்கலானார்”² என்கிறார் திருமதி. பிரேமா விநாயகம். இதனை,

“..... அணிப்புதுவைப்
பைங்கமலத் தன் தெரியல் பட்டப் பிரான்
கோதை”³

என்று வெளிப்படுத்துகிறது.

புவிமகளின் அம்சமாகப் பிறந்தவள் ஆண்டாள். குழவிப் பருவம் முதல் தன் தந்தையாகிய பெரியாழ்வார் கண்ணனின் பெருமைகளையே பேசி வளர்த்ததால் கண்ணன் மீது தீராத காதல்கொண்டால் ஆண்டாள். இறைவனுக்குத் தான் தொடுத்த மலர்மாலைகளை முதலில் தான்கூடி அழகுபார்த்தபின் இறைவனுக்கு வழங்கினாள்.

இறைவனுக்கான மாலையில் பெண்ணின் மயிரிழை இருப்பதைக் கண்டு தூய்மைகெட்டதாக மனம் வருந்தினார்

பெரியாழ்வார். ஆனால் இறைவன் ஆண்டாள் சூடித்தந்த மாலைகளே தமக்கு நனிவிருப்பம் என்றார். அதனால் ஆண்டாளும் “சூடித் தந்த சுடர்க்கொடி” எனப்பெற்றாள்.

பருவம் அடைந்த பின்னரும் “மானிடர்க்கென்று பேச்சுபடின் வாழ்கில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே மணிவண்ணனையே மணப்பேன்” என்று கொள்கையில் நின்றாள். “ஊனிடை ஆழிசங்கு உத்தமர்க்கென்று உன்னித்து எழுந்த என் தடமுலைகள்” என்று கண்ணனின் மீது ஆறாக்காதல் கொண்டாள். மானிடப் பெண் எவ்வாறு இறைவனை மணக்கமுடியும். இக்காதல் எவ்வாறு ஈடேறும் என விசனம் கொண்டார்.

பாண்டிய நாட்டிற்றையோனாகிய வல்லபதேவன் கனவிலும் தோன்றி “நீ பலருடன் ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூருக்குச் சென்று பட்டநாதருடைய மகளாம் கோதையை முத்துப் பல்லக்கில் ஏற்றி நம் திருவரங்கத்திற்கு அழைத்து வருவாயாக”⁴ என்று அருளியதாக மேற்கோள் காட்டுகிறார் திருமதி பிரேமா விநாயகம். மணக்கோலத்துடன் ஆண்டாளை அழைத்து வருக என அவரும் ஆண்டாளை அவ்வாறே அழைத்துச் சென்றார். அம்மணக்கோலத்துடன் இறைவனோடு கலந்ததாக இலக்கியங்கள் காட்டி நிற்கின்றன. “நாச்சியார்” என்றும் பாவை பாடியதால் “பாவைப் பாடிய பாவை” எனவும் சிறப்பிக்கப்பட்டாள். அச்சிறப்புடை ஆண்டாள் இயற்றிய தெய்வப் பனுவுல்களாவன முப்பது “திருப்பாவையும்” 140 பாடல்களாலான “நாச்சியார் திருமொழியும்” தமிழின் பெருமைக்கு அணிவிளக்காய் நின்று புகழ் பரப்புகின்றன. ஆண்டாளின் வரலாற்றைக் கிருஷ்ணதேவராயர் “ஆமுத்த மால்யதா” என்ற காப்பியமாகத் தெலுங்கில் பாடியுள்ளார்.

பாவை நோன்பு

“மாதங்களில் நான் மார்கழியாக இருக்கிறேன்” என்கிறார் கண்ணன் கீதையில். சைவமாயினும் வைணவமாயினும் மார்கழி மாதம் பக்திக்குரிய புனித மாதமாக விளங்குகிறது. அத்தகு மார்கழி மாதத்தில் பெண்கள் அதிகாலையில் எழுந்து நீர் நிலைகளுக்குச் சென்று புனித நீராடி ஆற்று மணலில் மணலாலான பாவை செய்து அப்பாவையை கண்ணனாக உருவகித்து வணங்கினர். அக்கண்ணனது பெருமைகளை கூட்டாகச் சேர்ந்து பாடி வழிபட்டனர். தனக்கு பிடித்த கணவன் வாய்ப்பதற்கான நோன்பாக இதை நோற்றனர். பாகவதத்தில் இதை காத்யாயினி விரதம் என்றனர். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயர்ப்பாடி கோபிகையர் கண்ணனை அடைய பாவை நோன்பு மேற்கொண்டனர். சங்க இலக்கிய காலத்திலும் பரிபாடலில் தைநீராடல் அல்லது அம்பாஆடல் எனக்குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

திருப்பாவை

கண்ணனைக் கணவனாக அடைய நினைத்த ஆண்டாள் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரை ஆயர்ப்பாடியாகவும் தன்னை கோபிகையாகவும் பாவித்து நோன்பு நோற்றாள். மாதங்களில் புனிதமான மாதமாகிய மார்கழியில் அதிகாலையில் துயில் எழுந்து தந்தோழியர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு நீராடி கண்ணனைப் பாடி அருள் பெற அழைக்கிறாள். திருப்பாவையில் மார்கழி மாத முப்பது நாட்களும் பாடக்கூடிய முப்பது பாடல்கள் உள்ளன. அதிகாலையில் துயிலெழுதல், நீராடிப் பாவை செய்து விளக்கேற்றி வழிபடுதல், நெய், பால் முதலியவற்றை தவிர்த்தல், கண்களுக்கு மையிடாமை, மலர்சூடி கூந்தல் முடியாமை, இறைவனின் பெருமைகளைத் தவிர வேறெந்த புறம்பேசாமை ஆகிய நோன்பு முறைமைகளை

மேற்கொண்டனர். இந்நோன்பினால் விரும்பிய கணவன் கிடைப்பான். நாடெல்லாம் மழைபொழியும் வளம் செழிக்கும். அதுமட்டுமன்றிப் பிள்ளைப்பேறு, செல்வ வளம் என அனைத்து நலன்களையும் இந்நோன்பு அளிக்கும் என்பது நம்பிக்கைக் கொள்கிறாள். “ஐயைந்தும் ஐந்தும் அறியா மானிடரை வையம் சுமப்பது வம்பு” என்னும் வைணவ கருத்து திருப்பாவையின் ஏற்றத்தினை எடுத்துரைக்கும்.

கண்ணன் வரலாறு

இறைவனாகிய திருமால் இப்புவிவில் பத்து அவதாரங்களை எடுத்தார். அதில் ஒன்று கிருஷ்ணனாகிய கண்ணன் என்பதாம். கம்சன் என்பவனை வதம் செய்யவே இவ்வதாரம் எடுத்தார். திருப்பாவையில் கண்ணன் யது குலத்தில் பிறந்து யாதவ குலத்தில் வளர்ந்த விதம் கூறப்படுகிறது. கம்சனின் சுயநலத்தால் வசுதேவர்-தேவகி வயிற்றில் பிறந்து நந்தகோபர்-யசோதையிடம் வளர்தல் குழந்தையான கண்ணனைக் கொல்ல யானை, குதிரை, பறவை, சக்கரம் வடிவிலான அரக்கர்களையும், புதகி முதலிய அரக்கியரையும் ஏவி கொல்ல திட்டமிடுதலும் கண்ணன் மல்லர்களை வென்றமை, பாற்கடலில் துயின்றமை, கோவர்தன மலையை எடுத்து உலகை பெருமழையினின்று காத்தமை, கண்ணனின் சங்கு-சக்கரம் ஆகியவற்றின் பெருமைகள், இராவணனை அழித்தமை, மாவலியிடம் மூவுலகை பெற்றமை ஆகியவற்றை கண்ணனின் வரலாறாக அவன் பெருமை பேசும் முகமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

கஞ்சன் வயிற்று நெருப்பு

கம்சனின் தங்கை தேவகி. வசுதேவருக்கு மணம்செய்து வைக்கிறாள். சோதிடர்கள் உன் தங்கையின் வயிற்றில் பிறக்கும் எட்டாவது

குழந்தையால் உனக்கு மரணம் ஏற்படும் என கூறியதால் திருமணம் ஆன வசுதேவரையும் தேவகியையும் சிறை வைக்கிறாள். பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையினையும் ஈவு இரக்கமின்றி கொல்கிறாள். எட்டாவது குழந்தை பிறந்தபோது அதனையும் கொன்றுவிடுவான் எனக்கருதி, அசீரி கூறியதால் ஆயர்பாடியில் நந்தகோபர் யசோதையிடம் வளர்வதற்காகப் பிறந்த அன்றே பெருமழை இரவிலும் கூடையில் சுமந்து ஆதிசேசன் குடையாகக் காக்க வந்து சேர்கிறான்.

ஆயர்கள் மாசற்ற தூய வாழ்வினர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்திலும் மாதரி என்ற இடைக்குல மடந்தையிடம் கண்ணகியை அடைக்கலமாக்கும்போது “ஆக்களைக் காத்து ஆப்பயன் அளிக்கும் கோவலர் வாழ்க்கையில் கொடும்பாடில்லை”⁵ என்ற வரிகளில் இளங்கோவடிகள் உணர்த்துகிறார்.

“ஆயர் குலத்தினில் தோன்றிய அணிவிளக்கை” என்றும் “சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடி”⁶ என்றும் குற்றமொன்றிலாத கோவலர்தம் குலக்கொடியே என்றும் கண்ணனை ஆயர்குலத் தோன்றலாகக் கூறுகிறார். “ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர தான் தீங்கு நினைந்த கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென நின்ற நெடுமாலே”⁷ என்ற பாவையில் இதனை ஆண்டாள் வெளிப் - படுத்துகிறாள்.

கம்சன் ஏவிய அரக்கர்கள்

தன்னைக் கொல்வதற்காகவே அவதாரம் எடுத்த கண்ணனைப் பிறப்பிலேயே அழிக்கக் கருதி அது கூடாமையால் நந்தகோபன் வீட்டில் வளரும் குழந்தைக் கண்ணனைக் கொல்ல பல்வேறு அரக்கர்களை மாயமாகவும் வஞ்சமாகவும் அனுப்புகிறான் கம்சன். குவலாயாபீடம் என்னும் யானையை அனுப்புகிறான். வஞ்சமாக வந்த அந்த

யானையை மதம் முற்றும் அழியும்படிக் கொன்றான் என்பதை “வல்லாணைக் கொன்றாணை மாற்றாரை மாறழிக்க வல்லாணை”⁸ என்ற பாவை வரியில் அறியமுடிகிறது. அப்படியும் கொல்ல முடியாத கம்சன் “கேசி” எனும் அரக்கனை ஏவுகிறான். குதிரை வடிவில் வந்த அவ்வரக்கனை வாயினை பிளந்து அழிக்கிறான் கண்ணன். தன்னை எதிர்த்த மல்லர்களையும் அழித்தான். இதனை, “மாவாய் பிளந்தாணை மல்லரை மாட்டிய தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்”⁹ என்ற வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறான் ஆண்டாள் நாச்சியார். பறவை வடிவம் கொண்டு வந்த அரக்கனாகிய பகாசுரனை வாய்பிளந்து அழித்ததை “புள்ளின் வாய்க் கீண்டாணை” (பாவை.13) என்ற பாவை நமக்குத் தேற்றுகிறது. மேலும் சக்கர வடிவில் வந்த சகடாகூரனைக் காலாலே உதைத்தழித்தான் கண்ணன்.

“கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி”
“பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி!”
(பாவைகள்.6-24)

என்று பாவை காட்டி நிற்கும். கன்றாக உருவெடுத்து வந்த வத்ராசனை எறிதடியாகக் கொண்டு விளாவின் வடிவாக நின்ற அசுரன் மீது எறிந்தான் என்பதை,

“கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி”
(பாவை.24)
இதோடு இராமவதாரத்தில் தன்னை எதிர்த்த இராவணனை அழித்தமையை

“சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமாணைச் செற்ற மனத்துக்கினியானை”

“.....பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை”

“சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி” (பாவை.15-24) என்று விளங்கச் செய்கிறது. மேலும் கும்பகர்ணனை,

“.....பண்டொரு நாள் கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும் தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தந்தானோ?”¹⁰
என்று முன் அவதார வரலாறும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அரக்கர்களை ஏவிக் கொல்ல முடியாத கம்சன் தாயின் வடிவில் ஒரு பேயை அனுப்புகிறான் அவள்தான் புதகி. உலகினில் மிகவும் புனிதமானதும் கலப்படமில்லாததும் மாசுமறுவற்றதுமாகிய தாயமிர்த பாவை நஞ்சாக்கித் தாய்மையை நச்சாக்கிக் கொடுக்கப் புதகி எனும் அரக்கியை அனுப்புகிறான் கம்சன். மாயங்களைப் புரிந்து மன மாயைகளைப் பொசுக்க வந்த பரந்தாமன் இம்மாயையையும் உணர்ந்து விடுகிறான். புதகியின் முலையில் தன் பிஞ்சு வாயை வைத்து நஞ்சினைக் குடிப்பதாய் அவள் உயிரையே உறிஞ்சி முடித்தான் “பேய்முலை நஞ்சுண்டு” (பாவை.6) என்று இதனை பாவை காட்டி நிற்கும்.

மூவடியில் உலகளந்தமை

மாவலி சக்ரவர்த்தி உலகம் முழுமையும் ஒரு குடைக்கீழ் கொண்டு ஆண்டு வந்தான். ஆணவ மிகுதியினால் தனக்கு நிகர் யாரும் இல்லையென அகந்தைக் கொண்டான். அவன் ஆணவத்தை நீக்குவதற்காக இறைவன் எண்ணி மிகச்சிறிய வாமனராக அவதாரம் கொண்டு அவனிடம் யாசகம் வேண்டினார். “இவ்வுலகம் முழுமை எனதே வேண்டியதை கேள்” என்று ஆணவப்பேச்சுப் பேசினான். “மூவடி மண் வேண்டும்!” என வரம் வேண்டினார் இறைவன். மூவடி மண்தானே என்று எடுத்துக்கொள் எனக் கூற, தாம் வேண்டும் வரத்தை உள்ளங்கை நீர்வார்த்து தாரைவார்த்துத் தரவேண்டும் என்று வேண்டினார். அவ்வாறு நீர்வார்த்துத் தந்த அளவில் வானளாவ நீண்ட திருவிக்கிரமனாக வடிவம் கொண்டார்.

ஓர் அடியால் விண்ணையும் மறு அடியால் மண்ணையும் அளந்து முடித்தார். மூன்றாம் அடிக்கு இடம் எங்கே என கேட்டு நிற்க, வந்தவன் இறைவன், தன் ஆணவத்தை அடக்கி முக்தியளிக்க வந்துள்ளார் என்பதை உணர்ந்து “ஐயனே! ஈரேழு உலகமும் எனக்குச்

சொந்தம் என்ற அகந்தைக் கொண்டழிந்தேன். இன்று என் அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்தீர். மூன்றாமடியை என் தலைமீது வைத்து அருளுக” என அவ்வாறே மாவலியின் தலைமீது தன் திருப்பாதத்தை வைத்து மாவலிக்கு முக்தியருளினார். இதனை ஆண்டாள் தனது திருப்பாவையில், “ஓங்கி உலளந்த உத்தமன் பேர்பாடி” என்றும் “அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி!”¹¹ என்றும் தனது திருப்பாவைகளில் வெளிக்காட்டுகிறாள்.

குன்று குடை எடுத்தவன்

தேவாதிபதியாகிய இந்திரன் மழைக்கடவுளாவான். உலகிலுள்ளோர் தன்னை வணங்காமல் கண்ணணை வணங்குவதைக் கண்டு வெகுண்ட இந்திரன் உலகம் அழியும் படி பெருமழையைப் பொழிந்தான். உலக உயிர்கள் துன்புறுவதைக்கண்டு கண்ணன் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்து அப்பெருமழையினின்று காத்தான். இதனை, “குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி!”¹² என்று வெளிக்காட்டுகிறாள் ஆண்டாள்.

கண்ணனின் உறவினர்கள்

கண்ணன் வசுதேவர்-தேவகி மகனாய்ப் பிறந்து நந்தகோபன்-யசோதை மகனாய் வளர்ந்தான். கம்சன் தாய்மாமன். பலராமனின் தம்பி. நப்பின்னை தேவியின் மணாளன். அவை,

“மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவனை .....

தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை”¹³

என்று யமுனை நதிதீரத்தில் உள்ள வடமதுரையில் வசுதேவரின் மகனாகத்தோன்றித் தேவகியின் வயிற்றை விளங்கச் செய்தவன் என்றும்

“கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோ பன் குமரன் ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்” (பாவை.1)

நந்தகோபன் யசோதையும் மகனாக வளர்ந்தமையும் பெண்கள் துயிலெழுப்பும்போது,

“..... பலதேவா உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்”¹⁴ என பலராமனின் தம்பி என்பதையும்,

“கந்தம் கமழும் குழலி! ..... உன் மைத்துனன் பேர்பாடச் செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்” “கொத்தலர் புங்குழல் நப்பின்னை” “செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்

நப்பின்னை நங்காய்”¹⁵

என்ற பாவைகளில் நப்பின்னையின் கணவன் என்பதையும் ஆண்டாள் வெளிக்காட்டுகிறாள்.

கண்ணன் கருமேனியுடையவன் சங்கு சக்கரம் தரித்தவன் பாற்கடலில் துயின்றவன் சார்ங்க வில்லையுடைவன் என்பன போன்ற பல வரலாறுகளும் பாவைப் பாடலில் விரவி காணப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

மனித நிலை தெய்வ நிலையடைவதைப் பாவை பாடல் உணர்த்துகிறது. ஆன்மா இறைவனிடம் சரணாகதியடைவதை ஆண்டாள் வரலாறு உணர்த்தும். பரமாத்மா திருமால் கண்ணனாக உருகொண்டு மனித வாழ்வியலை வாழ்ந்து மனித குலம் உய்யும்படிச் செய்தான். கம்சனின் அகந்தை அழித்தான். பாஞ்சாலி மானம் காத்தான். பாரத போரை அறத்தின் பக்கம் நின்று தர்மமே வெல்லும் என்பதை நிரூபித்தான். பகவத்கீதை என்னும் வாழ்வியல் தத்துவப் பொக்கிஷத்தை மனித குலத்திற்குத் தந்து சென்றான். திருப்பாவை பாகவதத்தின் பின்னிலையாய் நின்று கண்ணன் பெருமை பேசுவதை அறிந்துய்கிறோம்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. திருப்பாவை, ஸ்ரீ. எஸ் கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், சென்னை-600017.
2. ஆழ்வார் அருளிய திவ்ய பிரபந்தப் பிரவாகம், பிரேமா விநாயகம், சென்னை.
3. திருப்பாவை திருவெம்பாவை-பி.ஸ்ரீ-வாசன் பதிப்பகம், சென்னை-60004.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வரதராசன். மு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.94
2. பிரேமா விநாயகம், ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்ய பிரபந்தப் பிரவாகம், ப.80
3. பி.ஸ்ரீ-திருப்பாவை (திருவெம்பாவை) ப.115.
4. பிரேமா விநாயகம்-ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்ய பிரபந்தப் பிரவாகம் ப.84
5. சிலப்பதிகாரம் அடைக்கல காதை இணைய பக்கம் (சிலப்பதிகாரம்.காம்) மா.பொ.சி பதிப்பகம்-மா.பொ.சி அறக்கட்டளை (நாள் 15.12.2018 10.41 மு.ப).
6. திருப்பாவை பாடல்.30 (சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பது)- ப.9
7. பி.ஸ்ரீ -திருப்பாவை பாடல்.25 (திருவெம்பாவை) ப.100
8. திருப்பாவை பாடல்.15 (சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பது)- ப.64
9. பி.ஸ்ரீ-திருப்பாவை பாடல்.8 (திருவெம்பாவை) ப.42
10. மேலது நூல் திருப்பாவை பாடல்.10 ப.48
11. மேலது நூல் திருப்பாவை பாடல்கள் 3-24 பக்..21- 96
12. மேலது நூல் திருப்பாவை பாடல்.24 ப.96
13. திருப்பாவை பாடல்.5 (சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பது)- ப.19

14. பி.ஸ்ரீ-திருப்பாவை பாடல்.17

(திருவெம்பாவை) ப.42

15. மேலது நூல் திருப்பாவை பாடல்கள்.18-

19-20 பக்.74, 79

தமிழ்க்கூடல் ஒன்பதாவது நிகழ்வு

செலவழுங்குதல் நிகழ்வும் :ஃப்ராய்டின் உளப்பகுப்பாய்வும்

முனைவர் து. ராஜம்மாள்

உதவிப் பேராசிரியர் > தமிழ்த்துறை

பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி > கோவை.

அழுக்கப்பட்ட வேட்கைகளும் அவற்றின் வகைக்கெழுக்களும் திரிபு வடிவில் மட்டும் வெளிப்பட அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இத்தகு கனவுத் திரிபுருவாக்கங்களை அறிவியல் பூர்வமாகத் தெளிவாக்கிக் கொண்டால் இராக் கனவுகள் எல்லாம் விருப்ப நிறவேற்றங்கள் என்பதை ஏற்பதில் எவ்விதச் சிரமமும் இல்லை. இதே வழியில் பகற்கனவுகளும் - புனைவுகளும் விருப்ப நிறவேற்றங்களாகின்றன-
ஃப்ராய்ட் .

மனித மனங்களை அறிந்து கொள்ளும் அறிவியல் துறையாக உளவியல் செயற்படுகின்றது. இலக்கியங்கள் மனித மனத்தின் வெளிப்பாடாகும். அவ்வகையில் பண்டைய இலக்கியங்களில் கூறப்படும் நிகழ்வுகளுள் செலவழுங்குதல், செலவழுங்குவித்தல் என்ற இரு நிகழ்வுகளைக் கட்டுரைக்கான பொருண்மையாகக் கொள்ளலாம். கற்புக்காலத்தில் பொருளுக்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கின்றான். அவன் செல்லும் சூழல் அவன் மேற்கொண்டு பயணம் செய்யவிடாது தற்காலிகமாகத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நிலையை உருவாக்கும் அப்போது தலைவன் தனிமையில் தன் நெஞ்சிற்குத் தன்நிலையினை உரைக்கும் நிலை 'நெஞ்சொடு கிளத்தல்' என்கின்றோம். அவ்வாறு தலைவன் தன் நெஞ்சுக்குக் கூறும் போது நனவு மனச் செயல்பாடுகளும் நனவிலி மன உணர்வுகளுமே ஒன்றுக்கொன்று எதிர் கொள்கின்றன. இம்மும்முனைச் செயல்பாடுகளை ஆழ்மனத்தில் உறைந்து கிடக்கும் உணர்வுகளை வெளிக் கொணரும் திறனை உளவியலாளர்கள் உளப்பகுப்பாய்வு முறையில் விளக்குவர் அகநானூற்றில் இடைச்சூரத்தில் செலவழுங்கிய செலவழுங்குவித்த தலைவனின் மனச்

செயல்பாடுகள் உளப்பகுப்பாய்வு நோக்கில் இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

செலவழுங்குதல்

செலவு - பயணம், அழுங்குதல் - தவிர்த்தல் கற்புக் காலத்தில் தலைவன் 'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே' என எண்ணி பொருள்வயிற் பிரிகின்றான். அவ்வாறு பிரியும் தலைவன் பல்வேறு நிகழ்வுச் சூழல்கள் தன்னை தன் தலைவியிடம் இருக்குமாறு உணர்த்துகின்றன என்ற மனநிலையில் இடையிலேயே தன் பயணத்தை தவிர்த்து வருதல் ஆகும். அப்போது தன் மனதுக்கும் தனக்குமான உளவியல் போராட்டம் நெஞ்சொடு கிளத்தலாக அமைகின்றது. தோழி, பாணன், பாகன் போன்றோர் தலைவியின் நிலையை உரைத்து அவன் செலவினை தவிர்த்தல் செலவழுங்குவித்தலாகும். இச்செலவழுங்குதல் நிகழ்வு கூற்றுவகையில் அமையும். தலைவன் கூற்று நிகழ்த்துபவராகவும், கேட்பவராக நெஞ்சம் அமையும்.

பிரிவுத் துயரத்தினால் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கழறும் முறையினை வைத்து, நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது, நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்குவித்தது என அமையும். இத்தன்மை பிரிவு, பிரிவின் நிமித்தமாக நிகழ்கின்றது.

ஃப்ராய்டின் உளப்பகுப்பாய்வு

இலக்கிய உலகிற்கு உளப்பகுப்பாய்வினை அடையாளப்படுத்தியவர் சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டு. உளப்பகுப்பாய்வு என்பது மனிதனின் ஆழ்மன

உணர்வுகளை, மனத்துள் புதைந்து கிடக்கும் விருப்பங்களை மும்மனச் செயல்பாடுகளின் வழி வெளிக் கொணரும் முறையாகும். ஃப்ராய்டு மனத்தின் செயல்பாடுகளையும், மனத்தின் நிலையினையும், மூன்றாகப் பகுப்பு செய்கின்றார். அவை (id)-பண்படா உள்ளம், (ego)-தன்முனைப்பு, (super-ego)-பண்பட்ட உள்ளம் என்கின்றார். தலைவனின் பாலுணர்வாற்றலும் இன்பமனச் செயல்பாடும் ஃப்ராய்டு இட்(id) என்ற பண்படா உள்ளத்தில் தூண்டல் ஆற்றல், லிபிடோ(libido) என்ற பாலுணர்வின் வயப்பட்டது. இந்த இன்ப இயல்புக்கம் உள்ளத்தின் ஆற்றலுக்கெல்லாம் தோற்றுவாயாக உள்ளது என்பார். இம்மனம் மரபு நிலையில் வந்த இயல்புக்கங்கள் உந்துதல்களைக் கொண்டது. பிறப்பிலிருந்தே இது இயல்பாக இருக்கின்றது. இது மனிதனின் ஆளுமையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு குழப்பமான பகுதியாகும். இது அதிர்ச்சியூட்டும் உணர்ச்சியின் உறைவிடம் எத்தகைய அமைப்பு மற்ற இன்பநிலை உணர்வுகளுக்கு இயல்புக்கங்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நிறைவு தேடுகின்ற ஒரு தூண்டல் ஆற்றல் என்றும் உளவியலாளர் மனத்தின் பகுதியை விளக்குவர்.

செலவழுங்கும் தலைவனின் மனநிலை

கற்புக் காலத்தில் செலவழுங்கும் தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தன் நெஞ்சிற்கு தன் தலைவியை மாண்புடைய குறுமகள் நீங்கியாங்கு வந்தனன் கொல்? என வினவுகிறான். அரும்பிய சுணங்கினள், திதலை அல்குல், தடமென்பணைத்தோள், மடமிகு குறுமகள், மடநல்லோள் என்று தலைவியிடம் தாம் முன்பு இன்பம் துய்த்த நிலையினைத் தலைவியின் உறுப்பு நலன்களை எண்ணிப் பார்த்து மனம் ஆறுதல் அடைகின்றான். இவ்வுணர்வாற்றல் எல்லா மனிதனிடமும் இயல்பாக அமைவது. ஆனால் செலவழுங்குதல் நிகழ்வு பொருள் கடைக்கூட்டிய பொழுதும் பாலுணர்வு வயப்பட்ட தூண்டல் ஆற்றலும் தலைவியிடம் பெறும் இன்பமும் செலவைத் தவிர்க்க வைக்கின்றன. இடைச்சுரத்தில் தலைவியைத் தலைவன் நேரே காண முடியாவிடினும் முன்பு இன்பம் துய்த்த நிலையினை எண்ணி ஆறுதல் அடைவது போன்ற பாலுணர்வாற்றலின் தூண்டற்

செயற்பாடுகளாகும். இவ்வகையான தன்மைக்கு அவனின் அகச்சூழல்களும் பருவமன உணர்வுகளுமே காரணமாக அமைகின்றன. இப்பாலுணர்வுத் தூண்டல் ஆற்றலை அப்படியே கட்டுப்பாடற்று ஓடவிடாது தடுத்து நிறுத்தி உலகியல் அறிவை நடப்பு நிலையில் அறிவுறுத்துவது தன்முனைப்பின் செயல்பாடாகும்.

தன்முனைப்புள்ளம்

தன்முனைப்பு என்பது யதார்த்த மனமே ஆகும். மனிதனின் இயல்பு நிலையிலுள்ள உண்மை நிலையை உணர்த்தி அவனது பண்படா உள்ளத்து ஆசைகளை நிறைவேற்றி வைப்பது தன் முனைப்பாகும். பண்படா உள்ளத்தில் எழும் ஆசைகளைத் தடுத்து சந்தர்ப்பங்களுடன் இணைத்து வாழ்வின் சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு செயல்படுத்துவது தன் முனைப்பாகும். பண்படா உள்ளத்திற்கும் பண்பட்ட உள்ளத்திற்கும் இடையே பொறுப்பாளராக இருந்து செயல்படுவது தன்முனைப்பாகும்.

தலைவனின் செயல் பொருளீட்டுவதாகும். பொருளின்மையால் வரும் துன்பங்களை எண்ணுகின்றது மனம். அவற்றால் வரும் தலைவியின் அன்பிற்காக ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்கின்றது மற்றொரு நிலையில், இந்நிலையில் ஆள்வினைக்கு செல்லுதல் எனினும் திரும்புதல் எனினும் அதற்கு நின் துணிவே என்று தலைவன் செலவு தவிர்த்தலுக்கு நெஞ்சைக் காரணமாக்குகிறான். எனினும் தலைவியை விட்டு மீளவும் முடியாது பொருளீட்டச் செல்லவும் முடியாது கலங்குகிறான். இந்நிலையைத் தான் தேம்புரிப்பழங்கயிறு போல வீழும் என் உடம்பு என்கிறான்.

“ஆள்வினைக் கெழுந்த அசைவுஇல் உள்ளத்து

ஆண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக்
கவைபடு நெஞ்சங் கட்கண் அகைய
இருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி
ஒருதலைப் படாஅ உறிங் போன்றனம்
நோங்கொல் அளியள் தானே யாக்கைக்கு” (அகம்
339)

என்ற பாடலடியில் என் மனம் இருதலைக் கொள்ளியிடைப்பட்ட எறும்பு போல நம் நிலை ஆயிற்று என்று வருந்துகின்றான். இங்கு தலைவனின் நனவுச் செயல்பாடு வெளிப்படுகிறது. காதலுக்கும், கடமைக்கும் அறிவுக்கும் பாலுணர்வாற்றலுக்கும் இடையே போராட்டம் நிகழ்கின்றது.

தலைவனின் பொருளீட்டும் ஆர்வம் ஒருபக்கம், தலைவியின் நலன் குறித்த இன்பம் மறுபக்கமென வருத்த, நெஞ்சைக் காரணமாக்கிப் பொருட்செலவைத் தவிர்த்து இல்லத்தில் தங்குகின்றான். தலைவனின் பாலுணர்வாற்றலும் இளம்பருவத்து உணர்வும் இணைந்த மனச் செயல்பாடே தன்முனைப்பாக வெளிப்படுகிறது. அதாவது தலைவனின் பொருள் வயிற்பிரிவைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது தன்முனைப்பு. இவ்வகையில் தலைவி இல்லத்திலே தலைவன் தங்குவது தற்காலிகமாகிறது.

“செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை யன்றே வன்புற குறித்தல் தவிர்ச்சியாகும்.” (தொல் நூற். 185)

இந்நூற்பாவில் கூறும் கருத்து தலைவன் இல்லில் தங்குவது தலைவியை ஆறுதல் அடையச் செய்யும் செயல்பாடாகும். இவ்வகையான மனநிலையைத் தருவது பண்பட்ட உள்ளம் கொண்ட தன்முனைப்பாகும்(the super ego).

பண்பட்ட உள்ளம்

பண்பட்ட உள்ளம் கொண்ட தன்முனைப்பானது பண்படா உள்ளத்திலெழும் விருப்பங்கள் ஆசைகள் முதலியவற்றைச் சமூகச் செயல்பாடாக வைப்பது இவ்வுள்ளமாகும். தன் முனைப்பு இன்பத்தை நாடுகின்றது. பண்பட்ட உள்ளம் அறநெறியை வற்புறுத்துகிறது. இவ்வாறு தன்முனைப்பின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதில் இரண்டிற்கும் இடையில் ஒரு போராட்டம் நிகழும். அதனை,

“உயர்ந்த ஆள்வினை புரிந்தோய் பெயர்ந்து நின்று உள்ளினை வாழியென் நெஞ்சே கள்ளின் மகிழின் மகிழ்ந்த அரிமதர் மழைக்கண்” (அகம் 343)

“வேற்றுநாட் டுறையுள் விருப்புறப் பேணிப் பெறலருங் கேளிர் பின் வந்து விடுப்பப் பொருளகப் படுத்த புகன்மலி நெஞ்சமொடு” (அகம் 351)

என்ற பாடல் வரிகளில் தலைவனின் போராட்ட மன உணர்வுகளே வெளிப்படுகின்றது. ஏனெனில் இம்மூன்று மன உணர்வுகளையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாது. இப்போராட்ட உணர்வுகள் எல்லாம் பண்பட்ட உள்ளம் கொண்ட தன்முனைப்பு செயல்படாதவாறு அன்புணர்வும் காதல் உணர்வும் கலந்த தன் முனைப்பு வெளிப்பாடு அங்கே மேலோங்கி நிற்கத் தலைவன் செலவைத் தற்காலிகமாகத் தவிர்கின்றான். அன்றப் பொருளீட்டத் துணிந்த நிலையில் உண்மையான பண்பட்ட உள்ளம் வாழ்க்கை அறநெறிகளை உணர்த்தி அவனைச் சமநிலைப்படுத்திப் பொருளீட்டும் கடமை உணர்விற்கு இட்டுச் செல்கிறது.

ஃப்ராய்டு மனச் செயல்பாடுகளை ஆழ்மன விருப்பங்களை வெளிக் கொணரும் நிலைகளை உள்பகுப்பாய்வில் விளக்குகிறார். நெஞ்சொடு கிளத்தலில் வரும் தலைவனின் ஆழ்மன விருப்பம் பொருளீட்டுதல் ஆகும். ஆள்வினைச் சிறக்கச் செயல்படுதலேயாகும். ‘வினையே ஆடவர்க்குயிரே என்ற உணர்வில் தலைவனின் மனச் செயல்பாடுகள் வெளிப்படுகின்றன. தலைவன், தலைவியிடம் பெறும் இன்பத்தை நினைக்கும் நிலை ‘இட்’ என்ற பாலுணர்வாற்றல் ஆகும். இப்பண்படா உள்ளச் செயல்பாடானது தலைவனின் பொருட்பிரிவைக் கட்டுப்படுத்த முனைகிறது. தன்முனைப்புள்ளம் தலைவியின் பிரிவுத் துயரைக் காரணப்படுத்தி அவளால் பெறும் இன்பத்தில் செலுத்த முனைகிறது தலைவனின் தன்முனைப்பு. ஆனால் தலைவனின் பண்பட்ட உள்ளம் அவனது வாழ்க்கை மேம்பாடுகளைச் செம்மைப்படுத்தி அவனைப் போராட்ட மனநிலையிலிருந்து விடுவித்து,

சமநிலைப்படுத்திப் பின் கடமை ஆற்றும்
உணர்விற்கு வித்திடுகின்றது.

முடிவுரை

செலவழுங்குதல் நிகழ்வில் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு உணர்த்தும் கூற்றுகள் எல்லாம் அவனது மும்மனச் செயல்பாடுகளும், அச்செயல்பாடுகளில் பொருளீட்டச் செல்வதே தலைவனின் ஆளுமைத்திறன் என்ற விருப்பமாக வெளிப்படுகிறது. ஆழ்மன விருப்பத்தை வழிப்படுத்திச் செயல்பட வைக்கின்றது. பண்பட்ட உள்ளம் கொண்ட தன்முனைப்பாகும். தன் கடமையை மும்முனை போராட்டங்களைக் கடந்து ஆற்ற விரும்பும் தலைவனின் பண்பட்ட உள்ளம் கொண்ட தன் முனைப்பு பெற்றவன் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பார்வை நூல்கள்

- 1.ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் (உ.ஆ)- அகநானூறு
- 2.முனைவர் இரா.ஜெகதீசன் - தொல்காப்பியம் பொருளதிகார வழி அகநானூறு - ஓர்ஆய்வு.
- 3.வை. சச்சிதானந்தன் - ஒப்பிலக்கியம் ஓர் அறிமுகம்.
- 4.ச. ரவீந்திரநாதன் - இலக்கியத்திறனாய்வில் உளவியல் அணுகு நெறி.
- 5.முனைவர் செ. சாரதாம்பாள் - இலக்கியமும் உளப்பகுப்பாய்வும்.
- 6.தி.கு. இரவிச்சந்திரன் - தொல்காப்பியமும் ஃப்ராய்டியமும்.

தமிழ்க்கூடல் நிகழ்வு - 12

மள்ளர்களின் நீர் மேலாண்மை

க. கருப்பசாமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், இக்கால இலக்கியத்துறை, தமிழியற்புலம்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 21

முன்னுரை

உலகிற்கு இயற்கை அளிக்கும் வளங்களில் மிகப் பெரிய சக்தி வாய்ந்த ஆக்கவும், அழிக்கவும் வல்லமை கொண்டது நீர். உலகிலுள்ள அனைத்து அடிப்படைப் பொருள்களுக்கும் உயிர் நாடியாக இருக்கக்கூடிய இந்நீர் குறித்த செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் சங்க இலக்கியத்தை உற்றுநோக்கினால் சங்கச் சமூகமானது உன்னதமான அரிதான மிகப்பெரிய பண்பாட்டை, வாழ்வியலை, நாகரிக வளர்ச்சி அடைந்ததைக் காணமுடியும். நாகரிக வளர்ச்சி என்பது வேளாண்மையில் நீர்ப்பாசன நுட்பங்களுடன் வேளாண்மை செய்து, வேளாண் பொருளியலில் தன்னிறைவைப் பெற்ற வேளாண்குடிச் சமூகம் நிலவியல், வானியல், பயிரியல், நீரியல் போன்ற பலவகை அறிவைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேளாண்மையை மேற்கொண்ட வேளாண்குடிச் சமூகமான உழவர்குடிகள் அரசு உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அந்த வகையில் வேளாண்குடிச் சமூகமான உழவர் குடிகளின் நீர் மேலாண்மைச் சிந்தனைகளைக் காணும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொழில் அடிப்படையில் பெயர்

வேளாண்குடிச் சமூகமான “மருதநில மக்கள் நீரை வயல்களுக்கும், குளங்களுக்கும்

கொண்டு சென்று தங்கள் வாழ்க்கைக்குப் பல துறைகளிலும் பயன்படுத்திக் கொண்டதால் ‘வெள்ளத்தை ஆள்பவர்’ என்னும் பொருள்பட வெள்ளாளர்(வேளாளர்) எனப்பட்டனர். ஆற்றுப் பாய்ச்சல் இல்லாத இடங்களில் மழைநீரைக் குளங்களிலும், ஏரிகளிலும் தேக்கி, பிறகு அந்நீரை வயல்களுக்குப் பாய்ச்சியவர்கள் ‘காராளர்’ (கார் - மழை) எனப்பட்டனர். புதிய கற்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களுள் வெள்ளாளரே மிக உயர்ந்த நாகரிகம் பெற்றிருந்தனர் எனக் கூறுதல் பொருத்தமாகும்”¹ என்று ம. இராசமாணிக்கனார் கூறுகின்றார்.

கண்காணி(காணி + நிலம்)

மள்ளர்கள் நீர்நிலைகளை உருவாக்கு - வதில் மட்டுமல்லாமல், அதனை நன்குப் பாதுகாத்துப் பராமரிப்பதிலும் திறமையுடன் விளங்கினர். இதனை,

“துய்அவிழ் பனிமலர் உதிர வீசித்

தொழில்மழை மொழிந்த பானாட் கங்குல்
எறிதிரைத் திவலை தூஉம் சிறுகோட்டுப்
பெருங்குளம் காவலன் போல

அருங்குடி அன்னையும் துயில்மறந் தனளே”
(அகம்.252: 10-14)

என்ற பாடலின் மூலம் நக்கண்ணையார், கடுமையாக மழை பெய்யும் பொழுது குளம் உடையும் நிலையில் உள்ளது. அப்பொழுது

குளம் உடையாமல் இருக்க பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியம். குளம் உடையும் நிலை ஏற்பட்டால் அதனை தடுப்பது, குளத்தைப் பாதுகாப்பது கண்காணியின் பணி. அப்படி பாதுகாக்காது விட்டால் பெரிய சேதத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே கடும் மழையிலும், இரவுப் பொழுதிலும் கண்விழித்துக் கொண்டு தன் குடும்பத்துடன் மகிழ்ச்சியாக இல்லாது, மக்களுக்காகப் பாதுகாப்பது 'கண்காணி' என்பவரின் வேலையாகும். ஏரிகளின் கரை, கலிங்கு, மதகு போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பது, ஏரிநீரை பாசனத்துக்குப் பிரித்து வழங்குவது போன்றப் பணிகளைச் செய்வது இவருடைய பணி. இதனைப் பாதுகாக்கவே ஊரில் கண்காணி என்பவரை நியமித்துள்ளனர். ராகுல் சாங்கிருத்யாயன் என்பவர், "நீர் நிலைக் காவல்காரன் கிராமத்திலுள்ள ஏரிகளையும், கால்வாய்களையும் கவனித்துக் கொள்கின்றான். எல்லா வயல்களுக்கும் சமமாக நீரைப் பங்கிடுகிறான்"² என்று கூறுகின்றார்.

மடை

குளத்தில் இருந்து, நீர்ப்பாசன அளவைப் பொருத்து வேளாண்மைக்காக நீரை வெளிச்செலுத்த மடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த மடை பராமரிப்பவரை வேளாண்குடிச் சமூக இனத்தில் இருந்து பாரம்பரியமாக ஓர் குடும்பம் செய்து வரும். அத்தகைய உழவர்குடி மள்ளரான குடும்பர்களை 'குளத்துக் குடும்பன்' என அழைப்பர்.

"மடை என்பது தண்ணீரை வெளியேற்றும் ஒரு அமைப்பு. மடை என்பது ஆறு, குளம், ஏரி, கால்வாய்களில் தண்ணீர் வெளியேறுவதற்காக அமைக்கப்படுவது. இந்த மடையில் ஒரு கதவு இருக்கும். இக்கதவைத் திறந்தால் மடைதிறந்த வெள்ளம் போல் தண்ணீர் வெளியேறும். இந்த அமைப்பில் வெளியேறும் தண்ணீரின் அளவைக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ

முடியாது"³ என்று கோமதிநாயகம் கூறுகிறார். இதனைப் பரிபாடல் பாடலானது,

"வையை உடைத்த மடை அடைத்த கண்ணும்"
(பரி. 6:28)

என்று மடை பற்றித் தெரிவிக்கிறது.

நீராணிக்காரர்

உணவுக்கு முதலானது 'நெல்' என்று அனைவரும் அறிந்த உண்மை. இதனை,

"நெல்லும் உயிரன்றே! நீரும் உயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்"
(புறம்.186: 1-2)

என்னும் பாடலானது, நெல்லும் நீரும் உயிர்களுக்கு முதன்மையானது என்று கூறப்படுகிறது. மழை நீரினால் ஏற்படும் வெள்ளப்பெருக்கினை, அணைப் போட்டுக் குளம் வெட்டித் தேக்கிப் பாதுகாத்து, பின்னர் ஒழுங்கு முறையில் நீரைப் பயன்படுத்தி, நீர் நிர்வாகம் செய்யக்கூடியவர்கள் உழவர்கள் என்று பள்ளு இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இவர்கள் 'நீராணிக்காரர் நீர்க்கட்டி' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் ஆற்றில் ஓடும் நீரினைக் கண்காணித்து நீரைத் தேக்கி வைக்க குளம் அமைத்து, குளத்திற்குத் திருப்பிவிடுவர். பின்பு இக்குளங்களில் உள்ள நீர் பாசனத்திற்காகத் திறந்து விடப்படும். விளைநிலங்களும் குளத்திற்குப் பக்கத்திலே அமைக்கப்பட்டது என்பதை,

"குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்"
(புறம்.33: 5)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் குளத்திற்கு பக்கத்திலேயே நெல்லானது விளைவதற்கு எளிமையாக, பாசனவசதிக்கேற்ப, நிலங்களை அமைத்து, நெல்பயிர்களுக்கு உரிய நேரத்தில் நீர் பாய்ச்சுவதற்கு ஏற்ப மடை, வாய்க்கால்

உருவாக்கி, பாசன நீர் மேலாண்மையில் அறிவுத்திறம் கொண்ட வேளாண்குடி மக்களான மள்ளர்களின் வேளாண் நுட்பம் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது.

பிறை நிலா- குளம்

**“அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய
என்னாள் திங்கள் அனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ
கூர்வேல் குவைஇய மொய்ப்பின்
தேர்வண் பாரி தன்பறம்பு நாடே”**

கூரிய வேலையும், திரண்ட தோளையும் உடைய பாரியின் மலையில் உள்ள எட்டாம் நாள் பிறையை ஒத்த வளைந்த கரைகளையும், தெளிந்த நீரையும் உடைய சிறுகுளம் பாதுகாக்க யாரும் இல்லாமல் பாழ்படுகிறது என்று துயரப்படுகிறார் கபிலர். எட்டாம் நாள் பிறை வடிவில் அமைந்த குளம், குறைந்த நீளம் உடைய கரையைக் கொண்டு அதிகக் கொள்ளளவு கொண்ட நீரைக் கொண்டிருக்கும். அப்படி இருக்கும் நிலையில் குளத்தின் தன்மையைப் பார்த்து மள்ளர்கள் குளம் வெட்டினர்.

உழைப்பின் வீரியத்தை விதைத்த மள்ளர்கள்

நீர்ப்பாசனத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சி தான் ஒரு நாட்டின் எல்லா வெற்றிக்கும் மூலதாரமாக விளங்கும். அவை,

**“நீர்இன்று அமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரும் நிலனும் புணரியோர், ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரே” (புறம்.18:
18-23)**

என்னும் பாடலானது, நீர் இல்லாமல் வாழ முடியாத உடலுக்கு, உணவு கொடுத்தோர் எவரோ, அவரே உயிர் கொடுத்தவர். உடல் உணவையே முதல் ஆதாரமாகக் கொண்டது. உணவு என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் நீருமே.

ஆகையால் நீர் வளத்தையும், நில வளத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்தவர்கள் தான், மக்கள் வளத்தைப் பெருக்கும் ஆற்றல் கொண்ட உழவர்குடி மள்ளர்கள். எனவே நீ நாடு முழுவதும் நீர்நிலைகளைப் பெருக்குவாயாக! இதைச் செய்யும் மள்ளர்கள் மட்டுமே மூவகை இன்பத்தையும் பெற்று புகழ் பெறுவர் என்கிறார். மேலும்,

**“வருபடைத் தாங்கிப் பெயர்புறத்து ஆர்த்துப்
பொருபடை தருஉம் கொற்றமும் உழுபடை
ஊன்றுசால் மறுங்கின் ஈன்றதன் பயனே”
(புறம்.35: 24-26)**

என்னும் பாடலானது, கூர்மையான வேலையுடைய வளவனே, இளம்பனையின் துண்டம் போல வேறு வேறாய்க் கிடக்க யானைக் கூட்டத்தை அழித்த போர்க்களத்தில் வரும்படையைத் தாக்கி, அதுபுறமுதுகு காட்டி ஓடுதல் கண்டு ஆரவாரித்து உன் போர்ப்படை தரும் வெற்றியும், உழவர் கலப்பையால் உழுத சாலில் விளைந்த நெல்லின் பயனே ஆகும். மழை பெய்யும் காலத்தில் பெய்யத் தவறினாலும், விளைவு குறைந்தாலும், இயல்புக்கு மாறான செயலால் தோன்றினாலும், மன்னான உன்னையே இவ்வுலகம் பழிக்கும். ஆகையால் எர்த்தொழில் செய்து உலகங்காக்கும் உழவர் குடியான மள்ளர் குடியைப் பாதுகாத்து வாழவேண்டும். எனவே உணவு உற்பத்தி மற்றும் வேளாண்மை வளர்ச்சியே ஒரு நாட்டின் எல்லா வெற்றிக்கும் மூல ஆதாயம். அதற்கு நீர்நிலைகளைப் பெருக்குவதே சிறந்த வழி என்று கூறுகிறது.

மள்ளரின் வீரம்

ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் நீரானது, நிலம் என்பதுடன் இணைவு பெற்றது. நீரின் வலிமையை வெள்ளம் ஏற்படும் போது மட்டுமே காண முடியும். அவ்வாறு வெள்ளம் ஏற்படும் போது யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதை,

“நீர்மிகின் சிறையும் இல்லை....” (புறம்:51:1)

என்ற பாடலடியின் மூலம் அறியலாம். நீரின் தன்மையை அறியாதவர்களுக்கு நீரானது பெரும் ஆபத்து நிறைந்தது. நீரினைக் கடந்து செல்வதற்கு துணிவும், மனவலிமையும், ஆற்றலும் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய ஆபத்தான நீரினை, வேந்தனான உழவர்குடி மள்ளர்களின் வீரத்திற்கு இணையாகப் பேசப்படுவதை,

“ஏழுற்றுக் கழிந்த மன்னர்க்கு

உமணர் வெருஉம் துறையன் னன்னே”
(புறம்:84: 5-6)

என்னும் பாடலடிகளின் மூலம் வீரத்தினை தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

முடிவுரை

ஏரி, குளம், அணையை மழைக் - காலத்திலும், இரவிலும் பாதுகாக்கும் உடல் வலிமையும், மதகுகளை, கரையைக் கட்டப்படுத்தும் மதிநுட்பமும், இரவு நேரங்களில் ஊடுருவிப் பார்க்கும் தன்மையும், கடமை தவறாமல் பணியாற்றவும் வேளாண்குடிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் திறமையானவர்கள். மள்ளர்குலச் சமூகமான இவர்கள் நீரைச் சிக்கனமாகவும், மிகச்சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கும் முறையையும் காலங்காலமாகத் தொன்றுதொட்டு வந்துள்ளதன் மூலம் மேலாண்மைத்திறனில் கலைநுட்பத்துடன் தலைச்சிறந்தவர்களாக, மற்றவர்களுக்கு முன்னுதாரணமாக இருந்துள்ளனர் என்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் இக்கட்டுரை உள்ளது.

முதன்மை நூல்

1. தமிழண்ணல். (ப.ஆ), சங்க இலக்கியம் மக்கள் பதிப்பு வரிசை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர். (முதற்பதிப்பு - ஏப்ரல். 2003)

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இராசமாணிக்கனார். தமிழக வரலாறு, செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை. (பதிப்பு-2011)
2. ராகுல் சாங்கிருத்யாயன், மனித சமுதாயம், சென்னை - 98.
3. கோமதிநாயகம்.பழ, தமிழக பாசன வரலாறு, சென்னை-(பதிப்பு - 2010).

தமிழ்க்கூடல் நிகழ்வு

உலகத் தமிழ்ச் சாங்க நிகழ்ச்சிகள்

சாங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
கிடைபாடச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை
ஒருவழிக் தோன்றியாங்கு உலகுவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தலைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சாங்கம் உண்மை யானே?

- உலகத் தமிழ்ச் சாங்கம், மதுரை